

ကနီနည်းပြ
ပဋိပတ္တိနာယကဆရာဦးအောင်ကြီး
၏
သမထယာနိကာ
ဝိပဿနာဖြတ်လမ်း
အာနာပါနရုပ်ပြဋီကာ
လက်စွဲကျမ်း

ဓမ္မဒါနကုသိုလ်ရှင်

ဦးစိုးလှ(လ/ထ ညွှန်မှူး ဥပဒေ)+ခေါ်ဝေါ်မမကြည်
ကိုဟန်ညွှန်အောင်+မသင်းမြတ်အေး(သား)မောင်ကောင်းမြတ်သူ
မိသားစု-မန္တလေးမြို့

၁၅.၆.၅၅. ကန့်သတ်ချက်များ

ပဋိပတ္တိနာယကဆရာ ဦးအေး

ဦး
သမထယာနိက

ဝိပဿနာဗြဟ္မစရီး

အာနာပါနရုပ်ပြုဋီကာ

လက်စွဲကျမ်း

ပဋိပတ္တိစာအုပ်စာအုပ် (၂၀၀၀)

ရန်ကင်းမြို့

အမှတ်-၁၃၃၊ ဘုရားလမ်း၊

ဦးအဟောဟ်-ဝေ၊ ညွန့်ရှင်တို့
(ဒုတိယ)

(တဆင့် ကူးယူပုံနှိပ်ရောင်းချခွင့်မပြု)

လွင်-စာပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရေး

အမှတ်-၀၅၊ မိုလ်သူရလမ်း၊ ဩဠာမြင်တိုင်။

အရာဦးသန်းဝင်း (ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်) (၁၉၅၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လကတည်းက)

အမှားအမှန် ပြင်ဆင်ချက်

မျက်နှာ	ကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၄	၁	ဝဲဂရက်ဆိုင်းကြီးမှ	ဝဲဂရက်ဆိုင်းကြီးမှ
၁၁	၁၁	မကဖြစ်	မကဖြစ်
၁၃	၁၃	သမထတာနိကာ	သမထယာနိကာ
၁၄	၂၂	မဂ်စေ	မဂ်ရောက်စေ
၂၀	၅	တာဒေဝ	တာဝဒေဝ
၂၀	၆	သီလပ္ပထုပါဒါန်	သီလပ္ပထုပါဒါန်
၃၀	၁၂	မင်းဟူပါလေ	မင်းဟူပါလေ
၄၃	၂၁	အထွင်းဥ	အထွင်းဒွီ
၄၇	၁၀	ကြိတ်ကြိတ်မည်ကုန်	ကြိပ်ကြိပ်မည်ကုန်
၄၈	၁၂	ပြေစေပြန်စေ	ပြေးစေပြန်စေ
၄၈	၂၁	ဖ-ရှပ်ပုံနှင့်	ဖ-ရှပ်ပုံနှင့်
၈၀	၂၁	ကျန်အပျက်ကြီးနှင့်	ကျန်အပျက်ကြီးနှင့်
၈၂	၁၁	နှာသီး-ရင်-ခုတ်	နှာသီး--ရင်လယ်-ချက်
၈၃	၁၁	လွတ်ခြင်းဟူသော	လွတ်ရခြင်းဟူသော
၈၃	၁၄	သုံးချက်ရပုံ	သုံးချက်ရှုရပုံ
၈၄	၂	မှတ်ထုတ်ထားခါ	မှတ်ထုတ်ထားခါ
၈၇	၂၀	ရေလှိုပြောလို့	ရေလှိုပြောလို့
၈၇	၂၁	ဘယ်ယောဂီ	ဘယ်ယောဂီမှ
၈၈	၁၅	သက်တုံနေ	သက်တုံတက်တုံနေ

မိုးညို ရွှေ. ဂေဟဗေဒ. မြို့တော်ဝန်ထမ်းများ
မာတိကာ ဇယား

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
၁	နိဒါန်း	၁
၂	ရတနာတ္ထယယဏာမ	၃
၃	အာနာပါနဗြဟ္မစဉ်အဆက်	၇
၄	ကျမ်းပြုရေးဆွဲရေးအကြောင်း	၁၀
၅	မင်္ဂလာနိဗ္ဗာန်သို့ထွားသောလမ်း ၂-မျိုး	၁၃
၆	သတိပဋ္ဌာန်အာနာပါနပဗ္ဗ	၂၂
၇	အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်နည်း	၃၃
၈	သတိကြွာပထမောဂ္ဂရပုံများ	၃၆
၉	ဒုမ္မာတိဂေဟိ ရှုနည်းများ	၅၃
၁၀	သုံးချက်သိမှတ်တတ်ယာရှုနည်းများ	၆၇
၁၁	လေးမှာပြင်းစေထိ ရှုနည်း	၆၆
၁၂	အပ္ပနာဗျာန်များ	၁၀၅
၁၃	ငါးဆင့်ပညာပိပဿနာအကြောင်း	၁၀၅
၁၄	ပိပဿနာကိုပြုခြင်း	၁၀၈
၁၅	ပိပဿနာရှုနည်းများ	၁၁၂
၁၆	ပိပဿနာဂျရာအစွန်း ၃-ပါး	၁၁၅
၁၇	အကောင်းဆုံးသောရှုနည်း	၁၁၆
၁၈	အန္တရစ္စိန္တက ရှုနည်း	၁၁၈
၁၉	တရုဏပိပဿနာ နှင့် ဗလဝပိပဿနာ	၁၂၅
၂၀	ပိပဿနာဉာဏ် ၁၀-ပါးနှင့်ယောဂီ	၁၂၇
၂၁	သုခပဋိပဒါနိဗ္ဗာန်တိညမဂ်ဝင်ပုံ	၁၃၆
၂၂	ဒုက္ခပဋိပဒါနိဗ္ဗာန်တိညမဂ်ဝင်ပုံ	၁၃၈

(၁) မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
၂၃	မင်းမာတ်လျှင် ဗိုလ်နှင့်မေး	၁၄၀
၂၄	မလသမာပတ်ဆိုဒါတားလဲ	၂၄၂
၂၅	ကျန်းပြီးနဂန်း	၁၄၄
ရှပ်ပုံမာတိကာ		
၁	အာနာပါနကမ္ဘာ့နန်းထိုင်ရပုံ	၃၃
၂	အာနာပါနကသိုဏ်းကိုပြထားပုံ	၃၇
၃	ဌာန-ဝါရ-မထားဘဲ အားထုတ်ရပုံ	၃၈
၄	ဌာန-ဝါရ-မတင်ဘဲ နိမိတ်ရလာပုံ	၄၁
၅	အာနာပါနကသိုဏ်းထင်လာတတ်ပုံ	၄၃
၆	ကလိဏ်းနှင့် အာရုံထင်လာတတ်ပုံ	၄၃
၇	ဆန္ဒဝသကာကရလိုက်၍နေပုံ	၄၅
၈	ပါမောက္ခဝသကာကရလိုက်၍နေပုံ	၄၇
၉	ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ခြံအောင်ရွာရပုံ	၄၈
၁၀	ဒိဗ္ဗ-ရထား-ဘိုရွာ ရှိရပုံ	၅၃
၁၁	ပြတ်သော လက္ခဏာ-ဘိုးကိုပြထားပုံ	၅၅
၁၂	မဇ္ဈလတ္တ-အလယ်ဦးသာထင်နေပုံ	၅၇
၁၃	လေ့နိမိတ်လွတ်ခါ ဘုရားဖူးနေပုံ	၅၈
၁၄	နိမိတ်လွတ်၍အမျိုးမျိုးရှိနေပုံ	၆၁
၁၅	စေ-ရှစ်ချက်လွတ်၍ ဘာဝနာ ပြီးနေပုံ	၆၃
၁၆	ပဋိဘာဂနိမိတ်လုံးကြီးလွှတ်နေပုံ	၆၅
၁၇	ငယ်ထိုင်မှ နိမိတ်ထုတ်ရပုံ	၆၇

ရှပ်ပုံမာတိကာ (၀)

ဦးရေ	ရှပ်ပုံများအကြောင်း	မျက်နှာနံပါတ်
၁၁	၎င်းနိမိတ်ကိုအကျယ်ချဲ့ရပုံ	၆၉
၁၂	နိမိတ်ကို အောက်သို့ဆွဲစဉ်	၇၁
၁၃	၎င်းဆွဲလျက်ဖြစ်၍လာပုံ	
၁၄	ဆွဲဆုံးမှာနိမိတ်အောက်သို့ရောက်ပုံ	၇၃
၁၅	အထက်သို့ပြန်၍တင်စဉ်	
၁၆	၎င်းတင်လျက်ဖြစ်၍လာပုံ	၇၄
၁၇	ထင်ဆုံးမှာနိမိတ်အထက်ရောက်ပုံ	
၁၈	အထက်အောက်နိမိတ်ဆက်သွားပုံ	၇၅
၁၉	လူပျောက်ကွယ်သွားတတ်ပုံ	
၂၀	ကန့်လန့်နားမှထုတ်ထားရပုံ	၇၇
၂၁	၎င်းနိမိတ်ကိုအကျယ်ချဲ့ရပုံ	
၂၂	နားတဘက်သို့ရှိတ်လေနှင့်ဆွဲစဉ်	၇၈
၂၃	၎င်း ဆွဲလျက်ရောက်နေပုံ	
၂၄	၎င်း ဆွဲဆုံးရောက်နေပုံ	၈၁
၂၅	ဟိုဘက်ဒီဘက်ဆက်ဆက်မိသွားပုံ	
၂၆	ခါးကအထက်နိမိတ်စားနေပြန်ပုံ	၈၃
၂၇	အားလုံးနိမိတ်စားပြီးနောက်နေပုံ	
၂၈	သုံးချက်ရွာရန် နိမိတ်ထုတ်ထားရပုံ	၈၅
၂၉	ထုတ်ထားသောနိမိတ်ကို ရှိတ်သွင်းရပုံ	
၃၀	ထုတ်လေနှင့်ရင်လယ်ရောက်လာပုံ	၈၇
၃၁	၎င်းနှာသီးဝတ်တဲ့ရောက်လာပုံ	

အထူးဖော်ပြချက်များ

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကျေးဇူးရှင်- ကန့်လွှဲ- အောင်နိုင်တော်တော်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏အာနာပါနုဿပထယာနိကဖြတ်လမ်း ပိပဿနာရွှေခန်း နည်းများသည် ကြော်စဘူး အမွန်အလွန်ထူးဆန်းအံ့ဩစရာ ကုသ်ပွေအချက်တွေ များစွာပွေကြာရပေလိမ့်မည်-ပြောမယ့်-ကြိုမှထိလိမ့်မည်။

ဤအချက်ထူးများကို ရေး၍ မပြသင့်၊ မပြထိုက်သော်ငြားလည်း ဓမ္မဓိတ်ဆွေကြီးများ တကယ်အကျိုးများစေလိုတဲ့စိတ်ထားနှင့်မလွဲသာ-မရှောင်သာမျက်စိနှိတ်ခါ ရေး၍ ပြလိုက်ရပေဦးတော့မည်။ မိတ်ဆွေကြီးသည် တကယ့်တရားရှင်ကမ္မဋ္ဌာန်းသမားကြီးတယောက်ဖြစ်ပေ၏။ သူတော်ကောင်းအစစ်မှန်ပေ၏။

သို့မှန်သော် ငြားလည်း သူတော်ကောင်းရုံမျှ-တရားသမားဖြစ်ပါမူဖြင့် အပါယ်လေးပါးကမ္မထွတ်နိုင်သေးတဲ့ အကြောင်းတွေကို များစွာသိမ်းပိုက်မိလျက်သားဖြစ်၍ နေတတ်ကြပါသည်။ ပါရမီမရင့်သေးက တမင်တမိုက်ကိုမရနိုင်သေးပေ။ မင်-မိုက်လက်ကိုင် မထားနိုင်သေးလျှင် အပါယ်လေးပါးအမွေမပြတ်-မှန်၏။

ဓမ္မဓိတ်ဆွေသောခါနီးတွင် မင်-မိုက်ကိုအာရုံပြုနိုင်ကံ-ကမ္မဋ္ဌာနိတ်-ဂတိနိမိတ်တွေ-အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန်

(ဃ) ရှစ်ပုံမာတိကာ

ဦးရေ	ရှစ်ပုံများအကြောင်း	မျက်နှာနံပါတ်
၃၆	အထုတ်မှာ သုံးချက်ထင်ထွားပုံ	၈၃
၄၀	အရှက်မှာ သုံးချက်ထင်ပြန်ပုံ	
၄၁	သုံးချက်ဘုံလတ်ရွနေပုံ	၉၁
၄၂	၎င်း ဘုံကျယ်ရွနေပုံ	
၄၃	အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းဘိုင်း ရှုနေပုံ	၉၃
၄၄	အန္တောဓိအနန္တောဓိ ရှုနေပုံ	
၄၅	၎င်း အထက်အောက် ရှုနေပုံ	၉၅
၄၆	နိမိတ်လုံးရင်လယ်မှာရပ်နေပုံ	
၄၇	ရှင် ဥ-ဒါ-ဣ-လာတတ်ပုံ	၉၆
၄၈	ဝဏ္ဏ-ကမ္မလာပြီသနဲ့ထိုင်နေပုံ	
၄၉	အယုဘသူကောင်ပုတ်ကဲ့သို့ထင်လာပုံ	၁၀၁
၅၀	နိမိတ်အကြည်တကိုယ်လုံးကျူးလာပုံ.....	၁၀၃
၅၁	ဈာန်လာတိအရှင်ထို အာရုံပြပုံ	၁၀၅
၅၂	မဏ္ဍိမဏ္ဍလ အန္တရအတွင်းစွန်းမှရွာရပုံ -	
၅၃	စာနု-သဏ္ဍာန-ပညတ်များမြူးပြက်လာတတ်ပုံ	၁၂၁
၅၄	အတ္တသညာပျောက်၍ အပျက်စုသာထင်လာပုံ	

ဤတွင်မာတိကာပြီးပြီ။

ကျွန်ုပ်တို့ ရေးသား ထုတ်ဝေ အပ်သော ဤအာနာပါနု ရုပ်ပြန့်ကာယောဂီလက်စွဲကျမ်းတွင် တရားသာဝကအနေဖြင့် ရုပ်ပုံပေါင်း (၅၀) ကျော်တို့နှင့် အချိုးတကျ ပြသ၍ ထားခြင်းသည်၊ ကျေးဇူးရှင် ကန့်ရှို-ရွှေဘိဝံသဘဝာရ ဆရာတော် ဘုရား ကြီး၏ အာနာပါနု သမထ ယနေကာ ပိပဿနာဖြတ်လမ်းကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်နည်းသည် မည်မျှခရီး ရောက်နိုင်သည်တို့ကို အကဲဖြတ် ခန့်မှန်းနိုင်ကြ၍၊ စိတ်ပါ လက်ပါ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝါသနာထုံနိုင်ကြစေခြင်းငှါဖြစ်ပါသည်။

စာသဘော စာတွေ့ ပရိယတ် နည်းချဉ်သော အားကိုး ပြီးရေးသားခြင်းမဟုတ်ပါ။ ပရိယတ်-ပရိပတ်-နစ်ဋ္ဌာန ပေါင်း၏ မိမိကိုယ်တွေ့ အားထုတ်ခဲ့ရ ဒါတွေ မိမိခုနစ်နှစ် တိုင်တိုင် တရားပြသခဲ့ ရာတွင် တပည့်ယောဂီ အချိုးချိုး အစားစားတို့၏တွေ့ကြုံသမျှ-သူတို့ထင်မြင်ပြီးကြသမျှတွေ ကိုပါ စုပေါင်းပြီး၊ ရုပ်ပုံပေါင်း(၅၀)ကျော်မျှသာ ပြသနိုင် ခြင်းမှာ ကျမ်းကလေးက ယ်လွန်း လှ၍ တော်၍ မှုသာ ထည့်သွင်းပြသလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤကျမ်းပါ နည်းလမ်းများသည် အထက် မြန်မာပြည် အရပ်ရပ် ရွှေဘို စစ်ကြိုတ်။ စစ်ကိုင်းဒီစကြိုတ်။ ပခုက္ကူ- မကွေး-မန္တလေး-ကျောက်ဆည်-ရမည်းသင်း-မိတ္ထီလာ- မြင်းခြံဒီစကြိုတ်များတွင် ထွန်းစွာသာဘောကျ အားထုတ်သူ တွေများပြားလှပေသဖြင့် တရားသမားယောဂီတိုင်းထိုထို ပင် သိရှိကြပြီးဖြစ်၍ နေကြပါကုန်ပြီ။ ပျော်ဘွယ်-တေး

ကာလသုံးပါးတို့တွင် တပါးပါးအာရုံပြုမိလျက်သားဖြစ်၍ နေပါလိမ့်မည်။ အဲဒီအာရုံကောင်းချင် တော် ပပေ၏။ အဲဒီ အာရုံ မှားချင် သွားလေတော့ ဒုက္ခတိ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

(ဇေဋကပတ္တ-နဂါးမင်းကိုကြည့်ပါ။)

ဤသမထယောဂီကလမ်းဖြင့်-ဥပစာရသမာဓိ၏ကိစ္စနှင့် ညွှန်ထူးကြောင့် မမြင်မထင် ဘူးသေးတဲ့ ပွင့်တော် မူပြီး သော ၂၀-ဆူသော ဘုရားများ မိမိအာရုံပိုက်မိရာ မူဇာ မဏိ-ဒုဿစေတီ-စသော တန်ခိုးကြီး ဘုရားများ၊ အရှင် သာဂါပုတ္တရာစသော သာဝက အဆူဆူ တို့ကို ဝိက္ခန္ဓာနု အနေဖြင့် အာရုံစွဲမြဲ ယူ၍ ထားနိုင်လေသောကြောင့် သေ ခါနီး ဓမ္မမိတ်ဆွေများရဲ့ အားကိုးစရာ အချက်ကြီး အမှန် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်ကိုကား ယုံမှားမရှိပါနှင့်။ ကျွန်ုပ်တို့ကနွဲ့ ယောဂီများသေကြသူတိုင်းအာရုံဖြောင့်ကြသည်မှာ အံ့ဩ စရာပင်။ တရားအာရုံ၊ သို့မဟုတ်-ဘုရားအာရုံများ လက် ထွက်သွားသည် ဟူ၍မရှိကြပါ။

တရားရင့်ကြသူတိုင်း သမထ နည်းနှင့် အာရုံပြုလိုက် ယှဉ် ဘုရားဆွမ်းစားဒါ-ကြွတော်မူဒါ-လူနတ်တွေတရား ဟောပွဲကြီးများကို ပြုလုပ်နေဒါ-ထင်ရှုံ့မှုမက၊ အသံတော် ကိုပါ ကြားရပေသည်။ ဦးဘိုကလေးဆိုလျှင် ငဲ့ယိုအာရုံ ထွက်ခိုက်၊ ယ်ဖန်းဆင်းရဲလှတဲ့ ငဲ့သားကို သူ၏အခြင် မေးက ပြန်၍ပင် ပြောပါသည်ဟု အစစ် ခံဘူး ပါသည်။ အထူးတိုက်ထွန်းလို၍ မျက်စိဒွိတ်လိုက်ပါကြောင်း။

(၁၁)

အသုံးပေးပြုချက်များ

သာ-နွားထိုးကြီးကြီးများမှာ လူတိုင်းလိုလို၏နည်းလမ်းသာ
များစွာသာသာကျကျဖြစ်ပါသည်။

ကြွနိုးသတ္တဝါတို့ကား ဘေးဇူးရှင်ကို ဘေးဇူးဆင်သော အခဲ
၏ရန်ကုန် မြို့ကြီးနှင့် တကွ အောက် မြန်မာပြည် အတွက်
၏သည့် နည်းလမ်းများ ပွင့်သွားကြ ပြီးနောက် အောက်
မြန်မာပြည်သူ ဓမ္မမာမက အချိုးသုံး-အချိုးသား ယေဘု
များတို့လည်း ဟရားကိုယ်စီ အနည်းဆုံးအားဖြင့် တစ်-
ပေမိုလ် တည်ထွက်ကြပါစေခြင်းအကျိုးငှါ အဆိုပါစာအုပ်
ငယ်ကို ထုတ်ဝေ၏။ ကန့်-ပဋိပတ္တိသာသနာအစပြုလိုက်
ခြင်းသာအမှန်ဖြစ်ပါစေပါသည်။

ဤစာအုပ်ငယ်ကိုဝယ်ယူတတ်သူတော်ရှုတော်မူကြကုန်သော
အချိုးကောင်းသား-ယောကျ်ားလူတော်စွာ-ပညာရှင်ဓမ္မ
ဗိတ်ဆွေကြီးတို့သည် ဤနည်းလမ်းများအကျိုး လိုက်နာ
အားထုတ်လိုကြပါက အထွယ်ဆုံးနည်းအားဖြင့် မိမိတို့
ဌာန- ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို အားထုတ်ခွင့်ရသော နေရာလဲ
အခန်းသင့်မယ်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်လိုသူလဲ ၅-ယောက်ထဲမန့်
ရှိမယ်ဆိုပါလျှင် ဘယ်အခါမဆို ပြု၍ပေးပါမည်။ သာသ
နာပြုရန်ဝန်မလေးပါ။ အကြောင်းကြားစေလိုပါသည်-ဒု
ပေးရန်မလိုလားပါ။

အောင်ကြီး

ကန့်ပဋိပတ္တိသာသနာပြု

ကျေးဇူးရှင်ကြီး၏နိဗ္ဗာန်နိဂုံး

သတိပြုရန်မှာထားချက်

ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူကြပေသော ရဟန်း-ရှင်လူ
အကြင်အကြင်သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့... အကျွန်ုပ်
ရေးသားစီရင်အပ်ခဲ့ပြီးသော ဤယောဂီပါးဂူကျမ်းကို သုံး
သပ်ကြည့်ရှု အားထုတ်တော်မူကြရန်မှာ- သတိပဋ္ဌာန်ပါဠိ
တော်၏ ပဋ္ဌမအာနာပါနပန္နကိုမှတစ်ပါး ကြွင်းသောပါဠိ
အဋ္ဌကထာ ဝိကာဘို့ကို မုဆိသွက်၍ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ရန်
ပြုလိုက်ပါသည်။ ထိုသို့ ပြုခဲ့ပြီးသော အတိုင်း- ပုစ္ဆာပရ
သာမညဗိသေသ အနန္တသန္တ တို့ကို ယုတ်ခြင်းဆိမ်းဆည်း
ခြင်းငှါ ခဲယဉ်းကြလိမ့်မည် ထင်မှတ်ပါ၍ လုပ်စဉ် လမ်းရိုး
အကျဉ်းသွားဟန်မျှကို ဤသို့မှတ်တော်မူကြပါကုန်။

မဂ်ဉာဏ်-မဂ်ဉာဏ်-နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော ချမ်းသာ
ကြီးသုံးတန်းကို ကော်းတောင်တင်လေ့ရှိတော်မူကြပေသော
အမျိုးကောင်းသား-ယောကျ်ားလူတော်စွာတို့သည်၊ လက်
မွန်ပဋ္ဌမရွှေဦးစွာ သတ္တက္ကကမ္မဋ္ဌာန်းသုံးပါးကို အာရုံဆိမ်း
လျှက်ဓမ္မဘာဝကို စင်စင်လျက် ပဝတ္တိကို သွတ်သွင်းအားထုတ်
ကုန်ရာ၏။ ထိုတွင် ပဋ္ဌမနည်း၌ ပြုခဲ့ပြီးသော သန္တုဋ္ဌပါရမိဋ်
(ဝါရေထွက်ခြင်းကို) နေရက်ချားစွာ အားထုတ်ခြင်းကို
ပြုကုန်ရာ၏။ ထိုကဲ့သို့ အားထုတ်၍ အာရမ္မဏာသကာတိက-
ကသိဏာသကာတိကတို့ ရင့်သန်လှသဖြင့် ဒုတိယနည်းကို
ပြောင်းရွှေ့ သည်ရှိသော်၊ အကြင်မျှလောက်ကာလပတ်လုံး

ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည်-မပေါ်သေး။ ထိုမျှလောက် ကာလပတ် လုံးပကတိထွက်သက်ဝင်သက်ကိုမထွက်ရာအကြင်အခါ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည် ထွက်၏။ ထိုအခါ ပကတိ ထွက်သက် ဝင်သက်ကိုထွက်၍ အသာသပဿာသ နိမိတ်ဖြင့် အား ထုတ်ရာ၏။

(၁) အကြင် သူသည် မိမိရသော ဥဂ္ဂဟ နိမိတ်ကို မပျောက်ပျက်အောင်စောင့်ရှောက်တတ်သဖြင့် ပဋိဘာဂသို့ ကူး၍ တတိယသို့သက်နိုင်ပါမူ ဥဂ္ဂဟသားမည်၏။

(၂) အကြင်သူသည် နိမိတ်ကိုမပျောက်ပျက်ရအောင် မစောင့်ရှောက်တတ်သည်ဖြစ်၍ ၎င်း၊ သတိမေ့လျော့သည် ဖြစ်၍ ၎င်း၊ ဥဂ္ဂဟမှပဋိဘာဂသို့ ကူးမှုပျောက်ခဲ့၏။ မိမိနှင့် ငါးတောင်ကွာမျှသာလျှင် ကာရံသဲသို့ထင်၏။ ထိုသူကို အကြိမ်ကြိမ်ကြာဖြင့်စွာ အားထုတ်စေ၍ နိမိတ်မပေါ်လာ က တတိယသို့သာလျှင် အသက်ခိုင်းရပါမူ မဏ္ဍလသား မည်ပေ၏။

(၃) အကြင်သူသည် မိမိရသော ဥဂ္ဂဟ နိမိတ်သည် တူရူမသွားမှု၍ မြင်းပြီးဆံကိုလေ့ယူ၍ တိုက်သဲသို့ထင်၏။ ထိုအခါ နာဝမှငါးတောင်ခန့်အတွင်း၌ မိမိနိမိတ်ဖြင့် အကွင်း လယ်ငယ် ကြီးကြီးထို့ကို ဆက်စေ လျက်၊ ၎င်း အကွင်း၏ အတွင်းသို့ သွတ်၍ ဖုတ်ပါ များလတ်မူ၊ နိမိတ်သည် ယူ အောင်တိုင်းရသဖြင့် တတိယသို့သက်ရမှု ပဗ္ဗသားမည်၏။

(၄) အကြင်သူသည် နာဝ၏ဘူရိန္ဒကား၊ မထင်မနိုး မဝေးသော အရပ်၌ မှန်တုံးကဲ့သို့ ၎င်း၊ မှန်ခိုးကြီးကဲ့သို့ ၎င်း၊

မှန်သောတ္တာကြီးကဲ့သို့ ၎င်းထင်ခဲ့၏။ ထိုထင်သော အကြည့် နိမိတ်အဆိုင်အခါ ကြီးကို မိမိထင်ပေါ်သို့ကပ်၍ တတိယသို့ သက်ရပါမူ ဩကာသသားမည်၏။

(၅) အကြင်သူသည် ၎င်းဒုတိယနည်းကို အားထုတ် သောအခါ၊ နိမိတ်ကိုဆောင်ယူစဉ် လောင်မီးကျသခဲ့သို့ ဦးခေါင်းကို ၎င်း၊ ကိုယ်ထက်ဝက်ကို ၎င်း၊ ကိုယ်အားလုံးကို ၎င်း၊ လောင်ကြွမ်းခဲ့၏။ ထိုကြွမ်းသော အဟိုင်း တတိယသို့ သက်ရပါမူ ပရိစ္ဆိဒ္ဓသားမည်၏။

၎င်းငါးယောက်သော ယောဂီ ထိုတွင် ဥဂ္ဂဟသားဖြစ် အောင် အားထုတ်ရာ၏။ အားထုတ်၍ မရမှသာ - မဏ္ဍလစ သည်ကို သက်စေရာ၏။ ဤ ငါးယောက်သော သူထို့တွင် တယ်သူမဆို တတိယ၏ အစ-အလယ်-အဆုံး-သုံးပါးသို့ သက်နိုင်သည်သာ ပခောနတည်း။ ထိုသို့ တတိယနည်းသို့ သက်ပြီးမှ ဩမိ-အန္တိ-မိ-အနန္တိ-မိ-ကို နောက်စေရာ၏။

ဤမထက်သောသူထို့မှာမူ ဩမိ၌ပင် တန်ခပ်၍ စတုတ္ထ နည်းသို့ ကူးစေရာ၏။ အနန္တိ-မိသို့ ရောက်ပြီးသောသူ သည်လည်း ဩမိသို့ ပြန်လျက် စတုတ္ထသို့ သက်စေရာ၏။ ၎င်းနည်းလေးပါးထို့တွင် ပဗ္ဗနည်း၌ မရှင်ကောင့်ပုံကား ပြခဲ့ပြီးပြီ။ ဒုတိယ၌မှာကား နာဝမှသည် မိမိထားသော အမှတ်သို့ရောက်အောင် ထွက်သက်ဝင်သက်ကို ၎င်း၊ ၎င်း၏ နိမိတ်ကို ၎င်း၊ အားပင့်၍ အားပင့်၍ ထွက်ခြင်း၊ အမှတ်မှသည် နာဝသို့ ရောက်အောင် အားပင့်၍ ပင့်၍ ရှိက်ခြင်းသည် သဗ္ဗာဝါယမမည်၏။ အားပင့်တိုင်း-အားပင့်တိုင်း-သိခြင်း

သည် သမ္မာသတိမည်၏။ အာရုံတပေါင်းသို့မပြေးမာတွားစေခြင်းသည် သမ္မာသမာဓိမည်၏။

တတိယ အစမှသည် အလယ်၊ အလယ်မှသည် အဆုံး၊ အဆုံးမှသည် အလယ်၊ အလယ်မှသည် အစ၊ ပဋိဘဝ နိဗ္ဗာန်ကိုအားပင့်၍ပင့်၍ရှိကြခြင်း၊ အားပင့်၍ပင့်၍ရှိကြခြင်း၊ အားပင့်၍ပင့်၍ရှိကြခြင်းသည် သမ္မာဝါယမမည်၏။ အစ-အလယ်-အဆုံး-အဆုံး-အလယ်-အစ-သိခြင်းသည် သမ္မာသတိမည်၏။ အာရုံတပေါင်းသို့မပြေးမာတွားခြင်းသည် သမ္မာသမာဓိမည်၏။ တေုတ္တန္တိ အစမှ အဆုံးသို့ ရောက်အောင် အဆုံးမှအစသို့ရောက်အောင် ညှင်း၍ညှင်း၍ ရှိကြခြင်းသည် သမ္မာဝါယာမမည်၏။ ညှင်းတိုင်းညှင်းတိုင်းသိခြင်းသည် သမ္မာသတိမည်၏။ အာရုံတပေါင်း မပြေးမာတွားခြင်းသည် သမ္မာသမာဓိမည်၏။

ဤလေးပါးသောနည်းတို့၌ သန္တုဂ္ဂါရဖြင့်-သတိဖြင့်သာ သူ့ကိုသာဖြင့် ဒုတိယနည်းသို့ပြောင်းရာ၏။

ထိုဒုတိယနည်း၌လည်း ဥက္ကဟနိဗ္ဗိတရ၍ ပဋိဘဝသို့ သက်ကျက် တည်သော သူ့ကိုသာဖြင့် တတိယနည်းသို့ ပြောင်းရာ၏။ နိဗ္ဗိတရသေးပါမူ ပဌမနည်းသို့ ပြန်၍သက်စေရာ၏။ ပဋိဘဝသို့ သက်၍ တည်ပါမူ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်၍အဏ္ဏတ္တသို့မသက်မခြင်းအကြွင်းများစွာထွက်သွင်း၍ အစ-အလယ်-အဆုံးတို့ကို ယူရာ၏။ အဏ္ဏတ္တဗဟိဒ္ဓမခြား တသားတည်းကဲ့သို့နေပါမူ စတုတ္ထသို့ သက်ရာ၏။ ၎င်း စတုတ္ထ၌တန်ခိုးရ၍ မွေတာအစွမ်းဖြင့်ပေါ်လာသော အာရိန်

မေ့တစ်ထဲ ဖြစ်ပေါ်၍နေသော ဝတ္ထုရုပ်ကို အာသာသပသာသနှင့်တကွ ဘယ်ရွှေ့ဘယ်မျှပင်မျှားသော်လည်း တပေါင်းထည်းပြု၍ရုပ်တရားတို့သည်ဘောက်ပြန်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဗရိဗ္ဗာ ကျွဲခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အဗျာကတဇာဟု ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား ထင်မြင် ပစ္စုပ္ပန်ရှိ၏။ ဝိပဿနာ ပညာ၌သာလျှင်နိုးစွာသောပစ္စုပ္ပန်ရှိ၏ဟု လက္ခဏာ-ရသ-ပစ္စုပ္ပန်-ပစ္စုပ္ပန် တို့ကို သိမ်းရုံး၍ ရုပ်-ရုပ်-ရုပ် ဟု ရုပ်ကို သိမ်းဆည်းရာ၏။ သံသရာမပြတ်ကင်းသည်ဖြစ်၍ ၎င်း၊ ပိုင်းခြားလိုသည်ဖြစ်၍ ၎င်း။ နောက်က ပြုခဲ့ပြီးသော ရောင်ကိုခင်းနည်း သုံးချက်တို့ဖြင့် ရုပ်ကို သိမ်းဆည်းရာ၏။ ၎င်းနောက်ထိုရုပ်လျှင် အာရုံရှိသော ဝိပဿနာ နာမက္ခန္ဓာ အပေါင်းကို ဘယ်ရွှေ့ ဘယ်မျှပင် များသော်လည်း တပေါင်းထည်းပြု၍ ဤနာမက္ခန္ဓာသည် အာရုံကို ဥက္ကဋ္ဌခြင်းလက္ခဏာ၊ ဝိတံစေတထိက်တို့ကို ဖျဉ်းစေခြင်းတို့၊ ကွဲပြားခြင်းမရှိဟု ယောဂီအား ထင်မြင် ပစ္စုပ္ပန်၊ ဝိပဿနာ ပညာ၌လျှင် နိုးစွာသော ပစ္စုပ္ပန်ရှိ၏ဟု လက္ခဏာ-ရသ-ပစ္စုပ္ပန်-ပစ္စုပ္ပန်တို့ကို သိမ်းရုံး၍ ပြုခဲ့ပြီးသော ပစ္စုပ္ပန် သုံးပါးတို့ထွက်တပေါင်းတပါးဖြင့် ၎င်း၊ ဝိညာဏပစ္စုပ္ပန်ဖြင့် ၎င်း သိသည်သိသည်ဟု နာမ်ကို သိမ်းဆည်းရာ၏။

၎င်းနောက် ဝိပဿနာ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် အကြောင်းကင်း၍ မဖြစ်ရာ၊ အကြောင်းကား အာသာသသည် သို့နည်းဟု ဝမ်းလတ်သော် သုဘယေ-ဖြင့် ရှုစာသော အင်္ဂုဏ-တဏှာ- ဥပါဒါန်-ကံ- အာဟာရ တည်းဟူ

အနိစ္စ မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်သည် နိဗ္ဗာန်ပစ္စယ ဟူသော အနိစ္စလက္ခဏာလေးပါးတို့ကိုထင်အောင်၎င်း။ ဒုက္ခဒုက္ခ- ပြေငြိစာမဒုက္ခ-သင်္ခါရဒုက္ခ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်-အပဋိစ္စဒုက္ခ ပရိယာယဒုက္ခ- နိဗ္ဗာန်ယာယ ဒုက္ခ တို့ဖြင့် အတန်တန် ပူ လောင်ခြင်းတည်းဟူသောသန္တာပ။ ။ ၎င်းဒုက္ခ ၇-ပါးတို့ သည်နှစ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သည်းမခံနိုင်ခြင်းတည်းဟူ သောဒုက္ခမ၊ ထိုထိုသည်းမခံနိုင်သော်လည်း၊ တောဘုမ္မက ဒုက္ခနယ်မှ မထွတ်သေးရကား ဒုက္ခဝတ္ထုက။ သုခမဟုတ် သည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော သုခပဋိစ္စပစ္စယ- ဟူသော ဒုက္ခလက္ခဏာ လေးပါးတို့ကို ထင်အောင်၎င်း။ အတိတ် စသည်ဖြင့်ပြားသော အဝသဝတ္ထု၊ အနိစ္စမရခြင်းတည်း ဟူသော အသဝါဒက၊ ပြုပြင်ခြင်းစသည်တို့မှ ဆိတ်သော သုညတ၊ တိတ္ထိတို့သည် ကြံစာအပ်သော အတ္တနိဝါသိ- သဟံဝါသိ၊ ကာရက-ပေဒကတို့မှဆန့်ကျင်တက်ဖြစ်သော အတ္တပဋိစ္စပစ္စယဟူသော အနတ္တလက္ခဏာ လေးပါးတို့ကို ထင်အောင်၎င်း သုံးသပ်ရာ၏။

ဤထက်အထွန်မဟာဝိပဿနာ ၇-ပါးသို့ရောက်အောင် ၎င်း။ လက္ခဏာဝဝတ္ထာနုဝါရဖြင့် ဝိပဿနာဉာဏ် ဆယ် တန်ကို သုံးတန်သော သမ္မသန-နိဒ္ဒိန္ဒန-ပက္ခန္ဓနုဓာတ်သို့ ရောက်အောင် သုံးသတ်ဆင်ခြင်၍၊ ဩက္ကမဓာတ်တော် ကြီးသို့သက်စေရာ၏။ အကယ်၍-ဩက္ကမဓာတ်သို့မသက် သေးပါ။ အတ္တိန္ဒြိမ်အဖန်ဖန်အတန်တန်သောဝိပဿနာ ဓာတ်သုံးပါးတို့ဖြင့် ရက်-လ-များစွာ-အေးထုတ်ရာ၏။ ဤ

သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို မြင်ထိရ၏။ ဤ အကြောင်း ငါးပါး ကြောင့်ဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေခန္ဓာ၊ ပဝတ္တိခန္ဓာ နှစ်ပါးတို့တွင် ပဝတ္တိခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော ရုပ်နာမ်တရား ဤနှစ်ပါးတို့ သည် ဂြောဟ်လည်း ဖြစ်ဘူးသလေပြီ။ နောက်အခါ၌လည်း ဖြစ်ရဦးလတံ့။ ယခုအခါ၌လည်း ဖြစ်ဆဲရှိ၏ဟု အတိတ် အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ထိမ်းရုံ၍ဖြစ်ဆဲဖြစ်ဆဲဟုအခွန် ပိုထိမ်းဆည်းရာ၏။ (ပုဗ္ဗကိစ္စလေးပါးပြီး၏)

၎င်းနောက်အဋ္ဌါနပရိဂ္ဂဟ၌ရင်လျက် ဥပမာငါးပါးတို့ တွင် တပါးပါး၌ ထင်လာသော ဝိပဿနာ အာရုံ တခု၏ အတွင်း၌ရအပ်သောရုပ်တရားကို၎င်း။ နာမ်တရားကို၎င်း။ ကာလင်္ဂလင်္ဂ၍အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန်-အတ္တတ္တ-ဗဟိဒ္ဓ ဩန္ဒာရိက-သုရမ-ဟိန-ပဏိတ-သန္တိကေ-ရု၊ ဤ တဆဲ့ တပါးတို့၏ပြားဟန်ကို အဖန်ဖန်စမ်းဆင်ခြင်လျက်၊ ရုပ် ကို ဂြောဟ်ဦးစွာ လက္ခဏာဝဝတ္ထာနုဝါရဖြင့် အနိစ္စဟူ၍၎င်း၊ ဒုက္ခဟူ၍၎င်း၊ အနတ္တဟူ၍၎င်း သုံးသပ်ဆင်ခြင်ရာ၏။ ၎င်း နောက်မှ ဤနည်းအတိုင်း နာမ်ကိုဆင်ခြင်ရာ၏။ ရုပ်နာမ်ကို ဆင်ခြင်ရာ၏။ ၎င်း၌ရုပ်တို့၏ အဖြစ်မမြဲ-အပျက်မမြဲခြင်း သည် အနိစ္စမည်၏။ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းတို့ဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်း သည် ဒုက္ခမည်၏။ မဖြစ်ပါလင့် ပျက်ပါလင့်ဟု တောင့် တ၍မရခြင်းသည် အနတ္တမည်၏။

ဤနည်းအတိုင်း အနိစ္စ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသည် ဥပ္ပါဒါ ဝယ၊ အနိတ် အတန် တည်ခြင်းသည် တာဝကာလိက၊ မောက်ပြန်ခြင်းအဆုံးသို့ရောက်ခြင်းသည် ဝိပရိနာမကောဋီ

သို့အားထုတ်ပါလျက် ဩဗ္ဗမောင်သို့ မသက်သေးပါ။ မှန်ကန်စွာပထမဦးဆုံးသတ်ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဤသို့ အားထုတ်ပါလျက် ဩဗ္ဗမောင်သို့ မသက်သေးပါ။ မဟာပိပဿနာတိရဖြင့် သုံးသတ်ဆင်ခြင်ရာ၏။ (ဩဗ္ဗမောင်သတ်သည်ဆိုရာမဂ်ကျသည်ကိုယူရသည်။ အကျယ်လိုက ပါရဂူကျမ်းတို့တွင်ယူပါလေ။) { အမှာစကား }

ဤသို့ပုစ္ဆကိုစွဲမှား၍ပိပဿနာဉာဏ်ဆယ်တန်တိုင်တိုင်ရမ်း။ မဂ်ဉာဏ်သို့တိုင်တိုင်သော်လည်း သုံးသတ်ဆင်ခြင်စဉ် အဆါဦးကား၊ သမ္မာဝါယမ- သမ္မာသတ်- သမ္မာသမာဓိ- သမ္မာဒိဋ္ဌိ- သမ္မာသင်္ကပ္ပဟူသောကာရာပကင်္ဂမဂ္ဂင်ငါးပါးတို့ဖြင့် တမဟုတ်မျှမလစ်လပ်ရအောင်စောင့်ရှောက်ရာ၏။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ၊ ပိပဿနာကိုအားထုတ်ခြင်းသည် သမ္မာဝါယမ မည်၏။ ရှင်-နာမ် တရား၏ ထင်ခြင်းသည် သမ္မာသတ်မည်၏။ အာရုံတပါးသို့ မပြေးမသွား စေခြင်းသည် သမ္မာသမာဓိမည်၏။ ရှင်-နာမ်တရားကိုကြံဆခြင်းသည် သမ္မာသင်္ကပ္ပမည်၏။ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း အစရှိသော အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တကိုမြင်ခြင်းသည် သမ္မာဒိဋ္ဌိမည်၏။ ထိုသို့လုံစွာစောင့်ရှောက်ရာ၏ ဤသို့ပုစ္ဆကိုစွဲမှား၍ပိပဿနာဉာဏ်ဆယ်တန်သို့တိုင် အားထုတ်အပ်သော ယောဂီအားရှေးဦးစွာသစ္စာလေးပါးဖြတ်တရားကိုသိခြင်းမည်၏။ အစဖြစ်သော သစ္စာလေးပါးကို သိရုံနှင့် ကိစ္စ အပြီးသို့ မရောက်သေး။ အကြင်သူသည် သင်္ခါရပေက္ခာ ဉာဏ်သို့ ကိုင်အောင်ဆိုက်၍ သစ္စာလေးပါးကို အစသိခြင်းဖြင့် သိရ

ကား။ အနှစ်တရာ-အနှစ်တထောင် စသည်တို့ တိုင်တိုင် ကိလေသာ နှိဝရဏစသည်တို့ကို လယ်၍ သိခြင်းမဟုတ် သည်ဖြစ်၍ ပယ်နိုင်ပါပြားသော်လည်း ကိစ္စမပြီးသေး။ မိမိ၏ ကိုယ်ကိုသာ သောတာပန်-သကဒါဂါမ်-အနာဂါမ်-ရဟန္တာဟု ထင်မှတ်မှားတတ်သည်။

တာသထိ ပထမသိက္ခန္တိ တာနံ၊ ပိပဿနာပိက္ခန္တိ တာနံ၊ ကိလေသာနံ သမုဒါစာရံ၊ အပဿတော သောတာပန္နော အဟံဘိဝံ။ (ပ) အရဟာအဟံတိဝံ။ အဓိမာနော ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဟူသော ပဏ္ဍိတသာ အဋ္ဌကထာ ကိုထောက်။

ထို့ကြောင့်- ပိပဿနာအဆိုက်၌ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းသည် အစ၏သိခြင်းမည်၏။ မဂ်တို့၏အဆိုက်၌ ပရမတ္ထတရားတို့၏ ပိပုပ္ဖိနိရောဓ အကန်အမှန် အသင်္ခါတဇာတ်ကို ပစ္စက္ခအားဖြင့် အာရုံပြု၍ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းသည် အလယ်၏သိခြင်းမည်၏။ ရဟန္တာတို့၏စရိမဝိညာဏစုတိစိတ်တော်၏ဘင်္ဂက္ခဏ၏အခြား၌ အနုပါဒိသေသနိစ္စာန အာရုံကို ခိုလှုံဝင်ရောက်-မျက်မှောက်ပြုတော် မူကြခြင်းသည် သစ္စာလေးပါးကို အဆုံးသိခြင်းမည်၏။ ဤသိခြင်းသုံးပါးတို့တွင် အစ သိခြင်းဖြင့် ယောဂီယ သန္တိ ကိရိယမည်၏။ သောတာပတ္တိမဂ် အဆိုက်၌ နိဗ္ဗာန်ကိုလက်ပေါ်၌ တင်ထားသောပတ္တမြားကိုမြင်သခဲ့သို့ပစ္စက္ခမြင်ခြင်းသည် ယောဂုတ္တရာဘာဝနာသန္တိ ကိရိယ မည်၏။ အထက်မဂ် သုံးတန်တို့ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ယောဂမံတို့နှင့် တွေ့ကြ

(ဇ) ကျေးဇူးရှင်ကြီး၏ မိန့်ခွန်းတော်

ပါပြားသော်လည်း တုံ့လျှင်ခြင်းမရှိသဖြင့် မျက်မှောက်ပြုရခြင်းသည် လောကုတ္တရာဘာဝနာသန္တိ ကိရိယမည်၏။ ။ ၎င်းဘာဝနာသန္တိ ကိရိယန္တိပထမမဂ်ကုမ္ပန်မှော်မြဲပြီးသော်၎င်း။ မဂ်၏ ဗလသမာပတ်ကို ဝင်စားလိုလတ်မှု မိမိမျက်မှောက်ပြုအပ်ခဲ့ပြီးသော နိဗ္ဗာန်ကို နိဗ္ဗ-ပေါဏပတ္တာယပြု၍၊ ဥဒယဝယဉာဏ်ကစ၍၊ အနိစ္စအနိစ္စဟုစသည်ဖြင့် ဝဏီတော်တက်အောင်နုလုံးသွင်းရာ၏။ ဤသို့နှစ်လုံးသွင်းရာ၌ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနုတ္တ သညာ မလွတ်သေး ပါမူ၊ ၎င်းသမာပတ်သည် သင်္ခါရအား မည်၏။ ၎င်းသင်္ခါရ အားကို ယွှတ်၍ မိမိထားလိုသစ္စ၊ ကာလပတ်လုံး နိဗ္ဗာန်၌သာလျှင် မိမိအားကိုထား၍ သန္တိ မေတ်-ပဏီဘမေတ်ဟု ထားနိုင်ပါမူ-သန္တိအားမည်၏။ ယွတ်လိုက်သော အာရုံသည် သင်္ခါရအား-သန္တိအားတို့ကို ထွန်း၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှော်မြဲရပါမူ နိရောဓအားမည်၏။ အထက်မဂ်သုံးတန်းတို့၏ သမာပတ်ကိုလည်း ဤနည်းကို မြီး၍ ဝင်စားရာ၏။

(အထူးမှာ-တထိယမဂ်သို့ရောက်ခဲ့လျှင် သင်္ခါရအားကို ယွတ်နိုင်၏။)

ဤသို့ပထမမဂ်သို့ရောက်ပြီးသောယောဂီသည် အထက်မဂ်သုံးတန်းတို့၏ အကျိုးငှါ အားထုတ်လို လတ်မူ၊ ပထမမဂ်၏အာလယကို ဖြတ်၍ ဒုတိယမဂ် စသည်တို့ကို ကိုင်းရှိုင်း ညွတ်ရှမ်းသော စိတ်တို့ဖြင့် ဥဒယဝယဉာဏ်မှ စ၍ ပိပဿနာဇာတ် လေးပါးတို့ကို အသစ်တည်ထောင် အားထုတ်စိဖြန်းကုန်ရာ၏။

ကျေးဇူးရှင်ကြီး၏ မိန့်ခွန်းတော် (ဏ)

- (၁) ဤသို့ပြုအပ်ပြီးသောစကားအစဉ်၌ သရဏဂုံနှင့် တကွ သီလထို့ မြဲသမျှ ကာလ ပတ်လုံးသည် သီလဝိသုဒ္ဓိမည်၏။ သီလသာသနာလည်းမည်၏။ အဓိသီလသိက္ခာလည်း မည်၏။ ပုဗ္ဗာယဂ်မဂ္ဂင်သုံးပါးကို နှိုးဝင်၏။
- (၂) ပထမ နည်းမှ စတုတ္ထနည်း သိမ်းမှု စိတ္တဝိသုဒ္ဓိမည်၏။ သမာဓိသာသနာလည်းမည်၏။ အဓိဝိတ္တသိက္ခာလည်းမည်၏။
- (၃) ရူပရိက္ခဟနာမပရိက္ခဟ အတွင်းသည် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိမည်၏။
- (၄) ပစ္စယပရိက္ခဟအန္တိနပရိက္ခဟအတွင်းသည် ကင်္ခါရဝိဘာရဏဝိသုဒ္ဓိမည်၏။
- (၅) အကြင်အခါ အမှတ်မဲ့သော ဩဘာသ စသည်တို့သည် ဆိုက်ရောက်၏။ ထိုဩဘာသ စသည်တို့ကို ထွန်းမြောက်ခြင်းသည် မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိမည်၏။

(၆) ငါးပါးသောဝါရတို့တွင် တပါးပါးသောဝါရဖြင့် ပက္ခန္ဓာနုဇာတ်တို့ကို ဝိုင်အောင် ပိပဿနာကို အားထုတ် ခြင်းသည် ပရိပဒါဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိမည်၏။ လောကီအဓိပညာသိက္ခာလည်းမည်၏။ လောကီအဓိပညာသာသနာလည်းမည်၏။ လောကီကာရာပကင်္ဂမဂ္ဂင်ငါးပါးသည် ကိန်းဝင်၏။

သီဒါး ချီတလ

ရတနတ္ထယပဏာမ

ရီ-ပုံ ဇေယျတု

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ အာနာပါနေန၊ ယာနေန တရောပေသိနရာနရာ။
ဘဝဏ္ဏဝါနမာမိတံသတံမဂ္ဂင်နာဂိက။ ။
- ၂။ ဩရတော ဝန္တံ၊ ကာမာနံ၊ ပါရဇန္တိနံ
ဝဝေသိနံ။ သုလန္ဒန္တံလက္ခိဿာမိ၊ ဂူပံဝိတြဝဏ္ဏံ
နာယံ။ ။

အနက်။ ။ ယောမဂ္ဂင် နာဂိကော၊ ရှစ်မြာ မဂ္ဂင်၊ စကြာယာဉ်ဖြင့်၊ သောင်ခွင် ဖြတ်ကျူး၊ မေါင်ဖူး သခင်၊ အကြင် သူရားရှင် ကိုယိတော် မြတ်ကြီးသည်၊ အာနာပါနေနထွက်သက်-ဝင်သက်၊ နှစ်ချက်အသိ၊ သတိမြဲစေ၊ တိုရှေ တခန်း သုံးချက်ပန်းနှင့်၊ ရုန့်ကြမ်းမရှိ၊ ငြိမ်းစေ ဘိလျင်၊ လေးအင်ကဏ္ဍ၊ ရသမာမိ၊ ဈာန်၏ဥပစာ၊ ဘာဝနာက၊ ဥဒယဗ္ဗယာမင်ပါမိလိဝင်၊ အစဉ်ဦးရှု၊ အာနာပါန ဟုဆိုအပ်သော။ ယာနေန၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၊ ပင်ရှိပ်မြိုင်နှင့်၊ ဝဋိုင်ဟောမ၊ မြေမှကွန်မြူး၊ ပတ္တင်ဦးက၊ ရှင်မြူးလျက်ပြီး၊ အသက်ဆုံးပင်၊ အထက်ဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး၊ ပျက်မပြီး နိုင်သည်၊ လက်သုံးတော်တည်းဟူသော ယာဉ်စကြာဖြင့်။ နရာနရာ၊ မြဟ္မာလူနတ်၊ သတ္တဝါမိလိမိ၊ ကုဋေ သိန်း သောင်း၊ ကျွတ်ထိုက်သူ သာဝက အပေါင်း ထိုက္ခိ၊ ဘဝဏ္ဏဝါ၊ ဒဂိုဆိုး-နာဆိုး-အသေဆိုးနှင့်၊ ဘေးမျိုးဝန်းရံ

နိဒါန်း

ပဋိဘာဂ နိမိတ်ထူးများကို သူတပါးတို့ သိမြင်နိုင်သော အရာဌာန မဟုတ်သော်ငြားလည်း လက်သမားကောင်း နှင့် အင်ဂျင်နီယာတို့ကဲ့သို့ အမျိုးကျကျ ချုပ်ပုံပေါင်း ၅၀-ကျော်တို့ဖြင့် ပြသထားသည့်အတိုင်း အပြင်ဗဟိဒ္ဓ-အတွင်း အဇ္ဈိတ္တ၊ အဇ္ဈိတ္တ-ဗဟိဒ္ဓ အစုံ သွင်းပုံ ထုတ်ပုံ ဂူပုံ ရှိကိပုံ အလုံးစုံ မကျန်ကြွင်းစေဘဲ-လိုရင်းမြတ်ဖြတ်ပြီး အတတ် သေချာ ရေးသားဖော် ပြုလျက်ရှိသောကြောင့် ပေတည်း။ ဤမျှလောက် ဝမ်းမြောက်စရာ ကောင်းလှသော စာအုပ် ထူးများ နောင်အနာဂတ်သာသနာတော်တပျောက်တွင် ပညာရှင်တို့ ဖော်ထုတ်ရေးသား နိုင်ကြပါစေ။ ရေးသား သည့် အတိုင်းလည်း အမျိုးကျကျ အားထုတ် နိုင်ကြပါ စေဟု ဆုမွန်ကောင်းတောင်းခဲ့ရပေသည်။

အထူးမှာ၊ ဤရုပ်ပြုငိုကာကျမ်းတွင် ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ ဇိတိ၊ သုခ၊ ဧကေဂ္ဂတာဟူသော ပထမဈာန်၏ အင်္ဂါငါးမျိုး တို့ကို တပိုင်းတကဏ္ဍစီ ခွဲခြားပြီး ပြသထားနိုင်သော ကြောင့် အားထုတ်သူတိုင်း အပ္ပနာ မဆိုက်သော်လည်း ဥပစာ ဆိုက်ရမည်ကိုကား ရဲရဲကြီး တာဝန်ခံလိုက်သဖြင့် ယုံယုံကြည်ကြည်လေးလေးစားစားနှင့် မရမနေအေးထုတ် နိုင်ကြပါစေသော်။

ဘုံသုံးတန်တည်းဟူသော ဝဲဂရက်အိုင်ကြီးမှ တာရေသိ၊
 နို့စွဲ၊ ဖြူနုန်း၊ ကြဋ်နုန်းအရောက် ကူးမြောက်စေတော် မူခဲ့
 ပါပေ၏။ သထံ၊ ဆယ်ပြာစွမ္မ၊ မြတ်သံဃာဘို့၊ ဝန်းပတ်မြို့၊
 စန္ဒာငွေလ၊ တာရကသို့၊ ထွန်းပတင်တယ်၊ အံ့ဩဘွယ်
 ဂုဏ်အထူးဖြင့် ချီးကျူး၍ မကုန်နိုင်ထသော။ ထံမဂ္ဂင်
 နာဝိကံ၊ မေါင်တော်မှူးဟု၊ သုံးဦးထိုင်တင်၊ ထိုဘုရားရှင်
 ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးကို။ အထံ၊ ရှင်နာမိနှစ်မြာ၊ ဟုတ်မှန်
 စွဲလျက်၊ သက္ကာမပြတ်အကုန်နိုင်သည်။ နမာမိ၊ နောက်တော်
 ပါးက၊ တဘွားမခွါ၊ လိုက်ပါနိုင်ရေး၊ ကျွတ်ခွင့်ပေးရန်ဟု
 ပြုဖွေးကြည်သာ ရှိခဲ့ပါ၏ အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား။

၂။ ထံ၊ ဘုရား တရား သံဃာအားဖြင့်၊ ကိုးစားခါခါ
 ရတနာသုံး ထိုအမြတ်ဆုံးအဖြူတေ၊ မင်္ဂလာတွေကို၊ နုတ္တာ၊
 ဦးနှစ်ကော်ရော် မုဇော်ကန်တော့ မာန်ကို ဖျော့၍။
 တောနုယာနေနု၊ မဂ္ဂင်ရှစ်မြာ၊ အာနာပါဟု၊ ကြောပေါင်ဦး၊
 ထိုယာဉ်အထူးဖြင့်။ ဩရတော၊ နက်ကျယ်စွာ သွယ်သံသရာ
 တည်းဟူသော ဤကမ်းအာမှာ၊ ပါနံ၊ ဒုက္ခဌာန်ဆုံး၊
 အချမ်းသာဆုံး၊ အအေးမြဆုံးဖြစ်သည့် အောင်နိစ္စ၊ ကမ်း
 တတက်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကာမာနံ၊ သွားရောက် ခံစားရန် အမှန်
 အလိုရှိကြပေဟုန်သော။ ထံ၊ ထိုမဂ္ဂင်ပေါင်ကြီး၊ ဖွဲ့ပုံနည်းကို
 ဂဝေသီနံ၊ လိုချင်တောင့်တ မရမနေ ရှာဒီးလျက် ရှိကြ
 ပေဟုန်သော။ ယောဂီနံ၊ ဤ သာသနာ အတွင်း မှာပင်၊
 ကျွတ်စာရင်း ထွတ်စာရင်းပါဝင် သူ့တော်စင် အင်္ဂါယာ
 ယောင်း၊ ဗျာဒိတ်ဝင် သူ့တော်ကောင်းတို့၏၊ အတ္တယာ။

ဖေရက်နှင့် ပြီးမြောက်၊ မဂ်ခရီး ပေါက်ကြကုန်လျက်၊
 ရောက်လွယ်ပါစေ ရထွယ်ပါစေခြင်း အကျိုး၌။ အာစရိ
 ယေဟိ၊ ဆရာ့ဆရာသာထက်သာတို့၏ ဘုရင်၊ ဘုရားရှင်
 ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးမှအစ၊ အင်္ဂါယာ သာဝက အဆက်
 ဆက်၊ တိဘက်၊ သီဟိုဠ်- ထိုထိုစခင်းမှ ကြွဖြန်းတော်
 မူလာသည်။ အရှင်သျှိုလတ်ဿ၊ ထိုမထေရ်မြတ်၏ တပည့်
 လက်ပံဆရာတော်၊ ထိုဆရာတော်ကြီး၏ တပည့် ကန္တီ
 ဆရာတော်၊ ထိုဆရာတော်ဘုရား၏ တပည့် ဦးမာမိန္ဒာ။
 သာသနာ့ ဗိုလ်မှူးဆရာထူးဆရာမြတ် ဖြစ်တော် မူကြ
 ကုန်သည့်-ကျေးဇူးရှင်တို့၏ အထံမှ၊ သုလဒ္ဓန္တံ၊ ကိုယ်တွေ
 ဒိဋ္ဌ မှန်ကန်လှသည့် သဘာဝဖြင့်၊ ကောင်းစွာ ကျနံ၊
 အားထုတ်၍ ရအပ်သော။ သစ္စဒီပကံ၊ အပိုအလိုမတက်
 အားထုတ်ချက် သတ်သတ်၊ နည်းမှန်လမ်းမှန်အတိုင်းသာ
 ပြုအပ်သော။ ရှုပံ-ရူပေနံ၊ သက်သေ ရှုပုံ စုံလင်လှစွာ
 သေချာဂနံ၊ အချိုးကျ အားထုတ် နည်းဖြင့်၊ ရိတြ-ရိတြ
 ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ် ထွယ်လည်းလွယ်စေသည်။ အသံ
 ဝဏ္ဏနံ၊ အာနာပါနအလုပ်၏ အဖွင့်ဖြစ်သော၊ ဤအာနာ
 ပါန ရှင်မြို့က ကျမ်းကို။ လက္ခိယာမိ၊ ယောဂီအမျှား
 သိစေသားဟု၊ စိတ်ထားကြည်နှင်-ရေးသား စက်တင်
 အပ်ပါတော့သတည်း။

လက်ခံစာပေ

၁။ ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာ၊ စိန္တယျာနှင့်၊ ဆယ်ဖြာဓမ္မ၊ မြတ်သံဃာအား။ နေညမက္ခာ အောက်မေ့ပါသော် ကျွန်တို့ပေါ်၌၊ ပျော်ပျော်ကံန်းဝပ်၊ စံကျောင်းမှတ်ဖြင့် တည်လပ်စေလို တောင်းဆု ဆို၏။ ကြည်ညို ဝပ်တွေး အကျွန်အားကို သနားဂရု မေတ္တာပြုလျက်၊ ကောင်းမှု ပွားစည်း၍ ဝန်ထမ်းကအပြီးထွတ်ရန် အခွင့်ပေးသည်။ အဟံ၊ နေညပထမပါဘုရား။ ။

၂။ ဒုက္ခဝန်ထမ်း ကျွတ်ထွတ်နည်းကို အပြီးပုံပြင် သိစေချင်၍၊ သွန်သင်ပြသ ဆုံးမသား ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်နှင့် မြင့်မိုရ်တောင်းဦး မကကြူးသည့်၊ ကျေးဇူးကြီးသုဗ္ဗေသယရှင် - မွေးမိခင်တို့ နေ့စဉ် တမ်းတ မျှော်မှန်းဆလျက်၊ မိတ်ကကြည်လင် ပေးစေချင်၏။ လေးအင်သစ္စာ သိကြောင်းရှာသည်။ မကြာမနွေးရစေသော်။ ။

၃။ ကန္တိထိပ်တင် နို့အရှင်လည်း ကင်းစဉ်တေးကျမ်းကို ယိတ်ချမ်းလျက်၊ ရွှင်လန်းကြည်သာ၊ သက်ရှည်စွာဖြင့် သာသနာကျိုး မြတ်ကောင်း ကျိုးထို့၊ ပွားထိုး စေရန်၊ စိတ်ရည်သန်၍၊ လမ်းမှန်ညွှန်ပြ ဆရာ့စေတနာ၊ အာနာပါဟု၊ သာသနာအစ ဗုဒ္ဓရှင်တိုင်း ဆင်ကလိုက်မိ၊ ယဉ်နှိုင်းမရှိ၊ ခေဒနီစစ်၊ စိတ်အနပ်သည်၊ တည်ရပ်ထိစွဲနှားသော်။

(၎င်းဆက်အလိုရှိပါက - အာနာပါနလင်္ကာကျမ်းတွင်ယူလေ)

အာနာပါနဓမ္မစာစဉ်အဆက်

ကပ္ပိလမြည်ကြီးရှင်၊ ဘုရင် သုဒ္ဓေါဓန၊ သိရိမဟာမာယာဒေဝီ၏ ဝမ်းတိုက်၌ ကိန်းဝပ်စေမည်တော် မူပြီးနောက်၊ ဆယ်လသို့ အရောက်တွင် သန့်စင် တွေးမြောက်လူလားရောက်ခဲ့ပြီး၊ တံဆွေးပေါက်ထမျှ နန်းမ၊ သုံးဆောင်အခေါင်မဟေ သီ-ဒေဝီမိဖုရားတို့ကို စွန့်ထား ဟ်ခွါဘောထွက်တော် မူရှာ၍၊ ခဲယဉ်းစွာသွ- ဒုက္ခရ အကျင့်ခြောက်နှစ်တိုင် ကျင့်ပြီးမှ မဟာ ဗောဓိ သီရိ ရိပ်သာမြတ်နေရာ၌ ရတနာဘုန်း အံ့မဆုံး နိုင်သည့် ရှေ့ပတ္တင်ထက်တွင် ဘုရားဖြစ်ကြောင်း ရှေးဟောင်းနောင်တော်မြတ်မိနော်တို့ ပွင့်တော်မူကြ သယ်ဓမ္မယု ဥာဏဝထင်ရှား မြတ်တရားကား၊ ဘုရားဖြစ်ရာအာနာပါနသည်မှ မပွင့်၊ မပေါင်ကြီးဆင်၍ လူတွင်ထင်ရှား၊ ဒို့ ဘုရားသည် တရားလက်သုံးအာရိတည်း။

ဤလင်္ကာအချ အားဦးစွာ- ဘုရားဖြစ်ကြောင်း၊ ဘုရားဖြစ်စေတတ်သော ထွက်သက် ဝင်သက် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး စီးဖြန်းပွားများ အားထုတ်တော်မူခဲ့သည်မှအစ၊ ပုဗ္ဗေဒီဝါ၊ တဝအစဉ် ခန္ဓာစဉ်တို့ကို အလိုရှိတိုင်း မြင်စွမ်း နိုင်သောတန်ခိုး၊ လက္ခဏာ သန်းခေါင်မိနင်းမှောင် တောအုပ် ဟူသော အင်္ဂါ သေးချက်နှင့် ပြည့်ပုံသည့် အမိက်မှောင်ထု၊ စုတိ၊ ဒုဿန္တ မထွေးထွေးအသိခက်အခြင်ခက်တို့ကို နတ်စက္ခုပမာ မြင်စွမ်းနိုင်သည်။

ဒိဋ္ဌစက္ခု၊ ဟနိဒ္ဓိ၊ အာသဝလေးတန်း-တော်ယုန် ခွင်းသတ်၊ ကွမ်း လုံးကျွတ် ဂှင်း ဖြတ် ထော် မူစွမ်း နိုင်သည့် အာသဝက္ခယ ဤသုံးဝသောဝိဇ္ဇာကို မူလဘူတ၊ အာနာပါနဓမ္မလက်ကိုင်ဖြင့် လေးဆယ့်ငါးဝါတိုင်အောင် ဝေဏေယျထို့ကို ကယ်မတော်မူခဲ့ပြီးနောက်၊ တပည့်အစဉ် ဆရာစဉ် ဆက်တိုင်း ထိုအာနာပါနဓမ္မလက်သုံးဘုရားနှုန်းဖြင့် ဆုံးမညွှန်ကြားအားထုတ်စေတော်မူခဲ့စေလေကုန်တော့သည်။

ထိုဆရာ အဆက်ဆက် ဆင်းသက်ခါ လာပြီးနောက် အနောက်နိုင်ငံ-သီဟန္ဒနှင့် မဏိမတစွင်၊ ဘုရားရှင်ထို့ကို မှူးမျှော်တော် မူခဲ့ပြီး။ မြန်မာပြည် တန်းကြီးသုသော ဗုဒ္ဓစေတီ- တလီရပ်ငါး ထိုထိုဘုရားထို့ကို မှူးမျှော်တော် မူပြီးနောက်။ မေတ္တိအနီးတရသော တာကြီးအတွင်းသတင်း သုံးခါ။ အရညဝါ နေတော်မူသော အရှင်သို့လတ်သမ မေထရိမြတ်မှ ရအပ်သော အာနာပါနဓမ္မကျင့်စဉ်-တရား ယာဉ်ကို၊ အရှင်ဒေဝိန္ဒ၊ အရှင်အဓိဇ္ဈ၊ လက်ပံဆရာတော်၊ ရှိန်းပကား ဆရာတော်၊ အရာတော် ဆရာတော် ဆရာကြီး၏ ဘုရားကြီးများ။ ထိုလက်ပံဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တပည့်၊ ကန္တိရှိ ရှုထိင်တော်တော်၊ ယခုအခါ နေအတွင် လအတွင်- ပဋိပတ္တိ သာသနာတော်၌ တင်ရှား လှသော၊ ယောဂီပါရဂူ၊ သစ္စပါရဂူ၊ ဝဋ္ဋပါရဂူ၊ ကျမ်းကြီး ၃-ကျမ်းကို ပြုစုတော် မူသော ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော် ဘုရား။ ထိုဆရာတော် ဘုရား ကြီး၏ တပည့် ပဋိပတ္တိ ဟောနာယက၊ သာသနာပြု ဆရာတော် ဦးမာဃိန္ဒ။

ထိုမထေရ်ကြီးထို့၏ အစဉ်အလာ၊ ဤအာနာပါနဓမ္မကျင့်စဉ်ဖြစ်သော သမထယာနိက- ဝိပဿနာဖြစ်လမ်းကို ကျွန်ုပ်ထို့က ရုပ်ပုံပေါင်း ၅၀-ကျော်ထို့နှင့် တန်းဆာဆင်ပြီး လှရှင်ယောဂီအပေါင်းထို့ကောင်းကောင်းလိုက်နာကျင့်သုံးလျှင် မဂ်အဆုံး ဖိုလ်အဆုံး၊ ရ၍လာကြသည့် လူထဝကြီး မရှုံးကြစေခြင်းငှါ ရေးသားအပ်ပါသည်ကို၊ ပညာရှင်လူတော်ကောင်းထို့ဉာဏ်စောင်းတက်ထက်နှင့် နွဲ့ဝက်ပိုင်းခြား အားထုတ်တော်မူနိုင်ကြပါစေ သတည်း။

(ဤကား-ဓမ္မလမ်းစဉ် ဥပယောဇဉ်)

ကျမ်းပြုရခြင်း၏ အကြောင်းရင်း

ဤသမထ ယာနိက- ဝိပဿနာမြတ်လမ်း အာနာပါနံ ချပ်ပြုနိုင်ကာ လက်စွဲကျမ်းကို ခမ်းခမ်း နားနား ချပ်ခံတွဲ အမြောက်အများနှင့် ရေးသား ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှာ ကျေးဇူးရှင် ကန္တိန္ဒိ-အိယိမ်တော် တောရ ဆရာတော် ဘုရား ရေးသားတော် မူအပ်သော ယောဂီပါရဂူကျမ်း၊ သစ္စာပါရဂူကျမ်း၊ ဝဠပါရဂူကျမ်း၊ အာနာပါနံပါရဂူကျမ်း၊ အိန္ဒြိယိ ပုထိမ်တောကျောင်း ဆရာတော် အရှင်ဖုဒ္ဓဝံသ တေရီရေး၊ ယောဂီပါရဂူကျင်းစဉ်ကျမ်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ ကန္တိ ရိုဏ်းဝင် လှရှင်ဆရာတို့ ပြုသတော်မူကြသော လက်တွေ့ ပဋိပတ်- အာနာပါနံ လုပ်လမ်းများ အရ ဖော်ပြသည့် အတိုင်း၊ အားထုတ် လိုကြသူ၊ လူရှင်ယောဂီ အပေါင်းတို့ ကောင်းစွာ လိုက်နာကျင့်ကြံနိုင်ကြပါစေခြင်း အကျိုးငှါ၊ ခဲရာခဲဆစ်၊ ဖုထစ်မရှိ၊ ထွယ်ထွယ်သိကြပါစေ စိတ်ထားဖြင့် ရေးသားရခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း။

ခဲရာခဲဆစ်၊ အဖုအထစ်ဟူသည်မှာ၊ သံသရာ ဝနုဇီး ကာ-ထွတ်ကြီးလွတ်လိုကြသဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇာဥာဏ်၊ ဝါ၊ မန်ဥာဏ် ဝိမုတ္တိဥာဏ်၊ ဝါ၊ ဒိလ်ဥာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျှော်မှောက် ပြုလို သည့်အရေးကြောင့်၊ အာနာပါနံ စသော၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ တရားထူး တရားမြတ်ကို မရမနေရှာကြရာလယ်၊ ဆရာ လုပ်ထုတို့က၊ နည်းပြလိုက်နာစေကြပါသော် ပြားလည်း၊ သပည့်ယောဂီတို့က တရားကိုယ်တရားကွက် လိုအပ်သည်

အချက်တို့ထက်ပို၍၎င်း၊ လို၍၎င်း၊ စိတ်ထားမရောက်အာရုံ သဘောမှန်ကန်မှသာ အကန်မက်မိလ် နိဗ္ဗာန်ကိုမျှော်မှောက် ပြုရပေမည်။

ခဲချိပြဦးအံ့၊ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က၊ ကြီးခါမှာ ရဟန်းပြုရသော တောထွက်အရှင်တပါးကို၊ ရှင်တော် မြတ်ဘုရားက ဥဒယဗ္ဗယ၊ ဖြစ်ပျက်တရားကို ပေးသနား တော်မူလပ်သော်၊ ထိုဂုဗုဗ္ဗန္ဓိတရဟန်းကြီးသည်၊ ဂါမြစ် ကမ်းတွင်၊ အေးချမ်းသည့် ကျောက်ပျာထက်မှ ရေပြင်ကို ရှုချွတ်ချေမြင်၊ ရေပွက်၊ လှိုင်းတက်၊ လှိုင်းသက်၊ ဖြစ်ပျက် ကိုရှုရင်း ငါးရှာအံ့သောငှါ ဖုဲ၇၂၅ လာသော ချိုင်းပေါ်မှာ စိတ်ရောက်လျက်-ဗယ က-မကဖြစ်၊ ဥဒယက-ဥဒကဖြစ် သူ၏အာရုံကိုစစ်လိုက်တော့၊ ဥဒယဗ္ဗယမဟုတ်- အသွင် တူ အဆင်တူ အသံတူတဲ့ ဥဒကဗက-ဥဒကဗက၊ ရေချိုင်း ရေချိုင်းဟု လွဲခဲ့လေသောကြောင့် တရားမရတ်ရှိရှာလေ တော့သည်။ မမှားမရွှင်း ပြောင့်စံင်းတော် မူကြ ပါစေ သတည်း။

အဘူရူးမှာ၊ တကယ့်လိုချင်လှသဖြင့် ဤသည့်နည်းများ အရ အားထုတ်ကြပါသော် ပြားလည်း၊ တရားမထွေရှိကြ ပါလျှင် ဆရာ၏အထံသို့ အမြန်လာရောက်ခါ စုံစမ်းတော် မူကြပါ။ ဇ-ရက်နှင့် အပြီး အားထုတ်နည်းကို ပေးအပ် ပါမည်၊ တာဝန်ယူပါကြောင်း။

ဤနေရာ၌ အဆူးမှတစ်ဆင့် အချက်ကား၊ စာကို ဘတ်၍ ယုပ်ရ အားထုတ်ခြင်းထက် ဆရာနှင့် ယုပ်ခြင်း အားထုတ်ခြင်းက ပို၍ကောင်းလှပေသည်။

ထိုအကြောင်းကိုထင်ရှားစေပြီးနောက်၊ ဘုရားရှင်ပွင့်တော် မူရာ ဌာနတွင်- သံဃာ ၇ ရိုဏ်းကြီး ၁၀-ရိုဏ်း ထို့၏ နာယက-ပိဋကတ်စာပေပို့ချပြီး--ရံခါ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို တပည့်တို့အား ပြသပေး၍ နေပသောမဟာသီလမထေရ် ကြီးသည်၊ မိန့်နည်းပြသည့်အတိုင်း အားထုတ်တော်မူကြ ကုန်သော တပည့်တို့ ရဟန္တာကြီးတွေ ဖြစ်ကြပါလျက်၊ မိမိမှာမူကား စာတတ် ပေတတ်မို့ ယွယ်ထွယ်ကလေးသာ ယခုကျင့်လိုက်ပါလျှင် ယခုပင် အာသဝေါကုန်မှတ်ဟု မိမိကိုယ်ကိုအထင်ကြီးမိတော့၏၊ တမည့်ရဟန္တာပေး ချည်းဘဲ-သုံးသောင်းကျော်ရှိသတဲ့။

နောက် သူကိုယ်တိုင် သံဝေဂရ၍ အားထုတ်သော အခါ ယွယ်ထွယ်နှင့် ရမည်ထင်ဒါဟာ မထွယ်တဲ့အပြင် တနေ့ဖြင့်လဲ- ရလိမ့်နိုးနိုး၊ တညဖြင့်လဲ- ရလိမ့်နိုးနိုးနှင့် တလ အားထုတ်ပါသော်လည်း မရ၊ ကန့်ခမ်းအားထုတ်ပါ သော်လည်း မရ၊ နောက်ဆုံး အနှစ် ၃၀-ကြာပြီး-သုံးခါ ပိုပြီးမှ ရသလိုလည်း ရှိတတ်ပါသည်။ သတိပြုပါ။

(ယွယ်မလို့နှင့်လည်း ခက်တတ်သည်။ ခက်မလို့နှင့်လည်း လွတ်တတ် ပါသည်။)

မဂ်-မဂ်-နိဗ္ဗာန်သို့ သွားသော လမ်း ၂-မျိုး

ယာတိပစ္စတိ ဖေတနာတိ ယာနံ၊ သမထောဝ ယာနံ သမထယာနံ တံအဿ အတ္ထိတိ သမထ ယာနိကော။ ဈာနေဝါ-ဈာနူပစာရေဝါပတိဋ္ဌာယ၊ ဝိပဿနာအနုယုဒ္ဓန္တိ နေဿတံ နာမံ။ (အဋ္ဌကထာ)

အနက်။ ။ ဖေတန၊ ဤ ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်။ ပမံ၊ နိဗ္ဗာန် မဂ်မဂ်သို့။ ယာတိပစ္စတိ၊ ရောက်စေတတ်၏။ သမထောဝ၊ ပထဝီ၊ အာနာပါနစသော သမထ အကျင့်တရားသည် သာလျှင်။ ယာနံ၊ ယာဉ်မည်၏။ ၀ ။ မဂ်-မဂ်- နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေသောဓမ္မယာဉ်မည်၏။ သမထယာနံ၊ မဂ်မဂ် နိဗ္ဗာန်သို့ ကေန ရောက်စေ တတ်သော ယာဉ်။ အဿ၊ ဤအာနာပါန ယောဂီအား။ တံယာနံ၊ ထိုသမထယာဉ် သည်။ ဝါ၊ အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းသော အလုပ် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ သမထတာနိကော၊ သမထယာနိက မည်၏။ ဈာနေဝါ၊ ပဋ္ဌမဈာန် စသော အဋ္ဌနာဈာန်နှင့်။ ဈာနူပစာရေဝါ၊ ဥပစာရ ဈာန်နှင့်။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ဝါ၊ ရအောင်အားထုတ်ပြီး၍။ ဝိပဿ နံ၊ ဝိပဿနာကို။ အနုယုဒ္ဓန္တိ သာ၊ အားထုတ်ဆဲသော ယူ အား။ ဇေတံနာမံ၊ ဤသမထယာနိက လမ်းသမား ဟူသော အမည်ကို။ လက္ခိတိ၊ ရအပ်၏။

မီးတဆယ့်တပါး ဝင့်ဆင်းရဲတရားမှ ထွတ်လိုသည့် အရေးကြောင့်။ မင်ကို-မိလ်ကို-နိဗ္ဗာန်ကို ရအောင်ဟု တရားကို အားထုတ်ကြရာ၌။ နိဗ္ဗာန်သွားလမ်း-စခန်းနှစ်ခု ရှိပေသည်။ ထိုလမ်းနှစ်လမ်းတို့တွင် တခုခုသောလမ်းကို လိုက်၍သွားမှသာလျှင် ဧကန်မုချ မင်တံခါး-မိလ်တံခါး တို့သို့အရောက် အပေါက်ရှိပေရမည်။

ထိုသို့မင်သို့သွားရသောလမ်းနှစ်လမ်းတို့တွင် ၁-သမ ထယာနိက လမ်းက တခု။ ၂-သုဗ္ဗင်ပဿနာ ယာနိက လမ်းက တခုအားဖြင့် တရားကိုအားထုတ်ကြရုံ၊ မင်မိလ် နိဗ္ဗာန်သို့ အရောက် သွားပုံနှစ်မျိုး ရှိလေသည်။ အဆူဆူ သောဘုရားရှင်များ-ပစ္ဆိမကဗုဒ္ဓါများ၊ အဂ္ဂသာဝက-မဟာ သာဝက အရှင်မြတ်များ- ပကတိသာဝကများ အားဖြင့် သံသရာ ဤမှာဘက်ကမ်းမှ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်း တသက်သို့ သွားသူတိုင်း သွားသူတိုင်း ဤလမ်းနှစ်ခုမှ တပါး သွားလမ်းမရှိတော့ပြီ။

မိမိတို့ကြိုက်နှစ်သက်ရာလမ်းတခုခုကိုရွေးချယ်၍သာ သွားကြရလေကုန်သည်။ လောကဥပမာအားဖြင့်၊ ဘိလပ် အမေရိက-ပြင်သစ် နိုင်ငံကြီး များသို့ သွားလိုကြသူတိုင်း ရေလမ်းကသင်္ဘောနှင့်ဖြစ်စေ၊ လေလမ်းက လေယာဉ်ဖြင့် ဖြစ်စေ၊ သွားလမ်းနှစ်မျိုးတို့တွင် တမျိုးမျိုးကို မိမိစိတ် ကြိုက် ရွေးချယ်ပြီးသွားကြသလို အာဂူတုပါဘဲ။ ထိုသွား လမ်းနှစ်မျိုး နိဗ္ဗာန်ရောက်စေ၊ မင်စေ အကျိုးတူကြသော်

လည်း သင်္ဘောနှင့် လေယာဉ်တို့ ခြားနားသလို သွားရပုံ ချဉ်းကား မတူကြချေ။

သမထယာနိကလမ်းကသွားလိုပါလျှင်၊ ၃၀-ပါးသော သမထတို့တွင် ဆရာရှာ၍၊ ဆရာပြသလို ပထမချာန် ဒုတိယ ချာန်စ သည့် အပ္ပနာ ချာန်များ ကို-ပါဒက၊ သမထိတ၊ ပုဂ္ဂလက္ခာသယတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ရုပ်နာမ် ကို သင်္ခါရထင်ပြီး မင်ကို အရယူကြသူတို့က တမျိုး။ အပ္ပနာရမှုအား မပြုတော့ဘဲ၊ ဥပစာချာန်မှထ၍ ရုပ် နာမ်တို့ကိုသင်္ခါရထင်ပြီး မင်ကိုအရယူကြသူတို့ကလည်း တခြားအားဖြင့် သမထယာနိကတွင်ပင်မတုံ့သေးချေ။

တတ္ထ သမထယာနိကသာ သမထ မုခေနု ဝိပဿနာဘိ နိဝေသော ဝိပဿနာ ယာနိကဿ ပန သမထံ အနိဿိတာယာတိ အဟ သုဒ္ဓ ဝိပဿနာ ယာနိကောတိ၊ သမထတာဝနာယ အဓိဿိတဝိပဿနာယာတိအတ္ထေ။ (မဟာဋီကာ)

အနက်။ ။ တတ္ထထိုသွားလမ်းနှစ်မျိုးတို့တွင် သမထ ယာနိကဿ၊ သမထယာနိကယောဂီအား။ သမထမုခေနု၊ သမထ-ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို အမှူးပြုသဖြင့်။ ဝိပဿနာဘိ နိဝေသော၊ ဝိပဿနာကို အားထုတ် နှလုံးသွင်းခြင်း ပေ တည်း။ ဝိပဿနာယာနိကဿပန၊ သုဒ္ဓဝိပဿနာယာနိက ယောဂီအားကား။ သမထံ၊ သမထကို။ အနိဿိတာယ၊

မရှိမူ၍။ ဝိပဿနာတိနိဝေသော၊ ဝိပဿနာကိုအားထုတ်
နှလုံးသွင်းခြင်းပေတည်း။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သုဒ္ဓဗိပဿ
နာယာနိကောတိ၊ ဟူ၍။ အဟ၊ အဋ္ဌကထာဆို၏။ သမထ
ဘာဝနာယ၊ သမထဘာဝနာနှင့်။ အဓိသယိဘဝိပဿနာ
ယာတိ၊ မရောမဘတ်၊ သက်သက်သောဝိပဿနာတည်း။
ဣတိအဏ္ဏော၊ ဤသို့သောအနက်ကိုသိအပ်၏။

သမထယာနိက-က သွားလိုလတ်သော်၊ အာကာသ
ကသင်္ဃန်း၊ အာလောကကသင်္ဃန်း နှစ်မျိုးကိုပယ်ပြီး ကျန်
ဥဂ-မျိုးတို့တွင် တမျိုးမျိုးကိုငွေ့လျက် ဥပစာယဗျာန်၊ အပ္ပ
နာဗျာန်တို့ကိုရအောင် အားထုတ်ရသည်။ ဤအာနာပါန
ရုပ်ဖြင့် ငိုကာကျမ်းတွင်မူကား အာနာပါန၏ ပြင်းစောင့်
ဟူသောဥပစာရဘာဝနာမှ ဝိပဿနာကျုံးပုံကိုပြသထား
ခြင်းသာဖြစ်လေသည်။

ဤနေရာ၌တမျိုးသောဆရာတို့က သမထဟင်းနိဗ္ဗာန်ကို
မရနိုင် မဂ်ကိုမရနိုင်ဟု သူတို့ပါးစပ်ကလည်း ဟောခဲ့၏။
လက်ကလည်းရေးခဲ့၏။ သမထကိုသာသာနာပတရားဟူ၍
တောင် စွပ်စွဲလိုက်ကြသေး၏။ ဤအချက်၌- သတိထား
ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ရွာက စံပြီးကြီးဟာ သူမှာပိုက်ဆံတစ်ထဲ
ရှိလေလေ။ ထိုပိုက်ဆံတစ်နှင်ပင် မှု့ဆိုင်သွားပြီး မှု့ဘု
ဝယ်စားရင်း၊ သူတပါးအား ပြောသည်မှာ ဒီမှု့ဆိုင်ကြီး
တဆိုင်လုံးမှာ ငါဝယ်၍စားတဲ့ မှု့တရသာ အရသာအရှိ
ဆုံး အကောင်းဆုံး၊ ကျန်တဲ့ မှု့ဆိုင်ဟာ ငါဝယ်စားတဲ့ မှု့
လောက် မမျိုး၊ အရသာမရှိဘူး။ မါကြောင့်ငါဝယ်စားဒါ

ဟု-ကြွားလိုက်သေး၏။ အမှန်မှာ- သူမှာ ပိုက်ဆံမရှိထို
ဒီလို ပြောခြင်းသာဖြစ်ရမယ်။

ဖြစ်ရလေ စံပြီးရယ် - တအိုးထဲ- တဦးထဲ- အတူတူ
ပျော်ပြီးကြော်ထားဒါချည်ဖြစ်ပါလျက် မင်းဝယ်တဲ့မှု့
ကျန်မှု့ထက်ရှိ၍ ကောင်းတယ်- ချိုတယ် ပြောရက်ပလေ၊
မင်းပြောခဲ့လိုပြောဆုံးတော့ သူများကကော ယုံကြည်ပါ
မလား။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်တပါးတည်း-ခံတွင်း
တော် တပေါက်ထည်းက ဟောကြား၍ ထားအပ်သော
ဓမ္မက္ခန္ဓာခြင်းတူပါလျက် ဘယ်ဓမ္မက္ခန္ဓာက-မဂ်မရဘူး၊
ဘယ်ဓမ္မက္ခန္ဓာကမှ မဂ် ရတယ်ထို ရှိနိုင်ပါ့ မလား- သာ
သနာပမှာဖြစ်တဲ့ ဓမ္မက္ခန္ဓာတရ၊ ဘုရားဟောထဲမှာ မှားပြီး
ပါနေတယ်ထိုကော့ကောင်းရှိပါ့မလား-မရှိနိုင်။ သဘော
စီးတဲ့လူက လေယဉ်ပျံဟာ မရောက်ဘူး ပြောသလို ရှိမှာ
ပေါ့၊ မပြောကောင်းပါဘူး။ ထို့ကြောင့်- မူလပဏ္ဏာသတွင်-

နိဗ္ဗာနဿ ကိရယထာမဟာသမုဒ္ဓဿ ယတော
ယဒတာ ဩတဂါတုကာမာဟောန္တိ။ တံတဒေဝ
တိတ္ထံ အတိတ္ထံနာမနတ္ထိ။ ဖေဝမေဝံအဋ္ဌတိ သာယ
ကမ္မဋ္ဌာနေသု။ ယေနယေန မုခေန နိဗ္ဗာနံဩတရိ
တုကာမာ ဟောန္တိ။ တံတဒေဝတိတ္ထံ နိဗ္ဗာနဿ
အတိတ္ထံနာမ ကမ္မဋ္ဌာနံ နတ္ထိ။

အနက်။ ။ ကိရ၊ အထူးမှာကား။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်
အား။ မဟာသမုဒ္ဓဿ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာထို။ ယတောယတော

အကြင်အကြင် အရပ်မှ။ ဩတဂိုတုကာမာ၊ ဆင်းခြင်း၌၊
အလိုရှိကုန်သည်။ သစေဟောန္တိ၊ အကယ်၍ မြစ်ကုန်ငြား
ဆုံး၊ ထံတဒေဝ၊ ထိုသမုဒ္ဒရာကိုဆင်းလိုရာအရပ်သည် ပင်
လျှင်၊ တိတ္ထိ၊ ဆင်းနိုင်သောဆိပ်မည်၏။ အတိတ္ထိနာမ၊ သမုဒ္ဒ
ရာသို့မဆင်းမတက်နိုင်သောအရပ်မည်သည်။ နတ္ထိယထာ
မဂ္ဂိသကဲ့သို့။ ဖေတထာ၊ ထိုအဘူ။ အဋ္ဌတိ၊ သာယ၊ သုံးဆူ
ရှစ်ပါးအပြားရှိထသော။ ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။
ပေနေယေနမုခေန၊ အကြင် အကြင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အမှူးပြု
သဖြင့်။ ဝါ၊ အားထုတ်အပ်သော သမထကမ္မဋ္ဌာန်းတခုခု
ဖြင့်။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဩတဂိုတုကာမာ၊ သက်ခြင်း၌၊
အလိုရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ မြစ်ကုန်၏၊ ထံတဒေဝ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်
ကိုရစေနိုင်သည့်သမထကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်သာလျှင်။ တိတ္ထိ၊ သက်
ရာဆိပ်မည်၏။ နိဗ္ဗာနုဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ အတိတ္ထိ၊ ဆိပ်မဟုတ်
သော။ ကမ္မဋ္ဌာန်နာမ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊
မရှိပြီ။

မဟာသာသနုဒ္ဒရာ ဆင်းလိုလျှင် ဆင်းရာ ဌာနဆိပ် ရှာ၍
မနေရတော့ဘဲ၊ ရောက်ရာဌာနမှ ဆင်းခြင်တိုင်း ဆင်းနိုင်
သလို နိဗ္ဗာန်မဂ်ဗိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုလိုသောယောဂီအား
တရားရွေးချယ်နေရန်မလို၊ ဘယ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်
အားထုတ် နိဗ္ဗာန်ရောက်သည် ရသည်ချည့်ဘဲတွဲ။ နိဗ္ဗာန်
မရောက်ဘဲ- မရနိုင်တဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်း မရှိဘူးဟု ဆိုလိုရင်း
ဖြစ်ပေသည်။

မဟာသာထိပဋ္ဌာန သုတ်တော်ကြီးတွင်လည်း (ဧက
ယနော ယံဘိက္ခဝေမဂ္ဂေါသတ္တန်သိယုဋ္ဌိယာ) ဟူ၍ ဟော
တော်မူထားသည်ကိုလည်း ကြည့်ပါဦး။ အာနာပါနပဋ္ဌက
စပြီး သစ္စပဋ္ဌတိုင်အောင် သထိပဋ္ဌာန်အားဖြင့် လေးပါး၊
တရားကွက်အားဖြင့် ၂၁-ပါးလုံးတို့သည် ခရီးဘူ-စခန်း
တူ-လမ်းအတူ-အကျိုးတူဟု “ဧကာယ ဧကမဂ္ဂ” လို့ဟော
ထားပါလျက်၊ အာနာပါနက သမထအလုပ် မဂ်မရဘူး၊
နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းမဟုတ်ဘူးနှင့်မပြောမဟောသင့်ပေ။
ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကတော့ ဒီလိုမဟောဘူး။
ဘုရားဟောဒါက-

နာဟံဘိက္ခဝေ မုဋ္ဌသတိဿ အသမ္ပဇာနဿ၊
အာနာပါနသထိဘာဝနံ ဝဒါဒိ။ ။ လို့ဟောတယ်။

အနက်ကား။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ဒီ- သံသရာ ဘေးကို
ကြောက်၍၊ ငါ၏ထံသို့ ရောက်လာကြကုန်သော ချစ်သား
တို့။ မုဋ္ဌသတိဿ၊ ဖွတ်သောသတိရှိသော။ ဝါ၊ သတိပေါ့
ပျက် ဇောက်မနက်သော။ အသမ္ပဇာနဿ၊ ပညာအဆင်
ခြင်နည်းပါးစွာသော။ ဝါ၊ သမ္ပဇာန်မရှိသော။ ယောဂီနေ-
တရား အား ထုတ် သူအား။ အာနာပါနသထိ ဘာဝနာ၊
အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အထံ၊ ငါ့ဘုရားသည်။ နဝဒါဒိ၊
မထိုက်တွန်း။ ဝါ၊ မဟော။

ဤပါဠိတော်မှာ ကြည့်ပါ။ အာနာပါနသမထ အလုပ်
ဟာ တော်ရုံတန်ရုံလူသာမန်နှင့်မထိုက်တန်ဘူးတဲ့။ စာဒ

ကြောင့်-သတိပေါ်တွင် အာရုံထွတ်သော၊ အဆင် အခြင် ပညာ ထွန်စွာနည်းပါးသောသူများအဆို-ငါဟောထားဒါ မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ တကဲ့ထိပ်ထီး ရဲရဲတောက် ပါရမီရှင်ကြီး တွေ အားထုတ်တို့ဟောခဲ့ဒါတဲ့၊ ဘုရားရှင်ကတော့၊ အာနာပါနကို သာသနာပတရား၊ မင်ရကြောင်း မဟုတ်ဘူးလို့ မဟောတဲ့အပြင်၊ ပါရမီရှင် တကဲ့ပိသေသ သာဝကတွေ အားထုတ်စေခြင်းငှါ အထူးဟောခဲ့ဒါ ဆိုတဲ့၊ ဒါကြောင့်- ဗုဒ္ဓမတည့်ဖြစ်တော်မူသော အဋ္ဌကထာဆရာကြီးကလဲ။

ဣဒဗ္ဗနုအာနာပါနသတိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဂရုဘာဝနီယံ။ ဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ဗုဒ္ဓပုတ္တဘနံ မဟာပုရိသဘနံ ယေဝ မနသီကာရ ဘူမိဘူတံ။ လို့ ပြခဲ့ပေသည်။

အနက်ကား။ ။ ဣဒဗ္ဗနုအာနာပါနသတိ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤအာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ ဂရုဘာဝနီယံ၊ ဂရုဘာဝနာပုဒ်လှူ၏။ ဂရုဘာဝနီယံ၊ ခဲခဲယဉ်းယဉ်း အားထုတ်ခြင်း ရှိမှသာလျှင် ဖြစ်နိုင်၏။ တနည်း။ ဂရုဘာဝနီယံ၊ လေးလေးစားစားအားထုတ်အပ်၏။ ။ ဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ ပုတ္တဘနံ၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗ၊ နဂင်္ဂါဝါဠ၊ သဲစုတမျှ ဝှင်တော်မူကြကုန်သော သဗ္ဗညုဘုရားကြီးများ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်များ၊ ရဲရဲတောက် ထိပ်ထီး သားတော်ကြီးများ ဖြစ်တော်မူကြ ကုန်သော။ မဟာပုရိသဘနံ ယေဝ၊ အာဇာနည်ပါရမီရှင် အထွန်လျှင် ထိပ်ထန်းကျလှသည် ယေဘုရားမြတ်-မိန်းမမြတ်တို့

သည်သာလျှင်။ မနသီကာရ ဘူမိဘူတံ၊ နှစ်လုံးသွင်းနိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ (အဲဒါက-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်) ကိုင်း- ယခု ပေါ်တဲ့ ကိုစံမြီးကြီးတွေလို ဟုတ်ကြဲခဲ့လား။ ဤလို ဟောထားဒါတွေ- ပဋိသန္တိဒါမဂ် စသော ပါဠိအဋ္ဌကထာ ငိုကာတို့၌ များစွာရှိပေးသေးသည်။ ကိုးကားပြီလို့တောင် ကုန်နိုင်စရာမရှိပါဘူး။ ထို့ကြောင့် မင်ကုလေ ရစေနိုင်တယ်- မိုလ်ကိုလဲ ရစေနိုင်တယ်၊ နိဗ္ဗာန်စွမ်းသာတို့လဲ သွားနိုင်သော ဆိပ်ကမ်းကြီး သဘာဝယ်ဖြစ်သည် ဆိုဒါ ဧကန် ဟုတ်မှန်လှပေသည်။

(အကျယ်လို့မူ-ပါရဂူကျမ်းများတွင် ယူပါကုန်။)

သတိပဋ္ဌာန် အာနာပါနပဋ္ဌ

- (၁) ကထံပဋ္ဌာန် ဘိက္ခုဝေ ကာယေကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ ဣဝတိက္ခဝေဘိက္ခု၊ အရညဂတောဝါ ရုက္ခမူလဂတောဝါ သုညာဂါရဂတောဝါ။ နိသိဒ္ဓတိပတ္တဝံ အာဘုဒ္ဓိတွာ ဥဇုံကာယံ ယာဇီဓာယ၊ ပရိမုခံ သတိ ပုပဋ္ဌပေတွာ။
- (၂) သောသတောဝ အဿ သတိ၊ သတောဝ ဗံသံ သတိ။
- (၃) ဒိဗံဝါ အာသဿန္တော၊ ဒိဗံအဿကာယာဇီဝါ ပဇာနာတိ။ ဒိဗံဝါ မာသဿန္တော၊ ဒိဗံပဿသဿာဇီဝါ ပဇာနာတိ။ ။
- (၄) ရာသံဝါ အာသဿန္တော၊ ရသံအာသဿာဇီဝါ ပဇာနာတိ။ ရသံဝါ ပဿဿန္တော၊ ရသံအဿသဿာဇီဝါ ပဇာနာတိ။ ။
- (၅) သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒိ အာသသိဿာဇီဝါ ဘိက္ခုတိ။ သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒိ ပဿသိဿာဇီဝါ ဘိက္ခုတိ။ ။
- (၆) ပဿန္တယံ ကာယအာသင်္ခါရံ အာသသိဿာဇီဝါ ဘိက္ခုတိ။
- (၇) ပဿန္တယံ ကာယသင်္ခါရံ ပဿသိဿာဇီဝါ ဘိက္ခုတိ။ ။
- (၈) သေယျထာပိနာမဘိက္ခုဝေဒက္ခောကမကာရောဝါ ဘမကာရန္တောဝါ ဘိက္ခုတိ။ ဒိဗံ အဋ္ဌန္တော ဒိဗံအဋ္ဌာဇီဝါ ပဇာနာတိ။ ရာသံဝါ အဋ္ဌန္တောရသံ အဋ္ဌာဇီဝါ

ပဇာနာတိ။ ဝေမေဝခေါ ဘိက္ခုဝေ ဒိဗံဝါ အာသဿန္တော ဒိဗံအာသဿာဇီဝါ ပဇာနာတိ၊ ရာသံဝါ အာသဿန္တော ရသံအာသဿာဇီဝါ ပဇာနာတိ။ ။

- (၇) ဣတိအဏ္ဍတ္တံဝါ ကာယေကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ ဣတိဗဟိဒ္ဓါဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ ဣတိ အဏ္ဍတ္တ ဗဟိဒ္ဓါဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ ။
- (၈) သမုဒယဓမ္မာနုပဿီဝါ ကာယသိက္ခိယာရတိ။ ဝယဓမ္မာနုပဿီဝါ ကာယသိက္ခိယာရတိ။
- (၉) သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿီဝါ ကာယသိက္ခိယာရတိ။ ။
- (၁၀) အတ္ထိ ကာယောတိဝါ ပနဿ သတိပစ္စ၊ ပဋိကာဟောတိ။ ယာဝဒေဝ ဉာဏမက္ခောယ၊ ပဋိသတိမက္ခောယ အနိသိတောစ ဝိဟရတိ၊ နစက်ပ္ပိ ဇောကေ ဥပါဒိယတိ။ ။
- (၁၁) ဝေခေါ ဘိက္ခုဝေဘိက္ခု၊ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ အာနာပါနပဋ္ဌံ နိဋ္ဌိတံ။ ။

(၁) **အနက်။** ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဒိရိချစ်သားတို့။ ကထံပဋ္ဌာန်၊ အတယ်ထိုလျှင်။ ကာယေ၊ ရုပ်ဓန္ဒာအပေါင်းအစုဖြစ်သောကိုယ်ကောင်ကြီး၌။ ကာယာနုပဿီ၊ ရုပ်ချစ်ဟုအဖန်ကလဲလဲ ရှုမှတ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ရှုမှတ်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝိဟရတိ၊ နေရာသနည်းတူ။
(ကထေတုကမျတာပုစ္ဆောကိုပြသည်)

သိက္ခာဝ၊ ခိုခွပ်သားတို့။ ဣဇာ၊ ဤငါ့ဘုရားသာသနာ
တော်ကြီး၏ အတွင်း၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အရည
ဂတောဝါ၊ တောအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ ရက္ခမူလ
ဂတောဝါ၊ သစ်တပင်ရင်း-ဝါးတရုံအောက်သို့ကပ်သည်
ဖြစ်၍၎င်း။ သုညာဂါ၊ ရတောဝါ၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်
သည်ဖြစ်၍၎င်း။ ပဏ္ဍိတ်၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ။ အာဘုဋ္ဌိတွာ၊
နေလျက်။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ပဏ္ဍိတေယ၊
ဆောက်တည်၍။ ဝါ၊ အလိုက်သင့်အောင်နေ၍။ ပရိမုခံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှု။ ဥပထပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိဝိဒတိ၊
ထိုင်နေရာ၏။

(ဤကား ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ရပုံ အစီအစဉ်ပေတည်း။)

(၂) သောဘိက္ခု။ ထိုအာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကို အား
ထုတ်သောပေးဇီရဟန်းသည်။ သတောဝ၊ သတိရှိသည်
သတိထားသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်။ အသသထတိ၊ ထွက်
သက်ကိုပြု၏။ ဝါ၊ ထုတ်လေ့ရှိဖြစ်စေ၏။ သတောဝ၊ သတိ
ရှိသည် ဖြစ်၍သာလျှင်- သတိထားသည် ဖြစ်၍သာလျှင်၊
ပဿသထတိ၊ ဝင်သက်ကိုပြု၏။ ဝါ၊ ရှိတ်လေ့ရှိပြု၏။

(ဤကား သတိဖြစာ ပဋ္ဌမာပေတည်း။)

(၃) ဒိဗံဝါ၊ ရှည်စွာမူလည်း။ အသသထတေ၊ ထွက်
လေ့ကိုထုတ်သည်ရှိသော်။ ဒိဗံ၊ ရှည်စွာ။ အသသထတေ၊
ထွက်လေ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်
သိ၏။ ဒိဗံဝါ၊ ရှည်စွာမူလည်း။ ပဿသထတေ၊ ဝင်လေ့ကို

ပြသည်ရှိသော်။ ဒိဗံ၊ ရှည်စွာ။ ပဿသထတေ၊ ဝင်လေ့ကို
ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။

ရသံဝါ၊ တိုစွာမူလည်း။ အသသထတေ၊ ထွက်လေ့ကို
ထုတ်သည်ရှိသော်။ ရသံ၊ တိုစွာ။ အသသထတေ၊ ထွက်လေ
ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ရသံ
ဝါ၊ တိုစွာမူလည်း။ ပဿသထတေ၊ ဝင်လေ့ကို ပြသည်ရှိ
သော်။ ရသံ၊ တိုစွာ။ ပဿသထတေ၊ ဝင်လေ့ကို ပြု၏။ ဣတိ၊
ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။

(ဒိဗပဋ္ဌန္တနှင့်ရသပဋ္ဌန္တ၊ ဒုမာ ထို့-ရှေ့ သိပေတည်း။)

(၄) သဗ္ဗကာယ ပရိသံဝေဒီ၊ အလုံးစုံသော ထွက်
လေ ဝင်လေ့တို့၏။ အစ-အလယ်-အဆုံး၊ သုံးချက်လုံး-သုံး
ချက်လုံးထင်စေလျက်။ ဝါ၊ ခန္ဓာတကိုယ်လုံးလင်းစေလျက်
အသသထတေ၊ ထွက်လေ့ကို ထုတ်၍။ ပဿသထတေ၊
ဝင်လေ့ကို ရှိတ်၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သိက္ခာတိ၊ ကျင့်၏။

(သုံးချက်သိမှာ တတိယာ၊ လုံးစုံလင်းရာ တဋ္ဌိသံ
ပေတည်း။)

(၅) ကာယ သင်္ခါရံ၊ အရှု အထုတ် ဖြင်း၍ ရုံ၊ ရင်း
ကြမ်းထန်းသောထွက်လေဝင်လေ့ကို။ ပဿန္တယံ-ပဿန္တ
ယန္တေ၊ ပြင်းစေလျက်။ ဝါ၊ ချုပ်စေ ပျောက်စေလျက်။
အသသထတေ၊ ထွက်လေ့ကို ထုတ်၍။ ပဿသထတေ၊
ဝင်လေ့ကို ရှိတ်၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သိက္ခာတိ၊ ကျင့်၏။

(လေးမှာ ပြင်စေတိပေတည်း။)

(၆) ဘိက္ခုဝေ၊ ဒါနိနုဟန်းတို့။ သေယုထာပိ နာမ၊ လောကဉာဏပမာ၊ ပုံဆိုရသော်ကား။ ဒက္ခေ၊ လိင်မာသော။ ဝါ၊ ဩဇာဖြင့်နားလည် လှသော။ ဘမကာရောဝါ၊ ပွတ် ဆရာသည်၎င်း။ ဘမကာရန္တေဝါဝိဝါ၊ ပွတ်ဆရာ၏ တ ပည့်သည်၎င်း။ ဒီဗံဝါ၊ ဂြုဉ်စွဲမှလည်း။ အဗ္ဗန္တော၊ ပွတ်ကြီး ကိုဆွဲသည်ရှိသော်။ ဒီဗံ၊ ဂြုဉ်စွဲ။ အဗ္ဗာမိ၊ ပွတ်ကြီးကို ဆွဲ၏။ ရသံဝါ၊ တိုစွာမှလည်း။ အဗ္ဗန္တော၊ ပွတ်ကြီးကိုဆွဲ သည်ရှိသော်။ ရသံ၊ တိုစွာ။ အဗ္ဗာမိ၊ ပွတ်ကြီးကိုဆွဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ ယထာ၊ သိသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤပွတ်သမားတို့ကြီးကို ကြီးရှေ့ကို ဆွဲရင်းသိကုန်သကဲ့သို့ အတုသာလျှင်။ ဒီဗံဝါလည်း။ အဿဿန္တော၊ ထွက်လေ ကို ထုတ်သည်။ ဝင်လေကို သွင်းရှုသည် ရှိသော်။ အဿ သိဿာမိ၊ ထွက်လေကို ဖြစ်စေတော့အံ့။ ပဿသိဿာမိ၊ ဝင်လေကို ဝင်စေတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။

(ဥပမာပြခြင်းပေတည်း)

(၇) ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈိတ္တံဝါ၊ ရံခါအတွင်း၌ မူလည်း။ ကာမော၊ ထွက်လေဝင်လေဟူသောကား။ ယန္တိ ဝါ၊ ပဋိဘဂ အဿဿပဿာသဉ္စိ၊ ကာယာနုပဿိ၊ အဿာသပဿာ သ ကာယကို အဖန်တလဲလဲ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ရှုလေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ပွားများအားထုတ်ထုတ်နေရာ၏။ ဗသိန္ဒြိဝါ၊ ရံခါအပြင်အပဉ္စိ။ ဝါ၊ အပြင်ကိုထုတ်၍ ပွားအပ် သော။ ကာယော၊ ထွက်လေ ဝင်လေဟူသောကား။ ယန္တိ၊ ဝါ၊ ပဋိဘဂဉ္စိ။ ကာယာနုပဿိ၊ အဿာသပဿာသကာယ

ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍။ ပွားများအားထုတ် ထုတ်။ ဝိဟရတိ၊ နေရာ၏။ အဇ္ဈိတ္တံ ဗဟိန္ဒြိဝါ၊ ရံခါအတွင်း ရံခါအပြင်၌မူလည်း။ ကာယော၊ အဿာသပဿာသဟူ သောကာယဉ္စိ။ ဝါ၊ သုံးချက် ရှုမှတ်သောပဋိဘဂကာယဉ္စိ။ ကာယာနုပဿိ၊ အဿာသ ပဿာသ ကာယကို အဖန် တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ပွားများအားထုတ် ထုတ်နေရာ၏။

(သမထလေးဆင့် ထုံးကိုပေါင်း၍ဟောခြင်းပေတည်း)

(၈) ကာယသ္မိံ၊ ထွက်လေဝင်လေဟူသောကာယဉ္စိ။ သဓုဒယဓမ္မာနုပဿိဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ပွားများအားထုတ်၍နေရာ၏။

ကာယသ္မိံ၊ ထွက်လေဝင်လေဟူသောကာယဉ္စိ။ ဝဇာ ဓမ္မာနုပဿိဝါ၊ ဖျက်ခြင်းသဘောကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ပွားများအားထုတ်၍နေရာ၏။

ကာယသ္မိံ၊ ထွက်လေဝင်လေ ဟူသောကာယဉ္စိ။ သဓု ဒယဝဇာဓမ္မာနု ပဿိဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘော ဖျက်ခြင်း သ ဘောဟုဆိုအပ်သောဥဒယဝဇာအစွန်းစုံကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ပွားများအားထုတ်၍နေရာ၏။ (ဝိပဿနာ အားထုတ်ရုံနည်းပေတည်း)

(၉) ကာယော၊ ထွက်သက်ဝင်သက်အပေါင်းသည်။ ဝါ၊ အဿာသကာယ-ပဿာသကာယသည်။ အတ္ထိ၊ ဧကန် ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုအာနာပါနယောဂီအား။ ဝါ၊ ယောဂီ၏။ သတိသည်။ ပဋ္ဌိ၊ ပဋိဘဂ။ ရှေးရှုထင်သည်။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယာ၊ ထိုအာနာပါနသတိသည်။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင် မျလောကံ။ ဉာဏမတ္တာယ၊ သောတာပတ္တိမဂ် စသော မဂ်ဉာဏ်လေးပါးကို ရခြင်း၌။ ပဋိဿတိမတ္တာယ၊ အာနာပါနသတိ၏ အဆင့်ဆင့်ရင့်ကျက်ခြင်း၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေတော့၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်။ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်။ အနိဿိတောစ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးကို မရှိ မှု၍လည်း။ ဝိဟရတိ၊ နေနိုင်တော့၏။ တိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိကင်း ပြတ်လေတော့၏။ လောကေ၊ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ ဟူသော။ တိ၊ ကာမုပါဒါန်၊ ဒိဋ္ဌပါဒါန်၊ သီလဗ္ဗထုပါဒါန်၊ အတ္တဝါဒါ ပါဒါန်ဟူသော တရားလေးပါးထို့၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာ ငါးပါးဟူသောလောကဋ္ဌိ။ ကိဋ္ဌိတစုံတခုသော ခန္ဓာကိုယ် ကိုမျှအတ္တတိတိ။ တို့ကိုယ်ဟူ၍၎င်း။ အတ္တနိယန္တိတိ၊ ငါ၏ ဥစ္စာဟူ၍၎င်း။ နစဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိ။ တိ။ အတ္တဒိဋ္ဌိ ပြုတ်လေတော့၏။

(ဤကား မဂ်ဖိုလ်ရ၍ အနိယာဖြစ်ပုံကို ပြခြင်းပေတည်း)

(၁၀) ဘိက္ခုဝေ၊ အိုချစ်သားတို့။ ဧဝံခေါ၊ ဤငါဟော ပြသလို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယောဂီသည်။ ကာယေ၊ အသာယပဿာသကာယဋ္ဌိ။ ကာယာနုပဿီ၊ ထွက်လေ ဝင်လေဟူသော ကာယကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်ပွားများ၍။ ဝိဟရတိ၊ အားထုတ်ရာ၏။ အာနာပါနပဋ္ဌိ၊ အာနာပါနအပိုင်း ကိုပြဆိုရာ ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပါပြီ။ (နိဂုံးပေတည်း)

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည်။ ကုရုတိုင်း ကမ္မာသမေ နိဂုံးရွာတွင် သီတင်းသုံးတော်မူသောအခါ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန် တရားလေးပါးကို ဟောကြားတော်မူသည်မှာ။ ချစ်သား- ချစ်သမီးတို့၊ ဤ ငါဟောတော်မူတိုင်းသော သတိပဋ္ဌာန် တရားလေးပါးတို့တွင် တပါးပါးကို ခုနစ်ရက် အားထုတ် ပြားအံ့။ အနာဂါမ်သော်၎င်း၊ ရဟန္တာသော်၎င်း၊ ဧကန်ဖြစ် ရလိမ့်မည်မှာ ဟောတော်မူပါသည်။

အနာဂါမ်ရဟန္တာဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ ဘုရားရှင်၏ စကား တော်ကို ယုံကြည်ပါရဲ့လား။ ယုံကြည်လျှင် အာနာပါနဟာ သမထ-သတိပဋ္ဌာန်မဟုတ်ဘူး။ မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်းမဟုတ် ဘူး။ အာနာပါနနှင့် မဂ်ရတယ်ဆိုဒါမဟုတ်ပါဘူး။ ဟု-အာ နာပါက ဘုရားအကြိုက် လိုရင်းမဟုတ်ဘူးနှင့် ပညာရှင် အခေါ် ခံသူတွေကိုယ်တိုင် ပြောသံကြားရပါတယ်။ တချို့ လူများက အာနာပါနက သာသနာပမာ လုပ်တာ။ ကျုပ် တို့က-သတိပဋ္ဌာန်အလုပ်ကိုမှ ဘုရားကြိုက်-မဂ်ဆိုက်- ဖိုလ်ဆိုက် လုပ်ခြင်းမဟုတ်ဘူး။ ပြောပြောနေကြသံတွေ ကြားရသည်-မသိလို့ များပြေးမှားကြလေရော့သလား။

ဪ - ထိုလူတို့က ကယ်မသိမှ တွေ့တဲ့လား။ ယုတ္တိလ် ခင်မှ တရားမင်တယ်။ ဆတော် ဟောမှ- တရားမှန်တယ် ဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း။ ဝါ၊ ပေါ်ဦးလွဲ လူတိုင်းထဲက ပါဘဲ ဘုရားဆိုဒါလိုများ ဖြစ်နေလို့ ထင်ပါရဲ့။ ကာယာနုပဿနာ ရှိနည်း ၁၄-မျိုး အနက် အာနာပါနလဲ တပါးပါဝင်တယ်။ ပါဒါမှ နံပါတ် ၁-ဖြစ်တယ်။ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်

အားထုတ်ပြီးမှ သဗ္ဗညုကစ္ဆာဉာဏ်တော်ကြီးအထိရဲ့ခဲတဲ့ စာရားရှိကြိုက်အားကြီးဖွန်းဖွဲ့ရှေးဆုံးကထာပဟောတယ်။ မင်္ဂလာရလေးပါးကိုမှုကျရစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ခဲဒါ အာနာပါနအလုပ်ကိုခေါင်းတပ်ပြီးဟောခါဖြစ်တယ်။ သတိပဋ္ဌာန်မှာဘဲပြန်ကြည့်ပါဦး။ ကထာပဉ္စန ဘိက္ခုဝေ ကာယေကာယာနုပဿီ--လို့ဟောထားပါလျက်၊ အာနာပါနကို- သတိပဋ္ဌာန် မဟုတ်သယောင်ယောင် ပြောကြဟောကြခြင်းသည် ဘုရားစကားတော်ကို ပြောင်တော်လှန်သူများပေတည်း။

အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်

ကြီးက-

အာနာပါနသတိဘိက္ခုဝေ ဘာဝိတာဗဟုလိ ကတာစက္ကာရောသတိပဋ္ဌာနေ မရိပုရေတိ။ စက္ကာရော သတိပဋ္ဌာနာ ဘာမိဘာဗဟုလိကဘာ သတ္တဗောဇ္ဈာန်မရိပုရေန္တိ။ သတ္တဗောဇ္ဈာန် ဘာဝိဘာဗဟုလိကတာဝိဇ္ဇာဒိဒုက္ခိ ပရိပုရေတိ။ ။

အနက်။ ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဆိုချစ်သားရဟန်းတို့။ အာနာပါနသတိ၊ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဘာဝိတာ၊ ဝှိုးများအပ်လေသောကြောင့်။ ဗဟုလိကတာ၊ များများအားထုတ်အပ်လေသောကြောင့်။ စက္ကာရောသတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တရားလေးပါးစလုံး။ မရိပုရေန္တိ၊ အလိုလိုပြည့်၏။ (ဤကား၊ ပထမ-ဒုတိယ-တတိယ-စတုတ္ထ စတုတ္ထလေးပါးလုံးကိုရည်၍ ဟောတော်မူသော အဓိပ္ပါယ်ပေ

တည်း)။ စက္ကာရောသတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တရားလေးပါးတို့ကို။ ဝါ၊ ပဓာမစတုတ္ထ၌ ကာယာနုပဿနာ၊ ဒုတိယစတုတ္ထ၌ ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၊ တတိယစတုတ္ထ၌ ဝိက္ခာနုပဿနာ၊ စတုတ္ထစတုတ္ထ၌ မြောနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ဘာဝိတာ၊ ဝှိုးများအားထုတ်အပ် လေသောကြောင့်။ သတ္တဗောဇ္ဈာန်၊ ဗောဇ္ဈင်တရား ခုနစ်ပါးတို့ကို။ မရိပုရေန္တိ၊ မြည့်စုံစေနိုင်ကုန်၏။ သတ္တဗောဇ္ဈာန်၊ ဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို။ ဘာဝိတာ၊ ဝှိုးများအပ် လေသောကြောင့်။ ဗဟုလိကတာ၊ များများအားထုတ်အပ်လေသောကြောင့်။ ဝိဇ္ဇာဒိဒုက္ခိ၊ မင်္ဂလေးပါး-ဒိုလ်လေးပါးတို့ကို။ မရိပုရေတိ၊ ပြည့်စေနိုင်၏။ ။

ဤပါဠိတော်ကြီးဖြင့် အာနာပါနဘာဝနာ၏မဟုလ်-ဟောနိုင်သံသ တို့ကို ပြု၍ ဟောတော်မူထား ပါသည်ကို အကျိုးမရှိ-ပြုပွားပြည်အထိသာအကျိုးပေးနိုင်သည်ဟူ၍ တော်လှန်ခြင်းမင်္ဂဟုတ်ပါလော။ ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂတွင်ကား။-

တသ္မာ ဣမံ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဘာဝေတွာ အာနာပါန စတုတ္ထဇ္ဈာန မဒဋ္ဌိနာယ ဝိပဿနာယ။ သဟ ပဋိသန္တိဒီပိတိ အရဟတ္တံပိ ပုနိတုကာမေန အာဒိ ကမ္မိကေန ကုလပုတ္တေန။ မ၊ ဣဒံ အာနာပါနသတိ ကမ္မဋ္ဌာနံ မနထိကာတဗ္ဗိ။ 'ဟု ဖွင့်ပြတော်မူလိုက်သည်။

အနက်ကား။ ။ တသ္မာ၊ လိုကြောင့်။ ဣမံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤအာနာပါနသမထကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကာဝေတွာ၊ အားထုတ်

ဦးများ၍။ အာနာပါန စတုက္ကဏ္ဍာန် ပဒဋ္ဌာနာယ။ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းမှအစပြီးသော ဘျာန်လေးပါး၍ ပါဒကာရှိသော။ ဝါ။ အရင်းခံအပ်သော။ ဝိပဿနာယ။ သမထယာနိက ဝိပဿနာဖြင့်။ ပဋိသန္တိဒါ၏။ ပဋိသန္တိဒါ လေးပါးထို့နှင့်။ လဟာတက္က။ အရဟတ္တိ။ အရဟတ္တိ ဖြစ်သော။ ပါပုန္ဒုတုကာမေန၊ ရောက်ခြင်းငှါ (ရခြင်းငှါ) အလိုရှိသော။ ကုလပုတ္တေ၊ အမျိုးကောင်းသား ယောကျ်ားအာစာနည်သည်။ ပ။ ဣဒံအာနာပါနဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်၊ ဤအာနာပါန သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ မနထိကာတဠိန္ဒရ်လုံးထွင်းအပ်၏။ ပဋိသန္တိဒါတရားလေးပါး ထို့နှင့်တကွ-အရဟတ္တိ ဖြစ်ကိုရလိုသော-ရဟန္တာ ဖြစ်လိုသော အမျိုးကောင်းသား ယောကျ်ား ဇာနည်- ပါရမီထူး ရှင်သည်။ ဤ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကို ယခု ပြဆိုသည့်အတိုင်း အားထုတ်ပွားများပါလေ ဟူလို။

(အကျယ်ကိုသိလိုပါက ပါရဂူကျမ်းမှာယူပါလေ။)

အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းဆိုင်းနည်း

ပတ္တင် အာဘုဋ္ဌိတွာ၊ ပြဇုံကာယံ ပဏ္ဍိတောယ၊ ပရိမုခံသတိံ ပြပဋ္ဌပေတွာ။

ဤပါဠိတော်ကြီး၏သဘောအရ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ရပုံဆိုင်းနည်းပါ။ ဤနိပါတ်(၁) ရုပ်ပုံဖြင့်ပြသထားပါသည်။ ဤပုံ အတိုင်း တဘက်မြူတခုကို သိုင်း၍ထားပါ။ ယောကျ်ား များမှာ တင်ပတ္တင် ခွေလျက် ၎င်း။ မိန်းမများမှာ-မိန်းမထိုင်ကြို့ ကြို့ ထိုင်လျက်၊ ခါးကိုလည်း မထောင့်ထွန်း-မလျော့မကုန်းထွန်းဘဲ၊ အလိုက်သင့်သလို

ပုံ ၁

တာ ရှည် ထိုင် နှင် အောင်ထားပါ။ ဘယ် လက် တီးအောင်က-ညှာလက် တီးကို အပေါ်မှာထပ်၍ထားရသည်။ ယောဂီ၏ မျက်စိကိုလည်း တချို့မြိတ်လျက်- တချို့ ဖွင့်လျက်- တချို့မှေးမှေး ထားလျက်- မိမိကြိုက်

သလို အားရသလို၊ နှာထီးဝ အပျား ဆပ်ဆပ် ထွက်လေ-
 ဝင်လေ ထို့၏ ထိခတ် တိုးရွေရာ - ဗုဒ္ဓနန္ဒာန၊ နာသိကဂ္ဂ၊
 ကာသိဏအရပ်ကလေးကိုထွေအောင် အသာအယာသတိ
 ရိုက်၍ရှာလျက် ထွေရှိပါက၊ ယခုဗျုပ်၍သွားဒါဟာ ထွက်
 လေကြောင့်ဟုသိလျှင် ဗျုပ်သည့်-သိသည်နှင့် တပြိုင်နက်
 ထွက်လေဟု မှတ်လိုက်။ တခါဝင်လေကြောင့် ဗျုပ် ပြန်
 တော့လည်း ဗျုပ်ဆဲခဏ၌ပင်- ဝင်လေဟု မှတ်လိုက် သိ
 လိုက်ခြင်းသည်ပင်လျှင် အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်း တရားကို
 အားထုတ်နေသည် မည်ဟုတော့သည်။

ဤပုံအတိုင်း အာနာပါနကိုအားထုတ်တိုင်းအားထုတ်
 တိုင်း၊ တခါတခါထိုင်လျှင် အနည်းဆုံး တနာရီကျော်ခန့်
 ၎င်းထို့မဟုတ် ၅-ပိတ် ၆-ပိတ်ခန့်၎င်း ထိုင်မိ။

တပိတ်ဆိုသည်မှာ၊ အဋ္ဌကထာဆရာပြဿသည့်နည်း
 အတိုင်း ဂဏန၏အစွမ်းဖြင့်၊ ထွက်လေ-ဝင်လေ(၁) ထွက်
 လေ-ဝင်လေ(၂) ထွက်လေ-ဝင်လေ (၃) ထွက်လေ-ဝင်
 လေ (၄) ထွက်လေ-ဝင်လေ (၅) ထွက်လေ-ဝင်လေ (၆)
 ထွက်လေ-ဝင်လေ(၇) ထွက်လေ-ဝင်လေ(၈) ဟုရေတွက်
 ၍ လေကို ဖမ်းပါ။ ရှစ်ထို့ ရောက်လျှင် ဘယ်ဘက် နူးမှာ
 မှတ်၍ ထားပါ။ ၎င်းနည်း အတိုင်း တစ်ကစ၍ ရှစ်ထို့ ထိ
 အောင်ရေတွက်ခါ အဓိအရမင်းပြန် ဒုတိယရှစ်မှာ ဘယ်
 တင်ခေါင်မှာမှတ်၍ ထားပြန်၊ ဤနည်းအတိုင်း တတိယရှစ်မှာ
 ဘယ်ပရုံး၊ စတုတ္ထရှစ်မှာ ဘယ်နား၊ ပဉ္စမရှစ်မှာ ဘယ်မျို
 စောင်း၊ ဆဋ္ဌမရှစ်မှာ ညာမျိုစောင်း၊ သတ္တမရှစ်မှာ ညာ

နား၊ အဋ္ဌမရှစ်မှာ ညာပရုံး၊ နဝမရှစ်မှာ ညာ တင်ခေါင်၊
 ဒသမရှစ်မှာ ညာနူးဟု မှတ်သားပြီးလျှင်၊ ဘယ် ၅-ဋ္ဌာန၊
 ညာ ၅-ဋ္ဌာနအားဖြင့် ဆယ်ဋ္ဌာန၊ ရှစ်တခါတခါတင်၍မှတ်
 သော တတိယတင် ၎င်းတတိယတင်ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဘယ်
 နူးမှ-ညာနူးအထိ ဋ္ဌာနဆယ်ချက် ထွက်သက်ဝင်သက်ကို
 အသိအမှတ်ပေါင်း တပိတ် တပိတ်လျှင် ရှစ်ဆယ်-ငါး
 ပိတ်ပြည့်လျှင် အသိအမှတ်ပေါင်း လေးရာ အနည်းဆုံး
 ထား၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ထိုင်ပါလေ။ ဤကား- တတိယသ
 တင်နိုင်သော ယောဂီများ၏ အတွက်ပေတော့သည်။

တမျို အလွန် သန့်ရှင်းစွာ မှတ်နိုင်သော ယောဂီထူး
 များမှာ တဋ္ဌာန-တဋ္ဌာနလျှင်၊ ရှစ်နှစ်ကြိမ်စီ-နှစ်ဝါရတင်
 ၎င်း၊ ရှစ်သုံးကြိမ်-လေးကြိမ်စီ၊ သုံးဝါရ-လေးဝါရတင်၎င်း၊
 တမျို ဆယ်ဝါရအထိ တင်၍ မှတ်နိုင် အားထုတ်နိုင်ကြ
 ပေသည်။ ထိုယောဂီထူးများမှာ မြန်မြန်ရလွယ်ခြင်း သက်
 သာခြင်းများဖြစ်၍ သတိမြဲကြရလေတော့သည်။

အတူးမှာ။ ။ ရှစ်ရောက်တိုင်း မှတ်ရမည်ဆိုသော်
 ပြားလည်း တစ်ကစ၍ ရှစ်အထိ အကြားတိုင်း-အကြား
 တိုင်း မမှားမယွင်း သန့်ရှင်းမှသာ ဋ္ဌာနဝါရတင်၍မှတ်ပါ။
 မသန့်မရှင်းဘူးဟုထင်လျှင် ဋ္ဌာနမတင်ပါနှင့် ပြန်ပြီး သန့်
 ရှင်းအောင်ရေပါ။ အကျယ်ကိုလိုလျှင် ယောဂီပါရဂူကျင့်
 စဉ်ကျမ်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ရေးသားသော အာနာပါနပါရဂူကျမ်း
 ကြီးများတွင်ယူပါလေ။

သတိဖြူစွာ မဋ္ဌမာ

သောသတောဝ အဿသတိ၊
သတောဝ ပဿသတိ။

ဤနံပါတ် ၂-ပုံသည် ထွက်လေ-ဝင်လေ နှစ်ပါး တို့ကို ရေတွက်ခါ- ရေတွက်ခါ ဖမ်းယူရရာ နာသိကဋ္ဌ-အာနာပါန နှိမ့်ထွက် ခေါ် အာနာပါန ကသိဏ်းကွက်ကို များနှင့် အသေအချာနေရာတကျ ပြသ၍ထားပုံဖြစ်ပါသည်။ လေ တို့တိုးဝင်ရာအရပ်၌သာ စိတ်ဖြူသတိ၌ အောင် သမာဓိ ဖြစ်အောင် သိမှတ်ရသောကြောင့် အာနာပါန-ကသိဏ်း ဟု ခေါ်ဆို ရလေသည်။

သတိဖြူစွာ မဋ္ဌမာ ဆိုသည်မှာ ဤသို့ အမျိုး ကျကျ ဖမ်းယူမှုမှတ်သော ယောဂီယူဖြစ်၏။ နှိတ်သည် ထိုအာနာပါန ကသိဏ်းကွက်၌ ချပ်တည်လျက် သတိစွဲသည် သမာဓိ ဖြစ်သည်ကိုပင် ပထမအားထုတ်စ အာနာပါန ယောဂီ၏ သတိဖြူစွာ မဋ္ဌမာပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် အာနာပါန ပါရဂူ ကျမ်း၌ နှာသီးပျား ဟု သော ကသိဏ်း- ထွက်လေ ဝင်လေ ဟူသော အာရမ္မဏ နှစ်ပါးတို့ကို တထပ်တည်း ကျအောင် ဖမ်းယူ ရှုမှတ်နိုင်မှ သာ အာနာပါနတာဝန်၏ ပြည့်စုံမှုကို ရနိုင်လေသည်ဟု တော်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါပေသည်။

သဘောမိအောင် ဥပမာ ပြပါဦးမည်။ ယခု လောက တွင် ကြွ ပုံဆစ်ပစ်ကြသော သူတို့သည် မိမိပစ်၍ချလိုက်

သောကြွလုံးများ ပုံဝံ၏အတွင်းသို့ အားလုံး ကျမှသာပါ- သုံး-အစိတ် စသည် ရေတွက်ခြင်း၌ ရကန်သကဲ့သို့၎င်း၊ လိပ်ဥ-ကန်နည်းဖြင့် ကစားကြကုန်သော ကလေးတို့သည် စည်းဝိုင်းအတွင်း၌သာ လိပ်ဥ ဖြစ်ခြင်း ကန်ခြင်းကို ပြုရကုန် သကဲ့သို့၎င်း၊ ထုတ်စည်း တိုးတန်း - ဖမ်းတန်း ကစားကြ သော ကလေးတို့သည်၊ ထုတ်စည်းပေါ်၌သာ ရပ်လျက် ထို ထုတ်စည်း၏အပေါ်သို့ ကျော်ဆဲ- ဖြတ်ဆဲတိုးသူကိုသာ ဖမ်း- ယူရကုန် သကဲ့သို့၎င်း။ မည်သည့် ကစား။

နည်းမျှစည်းချောင်း၊ စည်းဝိုင်း၊ စည်းတန်း၊ အမှတ်အသားကဏ္ဍး ထွန်း၍ မကစားရကုန် သကဲ့သို့၊ ထိုအာနာပါန သီးပျားအာနာပါန က သိဏ်းကွက်အာနာပါန စည်းထွက်သော ထွန်း ပြီးတဲ့လေ-မရောက်လာသေးတဲ့ လေထိုလေ၊ တို့ကို အာရုံပြု၍ ထွက်တယ်-ဝင်တယ်ဟု မှတ်မိက စည်း ကမ်းမကျသောကြောင့် အကျိုးမရ-ဘာဝန်မဖြစ်နိုင်လေ။

ပြကဲ့သော နည်းပျားအရ စည်းကမ်းတကျ-ဂဏန- အနုဗန္ဓန-ဗသန-ဥပန-နည်းလေးမျိုးဖြင့် တပေါင်းတည်း ကျအောင် ထွက်တယ်-ဝင်တယ်ဟု အသိအမှတ် ယတ် ဖြတ် ဖမ်းယူနိုင်သော ယောဂီအား နှာသီးပျား၌ သတိ သမာဓိတို့ ဝင်လို-ဖြိုလိုက်သော မိမိ၏နှာသီးဝဲကြီးကို ဖြိုင်လာတော့လျက် ကျဉ်းထွားသကဲ့သို့၎င်း၊ ကျယ်ထွား သကဲ့သို့၎င်း၊ ဝှံ့မဟုတ် နှာပိတ်နေ သကဲ့သို့၎င်း၊ ဒုတိ ချောင်းကလေးကန်လန့်-ကန်လန့်နှင့် ခုလုလုနေသော

၎င်း၊ ပတ္တာကလေး ဟစ်ဟစ်နှင့် ဝှင်ချည်-ပိတ်ချည် နေ
 သကဲ့သို့၎င်း၊ မျှော့ကလေး ထွယ်ထားသလို လေးလေး
 လေးလေးနှင့်၎င်း၊ ခွက်တောင်း-ပြည်တောင်းခန့် နှာဖျက်ကြီး
 ကြီးကြီးလာသကဲ့သို့၎င်း၊ ဆင်နှာမောင်းပမာသာ ဂရည်ဂရည်
 ထွက်သွား သကဲ့သို့၎င်း၊ မီးခိုးတန်း-အဖြူတန်း-အလင်း
 တန်း-အလင်း ကွက် စသော အခြင်းအရာ အားဖြင့် အမျိုး
 မျိုး ထင်မြင်၍ လာတတ်ကြကုန်သည်။

ဤသို့ကသိုဏ်းကွက် နှာထီးဖျားထူးထွေသော အရာ
 တခုခု မရ-မရှိ-မတွေ့သေးပါက သတိမပြုနိုင်သေး ဖွတ်။
 ထို့ကြောင့် မိမိ၏နှာထီးဖျားကို စိတ်မထွတ်စေဘဲ ထွက်
 တိုင်းဝင်တိုင်းသော လေတို့ကို သိအောင် ဖွတ်နိုင်အောင်
 လွန်စွာသတိပြုခါ ဖမ်းဟူပါလေ။

သို့မှသာ အသယာသာ ပသယာသာ-ဓမ္မရောင်ခြည်ခေါ်
 ဥဂ္ဂဟထူးကိုဖူးရတွေ့ရပေမည်။ မဂ်ဖိုလ်အထိအားထုတ်
 နည်းများအတိုင်း၊ အားထုတ် နိုင်ကြမည်ကို အထူးပဋ္ဌာန
 သတိပြု၍ အားထုတ်စေမှုနိုင်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။

ဤနံပါတ် ၃-ရုပ်ပုံသည်။ ဂဏနုဇ္ဈိ အစွမ်းအားဖြင့်
 ရေထွက်ခါ ဋ္ဌာနမှတ်၊ ဝါရတင် မမှတ်သားနိုင်သော
 ယောဂျား ယောဂီများ မိန်းမ-ကလေး-ကုလား-တရပ်
 ယောဂီများ အထွက်သာ အခွားထုတ်ရန်နည်းကို ပြသ
 ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤနည်းမှာ။ မိမိ၏ညာလက်ဖခါးကို နှာခေါင်းအဝနှင့်
 လက်တသစ်-နှစ်သစ် အကွာတွင် ပုံအတိုင်းစွါ၍ ခံထား
 ပြီးလျှင်၊ နှာခေါင်းဝမှ တိုး၍ ထွက်လာသော လေ၊ လက်
 ဖခါး ထိခါ-ထောက်ခါအတွင်းသို့ပြန်၍ ဝင်လာသောလေ
 ထိုလေတို့တွင် မိမိစိတ်စာ အနှစ်သက်ဆုံး သို့မဟုတ် အစွဲ
 အမြဲ ထားနိုင်ဆုံး ဖြစ်သော၊ အဖြူရောင်၊ အပြာရောင်၊ အပြာနု၊
 အဝါ၊ အမိမိမ်း၊ အနီ စသော အရောင်တန်း ကလေး ၎င်း၊
 သက်တန်း၊ မီးတန်း၊ ရွှေရောင်၊ ခွေး
 ရောင်၊ ရွှေဖွဲ့ဖွား၊ ငွေဖွဲ့ဖွား ကလေး
 တွေ စသည်ဖြင့်၊ အချောင်းတန်းက
 လေး၊ သို့မဟုတ် - ပုလဲထုံးခန့် အလုံး
 ကလေးတခုခုကို စိတ်နှင့်ဥပါဒ်လျက်
 မထင် မမြင်မခြင်း ထင်အောင် ဦးကိုင်း
 ထားရပါသည်။

ပုံ-၃

ဤအရာ၌ တချို့ ဆရာများက စိတ်နှင့် ဥပါဒ်မထားဘဲ
 မမှန်းထားရဟူ၍ အယူရှိကြ-ပြောကြ-ရေးကြကုန်သေး၏။
 သို့သော် လက်တွေ့ ယောဂီများကို အားထုတ် စေရာ၌၊
 ဤနည်းထက် ပိုလွန်၍ မြန်သောနည်း မရှိပြီဟု ရဲရဲကြီး
 တားဝန်ခံ၍ ပေးအပ်နိုင်ပါသည်။ ထွယ်လှပေ၏။ မရမခြင်း
 မဖြစ် မနေ ဤနည်းဖြင့် နှစ်နာရီခန့်လောက် လက်တွေ့
 အားထုတ်ကြည့်စမ်းပါ။

(က) ကသိုဏ်းအပိက-အာရုံသာမည ဖမ်းယူနည်း
 ကတမျိုး။

- (ခ) အာရုံအဓိက-ကလိုဏ်းသာမည ဖန်းယူနည်းကတမျိုး။
- (ဂ) အာရုံနှင့် ကာသိုဏ်း အညီအမျှထားခါ ဖန်းယူနည်းကတမျိုး။

ဤနည်းသုံးမျိုးတို့တွင် ဒုတိယ(ခ)အမှတ်နည်းဖြစ်၍ အာရုံဖမ်းသက်သက်၊ ထွက်ဝင်-ထွက်ဝင်ကိုသာ အရအဓိ ဖမ်းယူရသောနည်းဖြစ်ပါသည်။ ၇-နှစ်အရွယ်၊ ၈-နှစ်အရွယ် ကလေး သူငယ်များတို့ တနာခါ-နှစ်နာရီမျှနှင့် ရုတ္တယ်ကြသည်ကို များစွာ တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ဤနိပါတ် ၃-ပုံအတိုင်းစိတ်ဖြင့် ဥပေါ်၍ ပေးရရာ၌ စိတ်အာရုံကောင်းစွာ ပိုင်နိုင်စေခြင်း၌၊ မီးချစ်ဆံ့ခန်း-ပဲနောက်စေ့ခန့်ထက် ပိုထွန်း၍ မကြီးစေရအောင် အထူးသတိ ပြု၍ ပေးပါလေ။ သဘောကား ခိုဆိုခါ ဤသဘောကို ဆိုလိုရင်း အမှန်ဖြစ်ပေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ထွက်လေ-ဝင်လေ တို့နှင့် တကိုက် တည်း တထပ်တည်း မိမိဥပေါ်၍ ထားသော။ ဝါ၊ စိတ်နှင့် လုပ်၍ ပေးထား ဖန်ဆင်း၍ ထားသော အချောင်း-အလုံး၊ ထွက်ချည်တခါ ဝင်ချည်တဖျဉ်းနှင့် မပေါ်တချက်ပေါ်တချက် တနည်း-မထင်တချက်-ထင်တချက် ဖြစ်၍ နေသောအခါမှ စွဲစွဲမြဲမြဲ ဝရု တစိုက် အားထုတ်ဖန် များလတ်သော်၊ ကြာတော့ခါ ဤနိပါတ် ၄-ပုံအတိုင်း တကယ်ပင် ထင်ရှားပြတ်သားစွာ အသိသာသပသာသ ဥပ္ပဟာ နိမိတ်ထူး ကလေး

ပြီးပြီးပြတ်ပြတ်နှင့် ပေါ်ထွက်၍ လာသည်ကို ပြသ၍ ထားခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဤနည်းသည် အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ကြရာတွင် အထွတ်ထွေသောနည်းဖြစ်ကြောင်း ယောဝီအပေါင်းတို့က သက်သေခံလျက်ရှိကြပါသည်။

အထူးမှာ- ဤနည်းအရ တကယ် ဥပ္ပဟာလေ နိမိတ်ရ၍ လာသောအခါ အစပထမက မိမိမှတ်သား စိတ်ဖြင့် ဖန်ဆင်းဥပေါ်၍ ပေးထားသော အရောင်

ပုံ-၄

ချောင်း - အရောင်လုံး အတိုင်း လည်း ပေါ်တတ်ကြ ကုန်၏။ တခြားအရောင်အမျိုးမျိုး ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုး၊ ပိုးချည်မျှင်အုံးဆံ့မျှင်စက်တန်းရောင်-ဝါဂွမ်းဆိုင်ကြီး၊ ရွှေချည်- ရွှေဖွဲ့ ကလေးများ- ပုလဲလုံး- ပုလဲသွယ် စသော ပြောပြ၍

မကုန်နိုင်လောက်အောင်ပင် ထူးထူး ခြားခြား ဆန်းဆန်း ကြယ်ကြယ်လည်း ထင်မြင်၍ ပေါ်လာတတ်ကြ ကုန်သေးသည်။ ဘယ်အရောင် ဘယ်သဏ္ဍာန်မျိုးက ပေါ်ပေါ်-ထွက်လေဝင်လေတို့နှင့် တကိုက်တည်း၊ ထွက်လေမှတ်တိုင်းအပြင်ထို့ထွက်၊ ဝင်လေရှိတ်တိုင်းအတွင်းထို့ဝင်-ဤလို ထွက်ဝင်ထွက်ဝင်နှင့် ဖြစ်၍ နေလျှင် ပြီးပါတော့သည်။ ရှေ့အဆင့်ဆင့် ကူးခါ အဆုံးတိုင်ထွားနိုင်ပါစေသည့်ဟူလို။

ဤ-ခ-အမှတ်နည်းမှာလည်း စင်စစ်တော့ နှာသီးဝနှင့် လက်ဖမိုး၊ ခြားအရပ်သည် ကသိုဏ်းဌာန- ဥပေါ်၍ ပေး

ထားသော အရောင်တန်း၏ ထွက်ဝင်ထွက်ဝင် တရိုက်ရိုက် တဖျပ်ဖျပ်သည် လေအာရုံပင် ဖြစ်၍ အာရုံနှင့် ကသိုဏ်း ထပ်မံစပ်မိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

အဋ္ဌကထာ နှစ်လည်း သွားခေါသော ယောဂီ ၏ အသာသပဿာသကသိဏ-နိဋ္ဌိက္ခကို အထက် နှုတ်ခမ်း သာဖြစ်ရမည်ဟု ပြဆိုထားသည်ကို ထောက်ခံပါ။ နှာသီးဝ- လက်ဖရိုး ခြားသည် ဧကန္တကသိုဏ်း ဖြစ်သောကြောင့် ရတ္ထယ်ဗျာသည့်ဟူ၍ ဆိုလိုရင်းဖြစ်ပေတော့သည်။

အါနံပါတ် ၅-ပုံသည်၊ နောက်တွင် နံပါတ် ၃-အခန်း၌ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော(က)အမှတ်ပါ ကသိုဏ်းကို အဓိက-လေ အာရုံကိုသာမညထားခါ ဖမ်းယူရသောနည်းကို ပြသ၍ ထားပုံဖြစ်ပါသည်။

ထွက်သော လေနှင့် ဝင်သောလေတို့သည် ဗျာနုဋ္ဌာန ထိခတ်မိရာ နှာသီးဖျား အရပ်၌ တိုးထိတိုင်း တိုးထိတိုင်း မလွတ်တော့ဘဲ၊ အမှတ်အထိရှိ၍ လာခါ သတိသမာဓိတို့ ခိုင်ဖြောင့် တည်လတ်သော၊ မိမိ၏ သမာဓိတရား တန်းနိုး သတ္တိကြောင့် ထိုသမာဓိဝင်ရာ တည်ရာဖြစ်သော ကသိ ဏဋ္ဌာနမှ ရွေးစေ့ရန်လောက်၎င်း၊ သို့မဟုတ် ခဲ ချောင်း ကလေးရေးထားသည့်သို့၎င်း၊ အစတွင်မှေးမှေးမှိန်မှိန်သော ရှိသေးလျက် နံပါတ် ၅-ပုံအတိုင်း ပျောက်တခါ-ပေါ်တ ဗျည့် တကယ့်ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

အထူးမှာ-တချို့ယောဂီများ ဤအာနာပါနကသိုဏ်း ကိုပင် မရနိုင် မပေါ်တဲမှိုင်သောကြောင့် စိတ်ဖြင့်ဥပါဒ်ခါ

မီးတောက်- မီးခဲ ကလေး နှာသီးဝမှာ ရှိသည် ဝင်လေ ထိက လင်းသွားသည် ထွက်လေထိက ရဲကန် လင်းလာ သည်ဟူ၍ပင် တမင်ဖန်ဆင်းပြီးယူကြရကုန်၏။

တချို့မှာ-နှာသီး၏ အဝမှာ စက္ကူပိုင်း-ထုံးကွက်-ပိုး ထိုးတန်းစသည် တကယ့်ထား၍ မှန်နှင့်ကြည့်ခါ မျက်စေ့ မှိတ်လျက် စိတ်နှင့် စွဲယူကြရကုန်၏။ သာယံ လိုဘဲလုပ်လုပ်အားထုတ်ရာ၌ အကျိုးများမှု သည်သာလိုရင်းအမှန် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ပုံ-၅

အကျယ်ကို သိမှတ် လိုပါလျှင် ယောဂီ ပါရဂူ - အာနာပါန ပါရဂူ ကျမ်းများတွင် ကြည့်ရှုထောက်မူပါကုန်။ သတိသမာဓိနိုင်ဖြောင့် တည်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ထိုက သိုဏ်းကွက်- ကသိုဏ်းတန်း ကလေးက လင်းထိန်လျက် လာတတ်ကြပါကုန်သည်။ ထိုအခါ ပါမောဇ္ဇ အပြင်းအရာ ဖြစ်၍ အလွန်ပျော်၍ နားတက်၍ လာတတ်ကြ ကုန်၏။ မထေချင်အောင်ပင်အားထုတ်၍ ရှင်းလင်းလာတော့၏။

ပုံ-၆

ဤနှာသီးဖျားကသိုဏ်းကွက်မှ နံပါတ် ၆-ပုံအတိုင်း အရောင်တလက်လက်ကြည့် လင် ပြတ်သားစွာ ပေါ်ထွက်၍ ထာပြီး နောက် ထိုကသိုဏ်းကွက် အရောင် အ လင်းအတွင်း၌ ထွက်သောလေ-ဝင်သော လေဟူသော အာရုံတန်းကလေးကလည်း လေဟူသော အာရုံတန်းကလေးကလည်း ပုံစံမှာ ပါသည့်အတိုင်း ရှေ့တိုးနောက် ဆုတ်- ရှေ့တိုး

ခိုင်မြဲစွာတည်လာမှုကိုပင် အဋ္ဌကထာ၌ ကုသလန္တိန္ဒြ၊ဝါ၊ ဆန္ဒာဝသာကာရဟူ၍ပြဆိုတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုဆန္ဒ-ပါမောဇ္ဈအခြင်းအရာများကား ဤနိပါတ် ၇-ပုံအတိုင်း မိမိ၏နာခေါင်းချကြီး-ကြီး၍ ခွက်တောင်း-ပြည်တောင်း-အနုသီးခန့်ကြီး၍ ဗျာဓိလာသည်ဟူ၍လည်းထင်၍ လာတတ်ကြကုန်၏။ ရွှေ့သို့တထွာ၊ တထောင်ခန့် ရှည်၍ သွားသည်ဟူ၍လည်း ထင်တတ်ကြကုန်၏။ ဗြဟ္မသေ့သို့ ပုခက်ထွဲ နေသေ့သို့ စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုး မိမိနာခေါင်း၌ ထင်မြင်လာတတ်ကြကုန်၏။ ဤကား-ဆန္ဒာဝသာရလိုက်၍ နေခြင်းသာဟု အဋ္ဌကထာ၌ပြလိုရင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချက်များကို အထူးဂရုပြု၍ ရှုမှတ်သင့်ပါသည်။ ဆန္ဒအာကာရဖြစ်၍နေသော ယောဂီသူဖြစ်သည်။ ထွက်လေနှင့်ဝင်လေထို အထူးသဖြင့်သန့်ရှင်းစွာဖြစ်လာပြီး ရေတွက်ခြင်း-ဌာနတင်၍မှတ်ရခြင်းများလည်းသိရှိစွာညွှတ်သော ဖြစ်ကုန်လျက်၊ အရှုအရှိတ်အထုတ်အသွင်းထို ငြင်သာအိမ် နေ့၍လာတတ်ကြကုန်တော့သည်။

အာကာသလက်ဏာကာရပတ္တိဝိယ ဟူသော အဋ္ဌကထာ စကားတော် အတိုင်း တကိုယ်လုံးပေါ့ပါးလျက် ပန်းဆိုင်ဆွဲထားဘိသည့်အလား ထင်မှတ်ခါ တနေကုန် ထိုင်၍ ရှုမှတ်နေရသော် ငြားလည်း ညောင်းခြင်းကိုက် ခဲခြင်း အလျဉ်းမရှိ ဆာလောင်မွတ်ထိပ်ခြင်း အလျဉ်းမရှိ ပယ်မပစ် မမွှမ်းမနယ် ချမ်းသာစွာဖြင့် ကာယလဟုတာ၊ စိတ္တ လဟုတာ၊ ကာယ မုဒုတာ၊ စိတ္တ မုဒုတာ၊ ကာယ

ကမ္မညတာစိတ္တကမ္မညတာ ဖြစ်၍ နေပါတော့သည်။ ဤကား- အာနာပါနတာဝနာ၏ ကုသလန္တိန္ဒြ-ဆန္ဒာဝသာကာရလိုက်ခြင်းတို့၏ အကျိုးတရားတို့ပေတည်း။

ပါမောဇ္ဈာဝသာကာရ၏ အကျိုးတရားဖြစ်သော အလင်းကွက်- အလင်း စည်းတန်း တို့သည် ပေါ်ထူ လှည့်ပျောက်တခါသာရှိ၍ နေသေးပါမူ ထပ်ခါ ထပ်ခါ မနားမနေ ကြိုးစား အားထုတ် အပ်လှ လေပြီ။ တချက်မှိတ်-တချက်ရှု-တချက်ပေါ်နှင့် ကောင်းလိုက်တိုင်း - ကောက်လိုက်တိုင်း ဖြစ်ထင်နေသောလေ နိမိတ်၌ တည်လာတော့သည်ကိုပင် (သတိဖြူစွာ-ဗုဒ္ဓမာ) ဟုဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဆန္ဒပါမောဇ္ဈ-အခြင်းအရာနှစ်ပါးသို့မသက်မူ၍၊ ကိုယ်တွေ့လေးပြီးသိုင်းမှိုင်း လာသေ့သို့သိုင်း။ အသက်ရှု ဖြစ်ခါ မောမန်း၍ လာသေ့သို့သိုင်း။ မိမိထိုင်၍ အားထုတ် နေသော အခင်း ပျာအဝတ်ထို တွန့်သေ့သို့သိုင်း။ ခြေကြီး-ကြမ်းပြင်တို့သည် ဗြဟ္မထိကုန်၊ ခြိတ်ခြိတ် ဖြည်ကုန် သေ့သို့သိုင်း။ အဗ္ဗဋ္ဌာနံ တရားကိုအားထုတ်ရင်း- ထင်မြင်၍လှသမျှ နိမိတ်အရက်နှင့် သေးပေကြာတတ်သည်။ အခြင်းအရာမတက်သူဟု-မလွှဲပိုင် ဖြစ်ပါပေတည်း။ ဝိကျဇထိဟုအဋ္ဌကထာပြဆိုရင်း ကောင်းကင်၌ ဖြစ်ပါပေတည်း။

ဤရုပ်ပုံနံပါတ် ၈-သည် သတိဖြူလေးပြီး အခြင်းအရာ နှစ်ပါးသို့သက်လေပြီးသောယောဂီများတို့သည် မိမိချစ်သော လေတန်း လေချောင်း ဟူသော ဥပ္ပဟာ အဆုတ်ကို ထွက်လေဝင်လေထို့နှင့် တကိုက်ထည်း တကိုက်ထည်း၊ တိကန-တိကန၊ ပိုင်ပိုင်ပြတ်ပြတ်၊ နိုင်နင်းအောင်အားထုတ် လေ့လာပွားများ၍နေရုံဖြစ်ပါသည်။

အထူးမှာ - နိုင်နင်းပိုင်နိုင်ဖြီဟု ဖောက်သိသော အခါ တခါ တရံ ရှေးသို့ တထွာခန့်၊ တပေခန့်၊ တတောင်ခန့်၊ တလံခန့်ရှည်ရှည်လည်းနှုတ်အပ်-ရှိုက်အပ်-လေ့လာအပ် ပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဟုဏ-အလေ့အလာ ပြုရရာတွင် မိမိ စိတ်က ပထမရှေ့မှ ပြေးစေ ပြန်စေပြီးမှ စိတ်နှင့်တကိုက် ထည်းသောလေနိမိတ်တန်းကိုလည်း ပြေစေ ပြန်စေရာ၏။ သို့မှသာ လွယ်ကူမည်ကို အထူးသတိပြု။

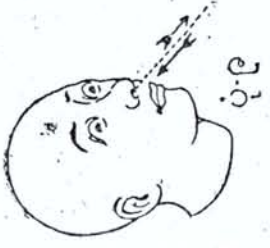
တမျှိသဘောတရားကိုကောင်းစွာနားမလည်ရှာသေးသော ယောဂီများမှာ- မိမိ၏စိတ်က ပြေးစေရန် ပြန်စေရန် ဘာမျှ လုလည်ပယောဂ မဆွင်းဘဲ မိမိရလေသော အလင်း နိမိတ်ကဲ့သို့ ပြေးစေရန် ပြန်စေရန်ရှု၏။ နိမိတ်တန်းမိမိလို သလို မပြေးမပြန်ဘဲ ရှိနေသဖြင့် စိတ်ပျက်ခါ ဆရာသို့ လာ၍ပြောကြကုန်သည်-သတိပြုပါ။

အာနာပါနတရားကိုအားထုတ်ကြသောအာရဒ္ဓယောဂီ သူမြတ်ထိုင်း ဤနံပါတ် ၉-ရုပ်ပုံနှင့် အမှာစကားများကို သေချာစေရ-အကြိမ်ကြိမ် သတိပြုလျက် အားထုတ်ကုန် ရှာသည်-အထပ်ထပ်တတ်ရှလေ့လာပါ။

အကြောင်းကတော့ အာနာပါနတရားကို ထွန်စွာလိုလို ချင်ချင်အားထုတ်ကြိုးစားသဖြင့်၊ လေတန်းလေလုံးစသော အာနာပါနရှိရသင့်ရထိုက်သော ဥပ္ပဟာနိမိတ်တမျိုးမျိုးရစ အခါမှာ ဝမ်းသာလုံးညို့ပြီး ရုတ်တရက် အာရုံကို ထွတ် လိုက်မိတတ်ကြကုန်၏။ တမျှိဝမ်းသာအားရနှင့် ထလိုက် မိတတ်ကြကုန်၏။ မထွတ်နှင့်မထနှင့်နိုင်မြဲအောင်သတိပြု။

ထိုကဲ့သို့ ပေါ့ပေါ့ဆဆမလုပ်သင့်သည်ကို သတိကြပ်

ကြပ် ပြု၍ သိထားနှင့်ပါ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ဤလိုပါမောဇ္ဇအခြင်း အရာ ဖြစ်သော လင်းရောင်ခြည်ခေါ်- သမာဓိရောင် ဥပ္ပဟာနိမိတ်ထူးကို ရရ ပေါ်လာရခြင်းသည် အနည်းဆုံးကတ္တာ ရာ-ထောင်အား ထုတ်ခဲ့ဘူးမှသာ ရနိုင် သောတရားထူးဖြစ်၍ ထွယ်ထွယ်ပေါ့ပေါ့နှင့် ရတတ်သော သဘောမရှိပေ။ ဤအချက်ကတော့ ထွန်စွာ အားတက်ရန် ဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့ရှည်ကြာ ကတ္တာအဆက်ဆက်ဘဝအဆက်ဆက် ဆည်းပူးအားထုတ်ဘူး ပါမှသာ ရရသော ဓမ္မအချက်ကို တထိုင်တည်းနှင့်ဖြစ်စေ၊ တပါတ်နှစ်ပါတ်နှင့်သာဖြစ်စေ၊ တနာရီ-နှစ်နာရီ၊ တရက်နှစ်ရက်နှင့် ရကာမျှဖြင့် အထွယ် သားဘဲဟု-ပေါ့ပေါ့ ဆဆ- မအောက်မေ့-မမှတ်တင်အပ် ချေ။ နောက်ပြန်၍ထိုင်တော့ ထွေချင်မှလဲထွေရတတ်သည်။

တမျှိယောရိများမှာ ၅-လ ၆-လ ကြာခါတောင်မှလဲ မိမိ ရဲဘူးတဲ့နိမိတ်မျိုးကို မတွေ့ရတတ်ဘဲရှိတတ်-ကြာတတ် ကုန်သည်။

ထို့ကြောင့် ထိုထွက်ဝင် ထွက်ဝင်လေ့နိမိတ်၌ သတိ သမာဓိတို့ စူးစူးစိုက်စိုက် အာရုံ မမြဲသေး- မစွဲသေးဖို့ မယွတ်လိုက် မစော်လိုက်ပါနှင့်ဦး။ စွဲမှမြဲမှ နိမိတ်ပေါ်ပြီး နောက် အနည်းဆုံး ၅-ပါတ် ၆-ပါတ်ဖြစ်စေ၊ တနာရီ- နှစ်နာရီဖြစ်စေ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့စွာ အေးရုံစိုက်ပြီးချင်း သိမ်း ဆည်းရာသေး၏။

နိမိတ်နှင့် မိမိသတိသမာဓိတို့ ခိုင်မြဲလောက်ပြီး စွဲမှတ် နှိုင်းလောက်ကပြီဟု ထင်သောအခါ၊ ဤရုပ်ပုံနံပါတ် ၆-အ တိုင်းမျက်စေ့ကိုမှေးမှေးထားပြီးအားထုတ်စမ်းရာသေး၏။ နောက်အကုန်ပွင့်လျက်လည်းအားထုတ်ကြည့်ပါ။

မျက်စေ့ကိုပွင့်လျက် ရှုမှတ်ပြန်တော့လည်း မှိတ်ထား တုံးကကဲ့သို့ပင် နိမိတ်ဝင်သည်ကို၎င်း၊ ထွက်သည်ကို၎င်း လေ့တို့နှင့် တကိုက်ထည်း အမျိုးတကျ ဖြစ်၍ နေမှသာ စွဲ လောက် မြဲလောက် ပေလိမ့်မည်။ အာရုံကို မယွတ်နှင့်ဦး၊ အသာထ၍ လမ်းပျောက်ရင်း အားထုတ် ကြည့်ပါ။ ထို ကဲ့သို့ ထိုင်နေလဲ မပျောက်-အိပ်နေ-ရပ်နေ-သွားနေသော် လည်းမပျောက်ပျက်တော့မှသာ သတိမြဲစွာ-ပဋ္ဌမာဖြစ်၍ ပဋ္ဌမအာနာပါနအဆင့်၊ ဝါသတောဝအသေသတိပဿ သတိအပိုဒ် ရှုနည်းပြီးဆုံးပါတော့သည် ဟူလို။

တချက်မှတ်ကတချက်ထွက်၊ တချက်ရှိက်က တချက် ပြန်ဝင်ဟု အမှန်ထင်၍နေပါလျှင် ရှေ့အဆင့်သို့ ကူး၍ ပင့် ဘာဝနာနိမိတ် ဖြစ်လာအောင် အားထုတ်ရ ပါတော့သည်။ ဤလို နိမိတ် မမြဲသေးဘဲလျက် တောင်တောင် မြောက် မြောက် လှုပ်၍စမ်းမိသော်၎င်း။ ဒီဃ-ရဿ-ရှုမိသော်၎င်း အာရုံတွေ ထွေပြား၍ ပျက်ကွက် သွားတတ်ကြ လေကုန် သည်-သတိပြု ဤနိမိတ်မျိုးကိုအမျိုးကျကျ မရှုမှတ်နိုင်က အထွန်ကြာရှည်တတ်-စိတ်ပျက်အားထွေ? သွားတတ်ကြ ပါကုန်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤအာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်ကို ဆရာ မရှိဘဲ စိတ်ထင်နှင့်ဖြစ်စေ၊ ပြောသံကြားဘူးရုံနှင့်ဖြစ်စေ၊ အားထုတ်ကြရာတွင် အပိုင်း အမြတ် အာရုံထား၊ အဖမ်း အယူ အထွန်နေရာတကျ ရှိမဲ့လှလေသည်။ လုပ်ခါမျှဖြင့် ရကြကုန်သော်ငြားလည်း၊ အထက်သို့ တက်လမ်းမရှိ ရှိ နည်းမသိနှင့် ရောင်လယ်လယ် ခရီးမရောက် အကျိုးမရ ရှိတတ်ကြလေသည်သာများလှသောကြောင့် ဤနံပါတ် ၆- ပုံနှင့်အမှတ်ကားများကိုလိုက်နာသင့်လေသည်။

အာနာပါနနိမိတ် ၁၂-ပါးနှင့် အကျယ် များကို လိုရာ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊ မဟာဋီကာ၊ ယောဂီပါရဂူ၊ အာနာပါနပါရဂူ ကျမ်းများတွင် ကြည့်ရှုမှတ်သားတော်မူကြပါကုန်။

ဤလို အထပ်ထပ် သတိပေးရ - မှာထားရ ခြင်းသည် အခြားကြောင့်မဟုတ်ပါ။ ဝမ်းသာလုံးဆွဲပြီးပေါ့ဆမိသဖြင့် မြန်မြန် ထ လိုက်မိသောကြောင့် မောင်မြဲမောင် ဆိုလော

ယောဂီတယောက်မှာ- နိဗ္ဗိတိပျောက်ထွားလိုက်တာ ယခု နေ့အထိမရတော့ပါ။ ထို့ပြင် ဦးဘခင်ဆိုသောယောဂီမှာ လည်း ဤအတိုင်းပင် နှစ်နှစ်ခန့်ရှိပါပြီ။ နောက် ပြန်ထိုင် တော့မရတော့ဒါ ယခုနေ့ တိုင်အောင်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

သို့အတွက် ပေါ့ပေါ့ဆဆ မမှတ်လေနှင့် အထွန်မှ ရခဲ လှစွာသော တရားထူးထူးကိုရကူးပါလျက်နှင့် ပေါ့ဆမိသည့် အတွက် အိပ်မက်ထဲက ရွှေအိုးရသလို- အာမှမသုံးလိုက် ရတဲ့ ပြုံးကနဲဝမ်းသာ-ကဗျာကရာဝမ်းနည်းရတတ်သည် ဆိုသောစကားကဲ့သို့ တမင် တဖိုလ်နှင့်လဲ ဝေးတတ်ကြ ကုန်သည်။ နိဗ္ဗာန်သွားလမ်းကြီးလဲ-အစပျောက်နေတတ် ကြကုန်သည်-သတိကြပ်ကြပ်ပြုပါလေ။

ယောဂီအထူးသိထားနှင့်စေလိုတဲ့ အချက်ကောင်းက တော့၊ နံပါတ် ၈-နှင့် နံပါတ် ၉-ရုပ်ပုံများ အတိုင်း မြတ် တလွဲ-ဇွင့်တလွဲ၊ မြတ်တလွဲ-ဇွင့်တလွဲနှင့် အကြိမ်ကြိမ်လုပ်၊ ဖြစ်ပွဲဖြုတ်ထင်သောအခါမှ လမ်းရှောက်ရင်း လုပ်ကြည့်ပြန်၊ ဘယ်လို လုပ်လို့ ရလျှင် ပေါ်လျှင်- တော်ပြီ ဟူ၍ မှတ် တော်မူ။

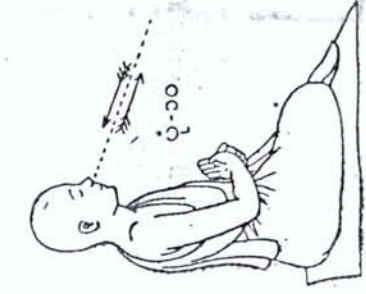
သိန်းထိကြီး ပဌမပေါက်သော်လည်း လက်မှတ်က ပျောက်နေတဲ့ လူရဲ့ စိတ်လို ဖြစ်၍ နေမှာကို စိုး လှ သော ကြောင့် ထပ်ခါထပ်ခါသတိပေး၍နေသည်ကို ဂရုတစိုက် မှတ်သားတော်မူကြပါကုန်။

ဤကား မဋ္ဌမုံအဆင့်အားထုတ်နည်း ဖြီးပြီ။

ခုမှာ-ဆိုချေခဲ

ဒီစံဝါ အသံသယန္တော ဒီစံ အသံသယာဇိတိ ပဇာနာထိ။ပ။
ရသံဝါ အသံသယန္တော ရသံအသယ ယာဇိတိ ပဇာနာထိ။ပ။

အဓိပ္ပာယ်ကား။

အာနာပါနထွက်သက်လေ-ဝင် သက်လေ ထို့ကို ပဌမဆင့် နည်း များ အတိုင်း ဗန်းယူ ရပြီး နောက် လေတည်းဟူသောဥက္ကဟနိတိစွဲ ထင်သည်မှ စ၍ ထိုယောဂီသည် ပကတိ နှာထီးဝကထွက်ဝင် နေ သည့် လေအာရုံရိုးရိုးကို ငွှတ်ခါ နိဗ္ဗိတိကိုသာစိတ်ဘက်လျက် အထက်ဆင့်စသည်သို့ ကူး သင့်ကြောင်းအဋ္ဌကထာကြီးထွင် မိန့်မှာတော်မူသည့် အ တိုင်းဒီဗ-ပဋ္ဌန္တ-ရသယပဋ္ဌန္တရနည်းများကိုပြပေတော့အံ့။

ဒီဗပဋ္ဌန္တ အရှေ့ ရှုနည်း အရ နိဗ္ဗိတိတန်း တည်းဟူ သော လေအာရုံကို ရှေ့ရှေ့ထုတ်-ရှေ့ရှေ့ရှု။ ဝါ၊ ပြင်းပြင်း မှုတ်-ပြင်းပြင်းရှိတ်က-ရှေ့သည် ဟူ၍၎င်း၊ ထိုထိုထုတ်- ထိုထိုရှု။ ဝါ၊ သာသာမှုတ်-သာသာရှုတ်ကလည်း ထိုသည် ဟူ၍၎င်း အမှတ် အထိ လိုက်ခါ လိုက်ခါ ရှုမှတ် ပွားများ အားထုတ် နေခြင်းကိုပင် ထိုရှေ့ ရှုနည်း မည်ပေ၏။ ဒုမှာ- ထို-ရှေ့ထိလည်းဖြစ်ပေ၏။

ဤရုပ်ပုံနံပါတ် ၁၀-တွင် လေ့ရှိသော အတိုအရှေ့ ရှိ မှတ်၍ နေပုံကိုမျှားပြု၍ထားပါသည်။ နှလုံးထွင်းချပုံကား- မိမိရရှိခဲ့ခြင်းထပ်မြင်နေသော လေ့ရှိသော အတန်းကလေးကို ဒီတစ်ခါလေးသစ်ရှေ့ထုတ်နဲ့-ရှိုက်နဲ့။ တထွား၊ တပေ၊ တတောင်၊ နှစ်တောင်၊ တလုံး-နှစ်လုံး ရှေ့ထုတ်အံ့။ ရှိုက် အံ့ဟု အရှေ့-အတို၊ ဝါ၊ အနည်း-အဝေး ပြေးစေ-ပြန်စေအံ့ဟု ပွားများအားထုတ်ကြကုန်ရာ၏။

ဤအနည်းကိုစိတ်ဖြင့် သတိပြုခါ အာရုံထင်ရှား ပြတ် သားစေလျက် ပြဋ္ဌာန်းထားချ လေသောကြောင့် သတုပ္ပ ဋ္ဌာနကာရီအဆင့်ဟူ၍ အဋ္ဌကထာတွင် မိန့်မှာတော်မူ၏။ မိမိ၏စိတ်ကို ပြောင်းအံ့၊ ပေးချလေသည်။

ပြောင်းအံ့၊ ပေးချပုံမှာ ၂ ပမော-ငါ၏လေ့ရှိသော အတန်း တ တောင်ရှေ့စေအံ့ဟု ထုတ်လေနှင့် ထုတ်လိုက်လျှင်လက်နှင့် မီးခလုတ်ကို ရှိလိုက်သည့်အလား-ဖွားခနဲအလင်းတန်း တတောင်ခန့် ပြေးထွက်စေလျက်၎င်း။ ရှိုက်လေနှင့် တ ကိုက်ထည်း လစ်ခနဲ ပြန်ဝင်စေလျက် မြန်မြန် စိတ်ဖြင့် အာရုံပြု၍ ထုတ်ချအံ့ချလေသည်။

တနည်း-လေတန်းကို တတောင်ရှေ့စေအံ့ဟု မိမိနှာသီး ၀မှ-ထုတ်လေနှင့် ထုတ်လိုက်သောအခါ။ ယခုကာလ ဇာတ် မီးဖန်ချောင်းကြီး နှာခေါင်းအတွင်းမှ တန်းခနဲ-လင်းခနဲ ထွက်ပြီး-ပြန်ဝင်နေသလိုလည်းရှိတတ်လေသည်။

ပြဆိုခဲ့ပြီးသော နိမိတ်ရ အာနာပါန ယောဂီသည် ဤ နံပါတ် ၁၁-ပုံမှာကဲ့သို့ တတောင်-တလံ ထွတ်၍ ထွတ်၍ ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်ရာတွင် နိမိတ်ကြောင်း၏ အစဉ် သာထင်၍ အလယ်-အဆုံး ထို့၌ မထင်သော အာဒိလဒ္ဓ တမျိုးထို့အတူပင် တမျိုးမှာ အစလည်းမထင်-အဆုံးလည်း မထင်-အလယ်၌သာထင်၍ နေသော-မဇ္ဈေလဒ္ဓတမျိုး၊ ထို အတူအဆုံးဘုရားမှာသာ ထင်သော အစဉ်ထင် အနန္တော လဒ္ဓတမျိုးအားဖြင့် သုံးမျိုးသုံးစားပြားတတ်လေသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သုံးစားထိုအနက် ဤနံပါတ် ၁၁-ရုပ်ပုံသည် အာဒိလဒ္ဓ အစ ဥံသာ ထင်၊ အနန္တောလဒ္ဓအဆုံး၌သာထင်၍ နေ သော ယောဂီ၏နိမိတ် ထွတ်နေပုံကို ပြ သ၍ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အာဒိလဒ္ဓ လည်းမကောင်းသေး၊ အနန္တောလဒ္ဓလည်း မကောင်းသေး၊ မဇ္ဈေလဒ္ဓလည်းမကောင်းသေး။ အမှန်မှာ နိမိတ်အလင်းတန်းညီညီနှင့် မိမိအာရုံပြု၍ ထွတ်သလောက် အစ-အလယ်-အဆုံး သုံးချက်လုံးထင်သော တယောလဒ္ဓ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသာ ရှေ့အဆင့်ဆင့်တက်၍ ရှုမှတ်ထွားနိုင်လေ သည်။

ဤတယောလဒ္ဓ ပုဂ္ဂိုလ်များထွတ်၍ လေ့ကျင့်ပွားများ အာရုံအရှေ့-ကစားသော နိမိတ်တန်းနိမိတ်ကြောင်းများမှာ အရင်းအဖျားတညီတညွှတ်တည်းရှိလျက်၊ မီးရထားခေါင်း သင်္ဘောပွားက အဝေးကြည့် ဆလဲပိုက်မီးတန်း လင်းနေ

သလို၎င်း၊ မှောင်မိုက်မိုက်မှာ အသစ် စက်စက် ဖြစ်သော
၅-တောင့်ထိုး လက်နှိုင်းခတ်မီးခလုတ်ကို နှိပ်၍ ဖွင့်လိုက်
သလို၎င်း၊ ရန်သူ့ဆီးလယဉ်ပျံကို ထိုးခါထိုးခါ ရှာ၍ နေ
သော ဆလိုက်မီးတန်းကြီးကဲ့သို့၎င်း။ ကြည့်လင်ထင်ရှား
ပြတ်သားသောနိမိတ်ချီးဖြစ်လေတော့သည်။

ဤကဲ့သို့ထွက်၍ပွားများအားထုတ်ရကြောင်းကိုလည်း
(ဣတ္ထိဗဟိဒ္ဓါဝါ ကာယေကာယာနုပသဗိ ဝိဟရတိ) ဟူ၍
ဟောတော်မူလေသည်။

အနက်မှာ။ ။ဣတ္ထိ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ။
အပြင်အပဉ္စမူလည်း။ ကာယေ၊ ထွက်သဏ္ဍိ ဝင်သက်၌။
ကာယာနုပသဗိ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်တို့သည် ရှေ့သည်-
လင်းသည်စသည်ဖြင့် အဖန်တလဲလဲ ရှုအည်ဖြစ်၍။ ဝါ။ ရှု
မှတ်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေရာ၏။

အဓိပ္ပါယ်ထင်ရှားပြီ။ အကျယ်သိလိုကပါရကုတို့မှာယူပါကုန်။

ဤရုပ်ပုံနံပါတ် ၁၂-တွင်လည်း အာနိ-အန္တော-အစ
အဆုံးမထင်အလယ်၌သာ အလင်းတန်းထင်တက်ကြသည့်
မဏ္ဍေလက္ခဏာကိုပြသထားပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ အသင်ယော
ဂီ၏ထွတ်လိုက်သော နိမိတ်တန်းကြီး တပိုင်းတစနှင့် ဘာ
ဝနာ ပရိပုဏ္ဏ မဖြစ်သေးပါ။ တယောလက္ခဏာ ဖြစ် အောင်
ကြိုးစားအားထုတ်ပါဦး။

အဋ္ဌါနုပသကာရ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လေ့နိတ်တန်း
ကြီး အတိုအရှေ့ထွက်၍ ဒီဃ-ရသပဗ္ဗန္ဓအစဉ် အသွား
အပြန် ကြည့်ကြည့် လင်လင် ပြတ်ပြတ် သားသား ထင်ရှား
အောင်မြင်မှသာ အာနာပါနု ဘာဝနာသည် အထွတ်
အထိပ်ထို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ ဘာဝနာ ဗလ အားရှိနေ
ပေသည် အဓိစိတ္တဖြစ်နိုင်လေသည်။

ထိုအခါ မိမိ၏နှာလီးပျားနှင့်မိမိမှန်း၍ ထွက်သလေကော်

ပုံ-၁၅

သာ အတိုအရှေ့တို့သည် ကာလပေါ်
မှတ်မီးချောင်းကြီး ပြေးချည် ပြန်ချည်
နေသလို ထင်မြင်၍ လာပေလိမ့်မည်။
နိမိတ်ကို ထွက်ရာ သိမ်းရာတို့၌ လိုရင်း
ပဋ္ဌာနအချက်ကား မြန်မြန်နှင့်လင်းလင်း
ပြေးစေ ပြန်စေ နိုင်ခြင်း။ ကြီးလိုသမျှ
ကြီး၍ ငယ်လိုသမျှ ငယ်စေ၊ သေးစေနိုင်ခြင်း။ ဝါစေ-ပြာ
စေ-နို့စေ-စိမ်းစေ-ဖြူစေစသော အရောင် အနုအရင့် ယော
ဂီ၏စိတ်ကြိုက်လိုက်ပါစေခြင်းတို့ပေတည်း။

ဤကဲ့သို့ ဗဟိဒ္ဓသက်သက်ဖြင့် ထွက်လေဝင်လေတို့ကို
ပွားများအားထုတ်ရခြင်းသည် ရှေ့အာရုံဖြစ်သောပရိဘာဂ
ဖြစ်လာစေရန်သာဖြစ်ပါသည်။ အကယ်၍ လေ့နိတ်တော့
ပြေးပါပြန်ပါ၏။ ထို့ပေမည် အလင်းသဘောကား မရနိုင်တုံ
သော်၊ မိမိစိတ်ဖြင့် မှတ်မီးချောင်းကြီး မိမိ၏နှာခေါင်းက
ထွက်ရဝင်ရမည်ဟု ဥပပါင်ပေး၊ ဖန်ဆင်းပေးပါ။ ကြားတော့

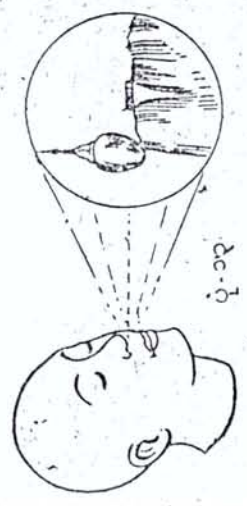
ကကယ်လင်းသောပဋိဘာဂနိမိတ်ချောင်းကြီးဖြစ်၍လာပါလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် တယောလတ္တံ့ထို့ တစ်လေ သက်လေ ပြီးသောအာရုံကို၊ မိမိနှာဝမှ ယွတ်တိုင်း-ယွတ်တိုင်း နေမွန်းတည့်အချိန်တွင် မှန်ခံ၍ ရသော မကြည့်ရဲလေးတော်အောင် မူးရှု-လင်းထိန်းသောနေ့၏တောက်ပခြင်းကဲ့သို့ နိမိတ်ဖြစ်စေရအောင် မိတ်က ပြုပြင်ဖန်ဆင်း၍ ပေးပါလေ- အာရုံများစိုက်စိုက် ပွားပါလေ။

ဘာဝနာ၊ ဘာဝေတဗ္ဗ၊ ဗဟုလိကဏ အနုယုဇ္ဇန္တံ စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူသောကြောင့် အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ်သုံးသပ်မှု- အားထုတ်မှုသည် ပင် ယျှင် ရှေ့အမှတ်က နောက်နောက်သောအမှတ်တို့အား၊ အာသေဝနာဥပနိဿယ၊ အနန္တရ၊ သမနန္တိရစသော ပစ္စည်းများ အဆင့်ဆင့် အားပေးခံရမှုကြောင့် ဘာဝနာသည် ဗလဝတရ အာဂ္ဂိန်ပြင်းပြစွာ အားရှိလာလေတော့သည်။

ထိုထို့အာနာပါနဘာဝနာ အားရှိသည်ထက် အားရှိ၍ လာသော အခါ၊ နေတရာ-လတရာ တို့ထက် ကြည်လင်သန်ရှင်း အလင်းကိုဖြစ်စေလျက်၊ အသာသာပသာသာ ပဋိဘာဂနိမိတ်ထို့သက်မှန်း-တက်မှန်း ထိခိုက်သော တိုးတက်၍ အာရုံရလာ-ထင်လာ-မြင်လာတော့သဖြင့် သုံးဆူတတုံအတွင်း ထွင်းပေါက်ခါ မြင်စွမ်း နိုင်သော ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ တန်ခိုးကိုရရှိပေမည်။ ထိုအခါ မိမိဖူးရွှေ့၍ လိုသော ဘုရားစေတီတဆူဆူမျိုး

မိတ်က ရွယ်မှန်းလျက် ချိန်ပါဘိ ၁၃-ရုပ်ပုံ အတိုင်း လေအာရုံအလင်း၊ ပဋိဘာဂ အတန်းကြီး၊ ထို့မဟုတ် အလုံးကြီး၊ မိမိနှာခေါင်းဝမှ- မြင်လိုရာ ဘုရား- အရာ ဝတ္ထုတို့ အထိထွယ်တန်းလျက် ဆလိုက်မီး-မိ၍နေသော လေယဉ်ပျံကဲ့သို့ အရောင်အလင်းတန်း၏အဆုံးမှာ ထင်ထင်ရှားရှား ပေါ်လာ မူးထွေရ ပေလိမ့်မည်။ ချိန်သည် ကျိတ်ထီးရိုးဘုရားဖူးနေပုံဖြစ်ပါသည်။

ချိန်ညှိအားဖြင့် မြန်မာပြည်ရှိ တန်ခိုးကြီးဘုရားများသို့ ယွတ်ခါ/ဘာဝနာပွားရင်း - ဘုရား

ဖူးရင်းအားထုတ်ပါလေ။ နောက်-ထိတိုင်-အိန္ဒြိယရှိဘုရားများနတ်ပြည်-မြေပွာမြည်ရှိဗုဒ္ဓာမဏိ-ဒုဿစေတီစသော ဘုရားများ၊ နောက်-နတ်ပြည် ၆-ထပ် မြေပွာ-၂၀၊ ငရဲရှစ်ထပ်-အနန္တစကြာဝဠာစသည်တို့သို့မိတ်ကရွယ်မှန်းလျက် ယွတ်လေ-ဖူးလေ၊ ပကတိမျက်စိနှင့် မြင်ထွေ နေရာထုလို အာရုံအားဖြင့် ထွေမြင်ရပေလိမ့်မည်။

ထို့မြင် နောက် နောက် ကန္တာများက ပွင့်ထွက်မှုကုန်ကြပြီးသော ဒီပင်္ကရာ-မေဂေရာ- ပဒမုတ္တရာ-ပိပသဒီ စသောသက်တော်ထင်ရှား ဘုရားများ၊ မိမိ၏ ဇာတိ ဓုတ်-ဘဝအဆတ်ဆတ်များကိုပါ မြင်လာနိုင်ကြောင်းနှင့် အဋ္ဌကထာကြီးများက ဖွင့်ဆိုကြပါကုန်သည်။

ဤနံပါတ် ၁၄-ရုပ်ပုံ ပြသ ထားသည့် အတိုင်းလည်း၊
 ဝယ်ထိပ်မှ-ပရုံးမှ ခယေပွင့်ပြသထားရာ ဌာနများမှ၎င်း၊
 ကြွင်းကျန်သောခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများမှ၎င်း၊ အလင်း
 ပဋိဘာဂနိမိတ်တန်းကြီးပြေးစေပြန်စေရအောင်လည်း ပွား
 များ အားထုတ်ပေးရာသည် မခက်ယူတော့ပေ။ ဗြဟ္မာ
 မင်း၏ လက် ညှိုးများ ကဲ့သို့ တကိုယ်ထုံးမှ စကြာ ဝဋ္ဋာ
 အနန္တကို ထွင်းပေါက်ပြေးသွားစေနိုင်ရမည်။

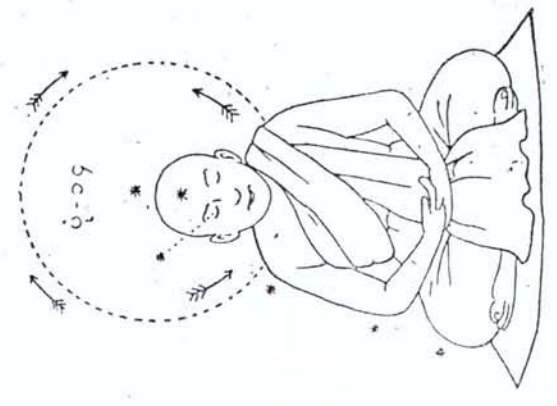
၎င်းနံပါတ် ၁၄-ရုပ်ပုံ၏ သဘောတရား အသုံးမှာ-
 ယောဂီသူမြတ်သည် အကြင်အရပ်မှ ငါ၏ပဋိဘာဂအလင်း
 လုံးကြီးထွက်စေအံ့၊ မည်သည့်အရပ် တိုင်အောင် တလျှပ်
 သျှပ် ပြေးသွားစေ၍ တလျှပ်သျှပ် ပြန်စေအံ့ဟု ထုတ်တိုင်း
 ထုတ်တိုင်း ထွက်လေနှင့် ကိုက်၍ ပြန်တိုင်း ပြန်တိုင်း ဝင်
 လေနှင့်ကိုက်ညီစေရမည်။ စိတ်က မြန်မြန်အာရုံပြု၍ ပြု၍
 ပေးရမည်။

လေထုတ် လေသွင်းကိုလည်း ဖြတ် လိုရာ အရပ်သို့
 စိတ်ကပြောင်းရွှေ့၍ ရှုစေ-ထုတ်စေရမည်။ ဥပမာ-အလင်း
 တန်းကြီး ဗြဟ္မာပြည်သို့ တိုင်အောင်ထုတ်လိုကထွက်လေ
 ငယ်ထိပ်မှထွက်သည်။ ထိုထွက်လေမဆုံးမကုန်မီ၊ ဗြဟ္မာ
 ပြည်ကိုကျော်တက်၍ သွားသည်ဟု ထွက်လေကို ပြောင်း
 ပေးရမည်။

ဝင်လေနှင့်ပြန်၍ အလင်းတန်းကြီးကို ဆွဲ၍ ချလိုက်တဲ့
 အခါမှာလဲ ဝင်လေငယ်ထိပ်အတိုင်း ပြန်၍ ဝင်သွားသည်
 ရှုသည်ရှိကံသည်ဟု ပကတိလေကို စိတ်အမှတ်ကပြောင်း

ရွှေ၍ ပေးပါ။ သို့မှလာ ဘာဝနာပွား၍ ရပေလိမ့်မည်။ ဤ
 အနာဂန္တိ (မိဂဇာတ်တော်တွင်၊ ပဲခင်းရှင်၏ ပိုက်ကွန်တွင်းမှ
 လွတ်မြောက်ခါ၊ ထ၍ပြေးလာသောသမင်ငယ်ကဲ့သို့ လေရှု
 လေရှိုက်-လေသွင်း-လေမှုတ်ကို နားလည်စေရာမည်။

(အကျမ်းထိုလိုလျှင်-ဝနုပါရဂူ-အာနာပါနပါရဂူကျမ်း
 များတွင်ယူပါလေ။)

ဤသတုပ္ပန္နာနကာရိဖြင့်
 ဒုတိယ အဆင့်ကို အား
 ထုတ်ကြရာတွင် အသာသာ
 ပသာသာဟူ၍ ဟောတော်
 မူပြားသော်လည်း မိမိနှင့်
 သီးဝမှပြကတော့နေစဉ်ဝင်
 ထွက်တဲ့လေရိုးရိုးကိုဟော
 တော်မူလိုရင်း မဟုတ်။ ပဋိ
 ဘာဂနိမိတ်ကို ဟောသည်
 ယူရသည်ဟု မှတ်ပါ လေ။
 ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌-
 အသာသာ-ပသာသာသေ နိဿာယ ဥပ္ပန္န နိဗ္ဗိတ္တ
 မေတ္တ အသာသာပထာသာ သမည မေဝ ရတ္တံ။ ။

အနက်ကား။ ။ ဧတ္ထ၊ ဤဒီဃ-ရဿ-ပဗ္ဗန္ဒအစဉ်ကို
 ရှုမြင်ကြရာ၌ ဝါ၊ တာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းကြီးပန်းအားထုတ်ရာ၌၊
 အသာသာပထာသာသေ၊ ပကတိအတိုင်းလာပြန်သောထွက်
 လေဝင်လေဆိုကို။ နိဿာယ၊ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ ဥပ္ပန္နနိဗ္ဗိတ္တံ၊ ရလာ-မြင်

ပေါ်၍လာသော အလင်းပဋိထာဂ နိမိတ်ကို။ အဿာသ ပဿာသ သမညံဒဝ၊ အဿာသပဿာသဟူသောအမည် သာမညကိုသာလျှင်၊ ဝါ-ထွက်လေ-ဝင်လေ ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဝတ္တိဝုဒ္ဓတ္တံ၊ ဟောတော်မူလိုရင်း ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်လွယ်ပြီ)။

အထူးမှတ်သားရန်ကတော့ ပဋ္ဌမအဆင့်ထုံးကရိုင်ခိုင် ဖြစ် စွဲတည်ခဲ့သော နိမိတ် ရှိပါမှသာ၊ ဤအဆင့် တက်၍ ဒုတိယ ဖြစ်သော သမထနည်း ထုထောင် ပွားများ အား ထုတ်၍ လွယ်လွယ် ကုကု ရပေမည်။ ဥပဋ္ဌာန ဖြစ်သော အနိက်အတန့်ပေါ်သည့် နိမိတ်မျိုးဖြင့် မရှုမှတ်နိုင်ပေရာ၊ ဥပဋ္ဌာနသားအဖြစ်မှ ဥဂ္ဂဟာသား စစ်စစ် အောင် အောင် မြင်မြင်ဖြစ်ခဲ့ဘို့ရာအရေးကြီးခဲ့ပေသည်။

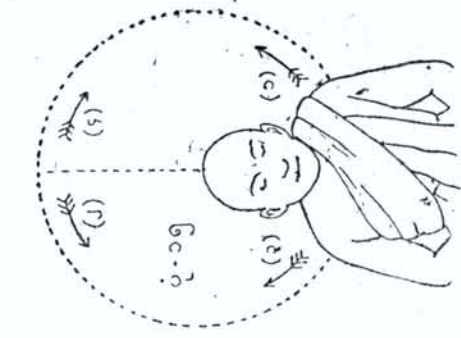
အကယ်၍ပဋ္ဌမအဆင့်တွင် ထွန်စွာကြိုးစားအားထုတ် ပါသော်ငြားလည်း နိမိတ်မရ-သမာဓိကတော့အားကောင်း လှသည်။ ဋ္ဌာနဝါရတင်၍ မှတ်တိုင်း မှတ်တိုင်း-အမှားမရှိ သန့်ဋ္ဌာနဝါရချည့်သာ အမှန်ဖြစ်ခဲ့ပါကား၊ မဏ္ဍလသား မည်ပေ၏။

နိမိတ်မရ မရှိပေမည် ထိုမဏ္ဍလသား တို့ကိုလည်း၊ ဤ ဒုတိယ အဆင့်သို့ ကူးပြောင်း ရှုစေ အပ်သည်ဟု ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော် ဝိနိမ္မာဇမည်၊ သို့သော်လည်း ရှေ့ထိုး ထိုင်-နောက်ဆုတ်ထိုင်-ဂုတ်တုတ်ထိုင်ပုဂ္ဂိုလ်သုံးယောက် စေလုံး အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်နိုင်ကြသည် မဟုတ်ပေ။ ရှေ့ထိုးထိုင် မဏ္ဍလသား သာလျှင် ခရီးလမ်းဆုံး သွားနိုင်ပေ

လိမ့်မည်။ ဂုတ်တုတ်ထိုင်-နောက်ဆုတ်ထိုင်တို့ကား ဆက်လက်အားထုတ်နိုင်ကြမည် မဟုတ်ပေ။

အဿာသ ပုဂ္ဂိုလ်- ပဿာသ ပုဂ္ဂိုလ် - အဿာသ ပဿာသ ပုဂ္ဂိုလ် ၃-မျိုး ရှိတတ် ကုန်သေးသည်။ အကျဉ်း အဓိပ္ပါယ်ကတော့ ထွက်လေကိုသာ မှတ်နိုင်၍ ဝင်လေ မမှတ်နိုင်သူ၊ တချို့က ဝင်လေကိုသာ မှတ်နိုင်၍ ထွက် လေကိုမမှတ်နိုင်သူ။ ထွက်လေနှင့် ဝင်လေနှစ်ပါးစုံပင်ထင် ရှားပြတ်သားစွာမှတ်နိုင်သောသူ။

ထိုသူ သုံးယောက် လုံးပင် အာနာပါန တာဝနာကို ရ ကောင်းသည်- ကြိုးစားအားထုတ်ပါလေ အံ့သင်သူတော်၊ ကောင်းအပေါင်းတို့။

ဤနံပါတ် ၁၅-သည်၊ ဒုမ္မာ- တို-ရှေ့ထိ ဟူသော အာနာပါန သမထနုယ- ဒုတိယ အဆင့်- ဒိဃ-ရသဏှုမ္မာပွားများ အား ထုတ်ကြရာ ထွင် ရှုမှတ်နည်း အချုပ်စခမ်း ပေတည်း။ ပြုလို ရင်းသဘောမှာ- ယောဂီတိုင်း ယောဂီတိုင်း ဤအဆင့်တွင်စေ ရှုမှတ်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ရှုမှတ် သို့ အရေးကြီးပေသည်။ ထို စေရှုမှတ်ကို ပိုင်ပါက-တ တိယ အဆင့်သို့ ကူးသင့် ပေတော့သည်။ မနိုင်မနင်းနှင့် ကူးသွားလျှင် ခရီးမရောက်ရှိတတ်သည်။

စေ-ရှစ်ချက်ဆိုသည်မှာ-

- ၁-ထောင်စေ။ ၂-လဲစေ နှစ်မျိုး
- ၃-ကွေးစေ။ ၄-ကောက်စေ နှစ်မျိုး
- ၅-ကြီးစေ။ ၆-ငယ်စေ နှစ်မျိုး
- ၇-တိုစေ။ ၈-ရှေ့စေ နှစ်မျိုး

၎င်းရှစ်မျိုးကို စေ-ရှစ်ချက်ခေါ်ရသည်။ ထောင်စေဟု ရှုလိုက်လျှင်-မည်သည့်ဌာနကထုတ်ထုတ်အထက်သို့သာ ထောင်၍ အဆုံးမရှိ နေစေရမည်။ လဲစေဟု ရှုလိုက်လျှင် လည်း-ဘယ်ဌာနကထုတ်ထုတ် တန်းတန်းလဲ၍ အဆုံးမရှိ ပြေးပြန်စေရမည်။

ကွေးစေဟု ရှုလျှင်လည်း ပုံပြုအတိုင်း နားတဘက်မှ နားတဘက်၊ ပခုံးတဘက်မှ-ပခုံးတဘက်၊ ရင်ဝမှ-နောက် ကြော၊ နူးတလုံးမှ-နူးတလုံးအထိ အကျယ် အဝန်း လိုသာ လောက်ခဲ့၍ မှတ်လေနှင့် နေအိမ် လအိမ်များကဲ့သို့ ကွေး၍ အရောက်-ရှိတ်လေနှင့် အကွေးအတိုင်းပြန်၍ နှာခေါင်းဝ သို့မဟုတ် ယွတ်ရေဌာနအရောက် မြန်မြန်ပြေး မြန်မြန်ပြန် စေရမည်။

ကောက်စေ မှာ လည်း အလင်း နှိပ်တ် လိုသလောက် ကောက်စေလျက်၊ ဥပမာ-ထုတ်လေနှင့် မန္တလေးတောင် ထိုမန္တလေးတောင်မှတစ်ကောက်ပြီးကျိတ်ထီးရိုးဘုရား အရောက် လိုသလို ကောက်စေပြီး လေထုတ် ပြေး-လေ့ရှိ ပြန်နှင့်အာရုံလျှင်မြန်စေပိုင်နိုင်စေရမည်။
ကြီးစေ-ငယ်စေမှာလည်း ၎င်းနည်း။ တိုစေ-ရှေ့စေမှာလည်း ၎င်းနည်း။ ပိုင်နိုင်အောင် ပြီးများပါလေ။

ဆန်ပါတ် ၁၆-ပုံကာ။ နောက်တွင်ပြခဲ့ပြီးသည့် ပုံများ အတိုင်းအလင်းပဋိဘာဂအချောင်းလိုက်မယွတ်တော့ဘဲ ကွမ်းငါးလုံးခန့်၊ သတ္တရာငါးခန့်၊ ဂြောက်ငါးခန့်၊ အုံးငါးခန့်၊ တင်းတောင်းလုံးခန့်၊ ရာဝင်အိုးခန့်၊ ပုတ်ကြီး-အိမ်ကြီး တောင်လုံးကြီးခန့်-လိုသလိုကြီးစေငယ်စေလျက်၊ ယွတ်ခါ ယွတ်ခါ ပွားများရပုံကို ပြသ၍ထားခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အလုံးပဋိဘာဂကို ယွတ်ကာလည်း ထုတ်လေနှင့်အပြေး၊

ပုံ-၁၆

ရှုလေ နှင့် အပြန်ကိုက် အောင် မြန်မြန် အာရုံပြုပေးရမည်။ အရောင်အဆင်းမှာလည်း ဒီတခါ အဝါရောင် အလင်း ပြေးပြေပြန် စေရမည်။ အနီရောင်၊ အပြာရောင်၊ အပြာ-အဝါအရောင်၊ နေရောင် လရောင် - ဆောကြာကြယ် - ဥဂ္ဂါ - ဥပါဒ်ရောင် အမျိုးမျိုး ယွတ်နိုင်ရမည်။

အရေးအကြီးဆုံးကလင်းသို့ အရောင်တွေတွေ-တွေတွေ နေထိုး-မြန်သော အရေးကြီးလှသည်။ ကျန်သတ္တမှာနောက် နည်းများအတိုင်းပင် ယွတ်ပါ။ အရောင်နှင့် အလုံးသာ ထူးခြားပါသည်။

တချို့အရပ်တွင် ကလေးများ ကစားကြပုံမှာ၊ စပါးရိုး မြွတ်အချိန်-စပါးရတ်သန်ထုတ်ထုတ်ကို ညီညီတဆစ် ထဲ ဖြတ်ပြီး လျှင် အမျှေး တတလင်က အစိတ်အစိတ် ခဲ၍ ကစား-ထားခါ၊ ခွဲလုံးငယ်ကလေးတင်၍ အကောက်မှန်ထုတ်ပေး။

ဤ မှတ်သလောက် အဖြင့်အနိမ့် တက်ချည်ဆင်းချည် နေသည်ကို ကြိုလုံးမှတ်သည်ဟုခေါ်ရသည်။ ကြိုဆပ်ကြို တန် နှင့် လည်း မှတ်ကြသည်။ သဘောကို သိရအောင် မှတ်စမ်းကြည့်ပါ။

ထိုကြိုလုံးမှတ်တဲ့အခါ ပြင်းပြင်းမှတ်ကာ မြင့်မြင့်တက် သည်။ ရွံလုံးကလေး တက်သွားသည်။ ပြောပြောမှတ်ကာ ထိုတိုနိမ့်နိမ့်တက်သည်-ဆင်းသည် ထိုဥပမာအတိုင်းပင်။ ဤ ဥပ္ပဟာ-ပဋိဘာဂ နိဗ္ဗိတိလုံးကို ပြေးအောင် မှတ်လေနှင့် လိုရာ အရပ် အရောက် မြန်အောင် မှတ်၍၊ ရှိတ်လေနှင့် ရှိတ်ပြီး ယူလိုက်တဲ့ အခါ လစ်ခနဲပါလာပြီး နှာခေါင်းသို့ ပြန်ဝင်သွားနှင့် လေနှင့် တက်တက်ထည်း နိဗ္ဗိတိလုံး ပြေး အောင် ပြန်အောင် ထွက်လေ ဝင်းလေတို့နှင့် ထုတ်ချသွင်းချ ပုံကို ဤပုံတွင် ပြသထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သဘောပေါက် အောင် စဉ်းစမ်းပြီး ရှုမှတ်ပါလေ-ထွယ်ထွယ်ပါသည်။

သဘောသိထျှင်တယ်အလုပ်မျိုးမှ-မခဲယဉ်းပါ။ အလုပ် တခုခု သဘောတရားဟာအရေးပါအရာအရောက်ဆုံးဖြစ် ပါသည်။ သဘောပိုင်က ထွယ်ထွယ် နှင့် ပြီးနိုင်ကြောင်း သိရပါသည်။ ဤအလုပ်တွင်လည်း သဘော ပိုင်နိုင်ထို့ အရေးကြီးလှပေ၏။

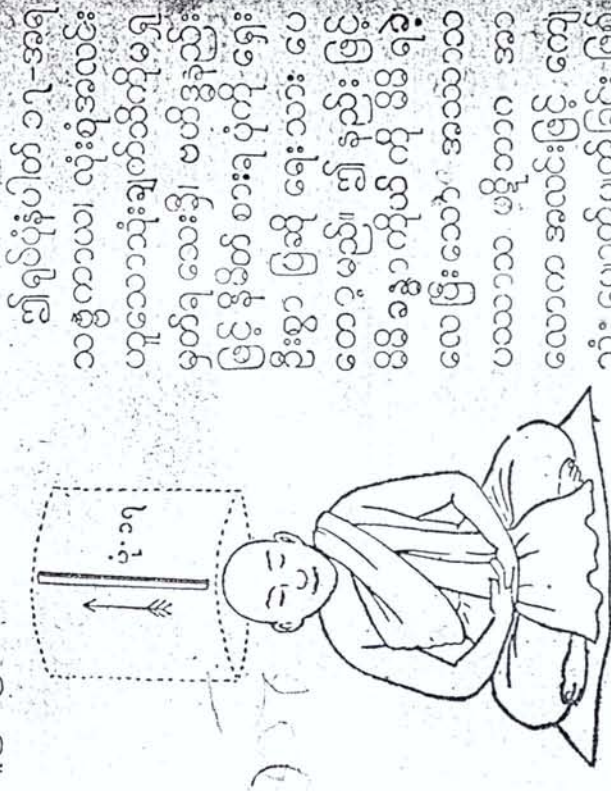
ဤတွင်ကား ဒုမ္မာတို့ရှေ့သို့ ဟုလောပုတိယ အဆင့် အတို အရှေ့ ရှုနည်၊ ပြီးပါတော့သည်။

သုံးချက်သိဒ္ဓါ-တဓိယာ

သဗ္ဗကာယ ပဋိသံဝေဒိ အဿထိယာဓိတိထိက္ကတိ၊
သဗ္ဗကာယ ပဋိသံဝေဒိ ပဿထိယာဓိတိထိက္ကတိ။ ။

အဓိပ္ပာယ်ကား။

အလုံးစုံသော ခန္ဓာကိုယ်အလင်း ပဋိဘာဂကို ဖြစ်စေ လျက် ထွက်လေကို ထုတ်အုံး၊ ရှိတ်လေကို ရှုအုံးဟူ၍၊ ထို ကြောင့်ပင် ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးက လုံးစုံလင်းရာ-တဉ္စိသာဟူ၍ အာနာပါနဒီပနိဋ္ဌိမိန့်ဆိုတော် မူခြင်းဖြစ်လေ၏။

သဗ္ဗကာယ၊ လုံးစုံအလင်း
ဟူသောသုံးချက်ထိက္ကတိ၊
မှတ်ရသေး၏၊ ဗယ်ဒွနည်း၊
မြင့်နိမိတ် စားရပုံကို ရှေး
ဦးစွာ ပြဆို ရေးသား ပေ
တော့မည်။ ဤနည်းဖြင့်
မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို မိမိ ရဲခဲ
လေပြီးသော် အာဿာထ
ပဿာသ မဇ္ဈိတာဂ အာ
လောက အလင်းဖြင့် ကျေ
သုံးပျောက်ပျက်ခြင်း ဖြစ်
အောင် စားရခြင်းသည်-ငါးဆင့်မြောက်ပိပဿနာ ရှုမှတ်
ရာ၌ အကျိုးရပေတံ့။

နိမိတ် စားရသည် ဆိုရာ၌။ ဝိပဿနာသို့ တိုင်အောင် သွားလိုသောယောဂီယူမြတ်သည်မိရုပ်ခန္ဓာကြီးယုညတ သဘောဆိုက်ခါ ကွယ်ပျောက် သွားသည် တိုင် အောင် နိမိတ်အသင်းနှင့်တိုက်ဖျက်ပစ်ခြင်းကိုနိမိတ်စားသည်ဟု ဆိုပေသည်။ ထိုစားခြင်းမှာလည်း- နိမိတ်ခေါင်လိုက်စား နည်း။ အဗျားလိုက်ကန်သန်စားနည်းဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိပေ ရာနံပါတ် ၁၇-သည် ခေါင်လိုက်စားရန်နည်းအားကို ပြသ ထားပေသည်။

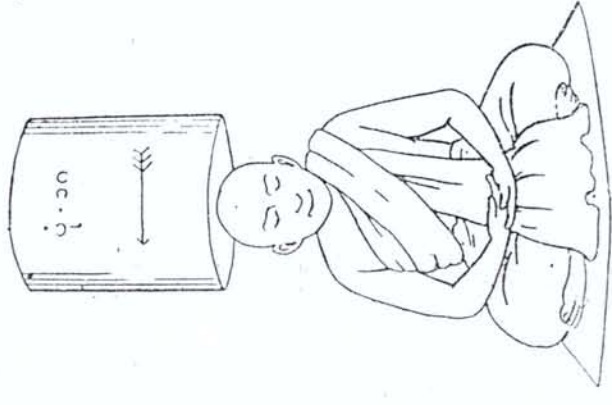
လှုပ်ရပုံမှာ။ ။ မိမိ၏ငယ်ဆိပ်တည့်တည့်မှ နိမိတ် ချောင်း အထုတ် လက်ညှိုးခန့်၊ အရှေ့ ၆-တောင်ခန့် မှတ် လေနှင့်မှတ်၍ ထုတ်လိုက်ပါ။ ထွက်လေမဆုံးမိ-လစ်ခနဲဆို မိမိငယ်ဆိပ်ပေါ်မှာ ဓာတ်မီးချောင်းကြီး ခေါင်လိုက် စိုက် ထားသလို-အချောင်းတွေ တလက်လက်တဆိန်ထိန် ပထွန်း လျက် တောက်ပတည်းနေပေလိမ့်မည်။

အစွမ်းကုန်လင်းပါစေ-အချောင်း တွေတွေ ရှိပါစေ။
စေ-ရှစ်ချက် ပိုင်နိုင်လျှင် ထွယ်လှပါသည်။

ဤနံပါတ် ၁၀-ရုပ်ပုံသည်။ ၁၇-က ထုတ်၍ ထားပြီး သော လက်ညှိုးခန့် နိမိတ်ကို အကြီးရောင်အိုးကြီးခန့် ကြီးစေထိအတိုင်း အကြီးရုပ်ကို ပြသထားခြင်းဖြစ် ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ရှေးရသနည်းဟူမူ မိမိ၏ ရုပ် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို တိုက်ဖျက်ပစ်ရာတွင် တကိုယ်ထုံး ထွယ်ထွယ်နှင့် ငုံ့မိစေရန်ဖြစ်သည်။

အရှေ့ ၆-တောင်မျှသာထားခြင်းမှာလည်း အထက် နှင့်အောက် ဆွဲချဆွဲထင်ပြုသောအခါ ထုတ်လေ-မှတ်လေ ရှုပ်လေ-ရှိုက်လေတို့နှင့် မြန်မြန်ကိုက်ခေရန် မပင်းပန်းခေ ရန်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤနံပါတ် ၁၀-ပုံအတိုင်း ရှေးဦးပေးသော အလင်းနိမိတ် ကြီးသည် မိမိ၏ ဥက္ကောင်းပေါ်တွင် အထွန် လင်းသော ခေပြုသောကြီးကို ရွက်၍ထားတိသည့်အလား၎င်းကြီးသွ

သော မီးကြည့်တိုင်းကြီးကို ရွက်နေရတိုင်းသည့် အလား ၎င်း။ ဥက္ကောင်းပေါ်မှာ မီး တောင်-မီး တိုင် ကြီး ရှိ၍ နေ တိုင်းသည့် အလား ၎င်း။ အောက်လင်း ဓာတ်မီးကြီး အောက်မှာ တည့်တည့်ထိုင် နေရတိုင်းသည့် အလား၎င်း။ ထင်မြင်ပေလိမ့်မည်။

၁၇-၁၀-ပုံများအတိုင်း နိမိတ်ထုတ်ခြင်း၊ အကြီးချဲ့ ပေးခြင်းတို့မှာ ထုတ်လေ တမျိုးထည်းနှင့်သာ ထုတ်ရချေပေသည်။

ထိုသို့ ထုတ်၍ထားသောနိမိတ်ကို အဘယ်ချဲ့ရာ၌လည်း ရောင်အိုးခန့် ထုတ်သော နိမိတ်ကြီးတခုထုံး အချောင်း အလင်း ညီစေရအောင် သတိပြု၍ ရှုမှတ်ပါ။ မလင်းက

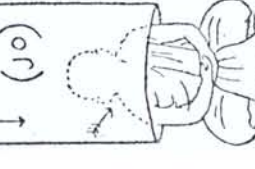
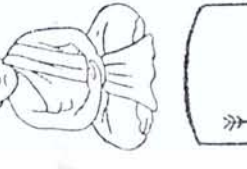
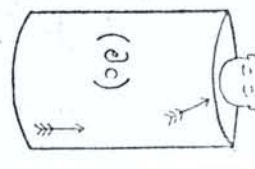
လင်းအောင် စိတ်နှင့် ပြုပြင်၍ပေးပါ။ လင်းရမည်-ယခု လင်းစေဟု မိမိ၏စိတ်က ညွှန်၍-ညွှတ်၍ ပေးပါ။ ဥပမာ ကျောက်ဖယောင်းတိုင်ကြီး မီးစွဲနေသလို မှန်ဖန်တိုင်ကြီး လင်းနေသလို လင်းပါစေ။

မြန်မြန်မှေးမှေး မထင်ရှားသော အာရုံနိမိတ်များနှင့် မပွါးမရှုပါနှင့်ဦး။ ဤသို့အလင်းကိုရစေရန် အကြိမ် ကြိမ် စမ်းသတ်ကြည့်ပါ။ သတောကျ အလင်းခုမှသာ ၁၉-၂၀-၂၁-တို့အတိုင်း ရှုမှတ်ပါလေ။

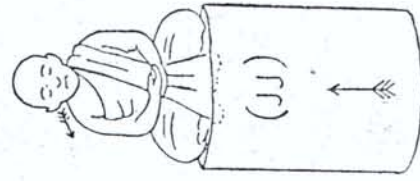
တနျှီ ပရိယတ် ဆရာများက ဤလိုနိမိတ်နှင့် အလင်း ကလာပ်တွေ့ရအောင် စားပစ်ရမယ်ဆို ဘုန်းပေး မဟောပါ ဘုန်းကျမ်းကန်မရှိပါဘူးဟုဆို၍၎င်း၊ အဓိပတိပျော်-ကုလားနည်း တွေ-တရုန်နည်းတွေ့ပါဟု ပြောတတ်ကြ သော် လည်း တာဝေတဗ္ဗ- သဗ္ဗန္ဒာဟရ- ဝိတက္ကဟတ စသည်ဖြင့် ကျယ်ဝန်းစွာ ဟောထားအပ် လေ သော ကြောင့် အပို အလုပ်မဟုတ်၊ ဝိပဿနာဉာဏ် အဖြင့်သန့်ရှင်း စေရန်နှင့် အထက်တက်နှိုင်းကြရန် ပြုထားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အထူးအားဖြင့် ယောဂီ သိစေလိုဒါကတော့- ဤနိမိတ် စားရခြင်းနှင့် သုံးချက်ရှုခြင်းတို့သည်၊ သတောဒုက္ကရ ကာနီ-အဆင့်သာဖြစ်ပါ၍၊ သက်ကိုမြဲမြဲ-မြဲမြဲ၊ နိုင်နိုင်-မတ် မတ်ထားပြီး ပြီးပြင်စွာ အားထုတ်ရ ပါသည်။ ဆရာနှင့် လုပ်တော့မှပိုပြီးအဓိပ္ပါယ်ရှင်းလွယ်နိုင်ပေလိမ့်မည်ဟုဆို။

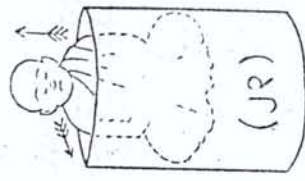
ဤအာနာပါနရုပ်ပြုငိုကာကျမ်းတွင်ပြသ ပြီး-ပြသဆဲ-ပြသလတ္တံ့ ဖြစ်သော ရုပ်ပုံများ အရ-လိုက်နာအားထုတ်ခြင်းကို ဘာဝနာ ပွါး၍နေခါထိုလဲခေါ်ရပါသည်။ ဗဟုလိကာတ အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် သုံးသပ်၍နေခါထိုလဲ ခေါ်ရပါသည်။ ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း နေခြင်းထိုလဲခေါ်ဆိုရပါသည်။ ရုပ်ပုံများအ တိုင်းအာရုံထိန်းသွင်းခြင်း၊ ဣတ်ခြင်းတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ပြုနိုင်လေလေ- ဘာဝနာ ကု သိုလ်ရလေလေဟုမှတ်ပါ။

တနည်း-အဓိပိတ္တမဂ္ဂင်-အဓိပိတ္တသိက္ခာ အလုပ်ကိုကျင့်နေခါလည်းဖြစ်သည်။ သမ္မာ ဝါစာ- သမ္မာကမ္မဋ္ဌိ- သမ္မာအာဇီဝ- သမ္မာ ဝါယာမ- သမ္မာသတိ- သမ္မာသမာဓိဟူသော မဂ္ဂင် ၆-ပါးကို ထုထောင်နေခါလည်းအမှန် ဖြစ်ပါတော့သည်။ အဓိပိတ္တသိက္ခာသာသ နာအကျင့်ဖြင့် ရအပ်လေသော ယောဂီသူ မြတ်သန္တာန်၌ ကုသိုလ်စိတ်တို့သည် ထွန်းကြူး ကုန်၏။ ထိုခဲသို့ထွန်းကဲသောကုသိုလ်ရှင်ဘာ ဝနာရှင်- သမာဓိရှင်- စိတ်ရှင်ဖြစ်၍ နေသော ဤ အာနာပါန ပရိယတ် ယောဂီရှင်သည်၊ စိတ်တန်ခိုး ကြီးမားလှရကား၊ တထံလိုပင် အာရုံပွါးပွါးခဲယဉ်းယဉ်း မရှိနိုင်တော့ပြီ။ ထွယ်ထွယ်နှင့်သာ ပြီးမြောက်စေနိုင်သည်။

ဓိဋ္ဌိ

ဒုတိယ

တတိယ

၁၀-ရုပ်ပုံက အကျယ်ချဲ့၍ ထားသော နိမိတ်အလင်းကြီးကို ရှိက်လေနှင့်ဆွဲ၍ချပုံကိုပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပြီး ယခု တဖန် ထုတ်လေနှင့်သူ့နေရာအထက်သို့ ပြန်ရောက်သွားအောင်တင်ပေးပေးမည်။ ဤနံပါတ် ၂၂-၂၃-၂၄-ပုံများသည် မိမိအောက်သို့ ရောက်၍ နေသော အလင်းတုံးကြီးကို ထုတ်လေဖြင့် အထက်ရောက် အောင် ပြန်၍ တင်ပို့ရုံ များဖြစ်ပါသည်။ ယောဂီ၏ စိတ်က အလင်းတုံးကြီး ထုတ်လေသော လေနှင့် တကိုက်တည်း ရိပ်ရိပ် ရိပ် ရိပ် နှင့် တက်လာသည်ကို သိရပေလိမ့်မည်။ ထုတ် လေ ဆုံးရှုံး၍ ၂၄-ပုံအတိုင်း နိမိတ် အလင်းကြီး တခါ ထိပ်ပေါ်သို့ ရောက်ပြန်ပါတော့သည်။

ဤထုတ်လေနှင့် အထက်တက်၊ ရှိလေနှင့် အောက်ပြန်ဆင်းနှင့် မြန်မြန် အာရုံပြု-မြန်မြန် ရှိ၊ ရှိနှင့် ထုတ်လေဝင် လေ တို့ကို ပြု။ နိမိတ် အလင်းကြီးသည်ကိုယုံပေါ်၍ ဖျတ်လျက် တက်တိုက် သက်တိုက်နေပေလိမ့်မည်။ ကြာတော့ခါ အထက် ၆-တောင်၊ အောက် ၆-တောင်

ထို့ကြောင့် ဤရုပ်ပုံ ၁၆-၂၀-၂၁-ထို့ အတိုင်း ရှိက်လေနှင့် နိမိတ်ပါလာပုံ-အာရုံဗျတ်၍ လာရပုံများမှာ နောက် ၁၇-၁၈-ထို့တွင် နိမိတ်ထုတ်ခဲ့-အကြီးချဲ့ပြီးနောက် တဆက်တည်း ရှိက်လေနှင့် မိမိအောက်သို့အရောက် ဆွဲပြီး သိမ်းလိုက်ရပုံများဖြစ်ပါသည်။ အထူးမှာ-ဆွဲစ-ဆွဲလယ် ဆွဲဆုံး၏နောက်တွင် ၂၁-ပုံအတိုင်း နိမိတ်ကြီးအောက်က ဖြစ်၍နေပါလိမ့်မည်။

ထိုပုံများအတိုင်း ဆွဲချလိုက်တဲ့အခါမှာ ဥပမာအားဖြင့် မီးထုံးကြီး မိမိ၏ကိုယ်ပေါ်သို့ ကျလာသည့်သို့လှင်း၊ တနည်း သက်တန်ကြီး ကျလာသည့်သို့လှင်း၊ တနည်း-အာကာသဂင်္ဂါမှ ရေထဲခွန်ကြီး မိမိကိုယ်ပေါ်သို့ ကျလာသည့်သို့လှင်း ထင်မြင်ခါ ၂၁-ပုံအတိုင်း နိမိတ်၏အထက်တွင် ထိုင်၍နေရသလို၊ တနည်း-ဖန်ကြည်မှန်ကြည် ထိုင်ကြီး၏ အပေါ်မှာ တင်ပတ္တင်ခွေထိုင်၍ နေရာသလို ဖြစ်၍ နေပါလိမ့်မည်။

အထူးသတိပြုရန်မှာ ၁၀-က ချဲ့၍ပြလိုက်ပြီးတဲ့ နိမိတ်ကြီးကို ရှိက်လေ တချက် ထည်းနှင့် ပင် ဤ နံပါတ် ၃-ပုံအတိုင်း ပြီးသွားအောင် ဆွဲချလိုက်ရ ပါသည်။ အစတွင် ရောင်ဝါးဝါးရှိပေလိမ့်မည် ဖြစ်တတ်သော်လည်း သဘောပိုင်သောအခါ မုဆိုးစိုင်းသင်ကဲ့သို့ အလုပ်ပါး-ကမ္မဋ္ဌာန်းပါး ဝ၍လာတဲ့အခါမှာ “မြင်းကောင်း-ဒုန်းစိုင်းသည့်သို့” ချော၍ နေပါလိမ့်မည်။

နုမိတ်ဆက်မိခါ ပေါင်း ၁၂-တောင် ရှည်သခဲ့ထို တဆက် တည်းဖြစ်၍နေသည်ဟုထင်လာပါလိမ့်မည်။

ထိုအခါ မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် အလင်း နှိုမိတ် ကြီး၏ အလည်ဗဟိုရှိ၍ တဖြည်းဖြည်း မှေးမှိန်လျက်၊ မှန်တိုင်ကြီး၏ အလယ်မှာသွင်း၍ ထားအပ်သော အစွဲဆင်းတုကလေးကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကိုတွေ့မြင်ရပေလိမ့်မည်။

ဥပမာသဘောပေါက်အောင် စဉ်းစားပါ။ မီးစတင်နေထိုင်၍ အထက်အောက် မြန်မြန်ရမ်း၍ ကြည့်ပါ။ မီးကလောင် တွေ ရိပ်ရိပ်-ရိပ်ရိပ်နှင့် ဆက်လျက် မီးတန်းကြီး တဆက် တည်းထင်ရသလို- မှတ်လေ ထွက်သက်နှင့် အထက်-ရှုလေ ဝင်သက်နှင့် အောက်ရောက်အားဖြင့် နှိုမိတ်ချင်း ဆက်၍ သွေးသည်ကို သဘောပေါက်ပါ။ နောက်က ၂၅-ခု ကို ကြည့်ပါလေ။

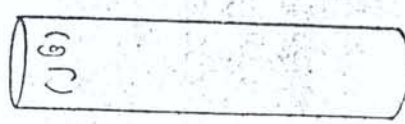
အထူးအားဖြင့်ကား- ဤနံပါတ် ၁၉-၂၀-၂၁။ ၂၂-၂၃-၂၄ ရုပ်ပုံများမှာ ၆-မျိုးခွဲခြားပြီး ပြသ၍ ထားသော်လည်း အနိတ်အတန်ကလေးအရ သာဖြစ်ပါသည်။ ရှုလေ တချက်ထည်းနှင့် ၁၉-၂၀-၂၁-ထုတ်လေ တချက်ထည်းနှင့် ၂၂-၂၃-၂၄-ဖြစ်၍ သွားပါလိမ့်မည်။

အငြိမ်ငြိမ် သဘောပေါက်အောင် စဉ်းစားပြီးမှ သွယ် ပို၍ ထွယ်ကုပေလိမ့်မည်။ အကျယ်ကို သိမှတ်လိုက အာနာပါနပါး ဂူကျမ်းမှာ ကြည့်ရှုပါလေ။

ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အခိုင်း အထက်အောက် အလင်း နှိုမိတ်ခြင်းသန္တတိစပ်၍ တချောင်းတည်း တခုတည်းကဲ့သို့ နေသော အခါ၊ ခန္ဓာကိုယ် ပျောက်ကွယ် ရမည် ဆိုရာ၌၊ ဤနံပါတ် ၂၅-ခု ကဲ့သို့ အလင်း တိုင်ကြီး၏ အလယ်တွင် မိမိကိုယ် ကလေး တဖြည်းဖြည်း သေးငယ်လျက် ရိပ်ခနဲပျောက်ကွယ်၍ သွားခါ၊ နံပါတ် ၂၆-ခုအတိုင်း အလင်းတုံးကြီး၏ တရိပ်ရိပ် တဖြတ်ဖြတ် တက်တိုသက်တိုနေ သည်ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

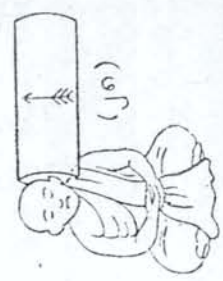

ထိုသို့ တဖြည်းဖြည်း သေးငယ်၍ ပျောက်ခြင်း ကိုပင် အာနာပါန ပါရဂူကျမ်း၌ အကျဉ်းပျောက် ဟူ၍ ပြဆိုထားပေသည်။ တနည်း- အကျယ်သည် ပျောက် နိုင်ပေသေးသည်။ ပျောက်ပုံမှာ- ကော်ဟတ်ပုပေါင်းကို မှတ် သခဲ့သို့ တဖြည်းဖြည်း ငယ်ရာမှ ကြီးသွားခါ၊ ထိုပုပေါင်း ကြီးပေါက်၍ ပျောက်သွားသလိုလည်း ပျောက်နိုင်ပေသည်။

ဤသည့်နည်းလမ်းများအရ အာနာပါန သံသတိ ဘာဝနာ ဗလဝတရအားကြီးသည် ထက်အား ကြီးလာစေရန်နှင့် မိမိ၏ စိတ်ကို မိမိပိုင် မပိုင် နိုင်မနိုင် သန့်ရှင်းသော စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်မဖြစ်။ ဤတတိယ အဆင့်၌ ပင် နှိုမိတ်ကို အကျွတ် ကာယသို့ သွတ်သွင်းရှုလိုက်သောအခါ တည် ပြင်သော သမာဓိ နှိုမိတ်-သိရှိရန် ထိုပြင်ရပ်နာမ် တို့ကို ပိပယနာဉာဏ်စိုက်၍ လိုက်သောအခါ

ပုဏ္ဏကတိလူးမင်းစီးနင်းအပ်သော အထာဒိဂါနတ်မြင်း
သည် အလွန်လျင်မြန်စွာ ပြေးသွားနိုင်ပေ၏။ ကောရပမင်း
ကြီးအား မြင်း၏အစွမ်းကိုပြု၏။ ထို အထာဒိဂါမြင်းထို့၏
သဘောသည် အရှိန်နှင့် ပြေးလွှားစွာ ခုခွံ မီးစကို ကြီးချိပြီး
နာနာယမ်းသောအခါ၊ မီးကလပ်ခြင်းဆက်လျက် ဒလစပ်
မီးစိုင်းကြီးထင်ရသလို ထိုနတ်မြင်းပြေးရာတွင်လည်း မြင်း
ကလပ်ခြင်းဆက်လျက် မြင်းစိုင်းကြီးဟူ၍သုံး မြင်းတန်း
ကြီးဟူ၍သုံးထင်ရပေ၏။ အလွန်လျင်မြန်လှပသော်လည်း

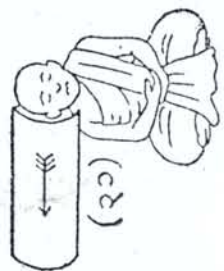
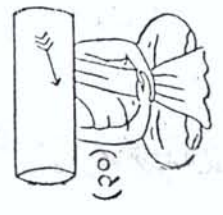

အာရုံတရနှင့် အာရုံတရပေါ်ထို့ နန်း
ကျော်၍ ပြေးလွှားသောစိတ်၏လျင်
မြန်ခြင်းကိုကား မမိနိုင်ပေ။ လျင်မြန်
ရာတကာထိုတွင် စိတ်သည် တံခိုး
အကြီးဆုံး- အလျင်မြန်ဆုံး ဖြစ်ပေ
သည်။ စိတ်နှင့် တူသောလျင်မြန်ခြင်းကား- မရှိပြီ။

တနည်း သင်ရန်းသွားတထောင်တင်ဆင်၍ ထားအပ်
သော လျှပ်စစ် စက်ပိုင်းအတွင်း၌ အရှိန်မပြတ် ဒလစပ်
လည်၍နေစဉ် ဂန္ဓာန်နတ်တယောက်သည် ဂျမ်းအကကို
ကလျက် ထိုသင်ရန်းသွားတထောင်နှင့် ထွတ်အောင် ဂျမ်း
ဘားအကဖြင့် ကစား၍ပြနိုင်ပေ၏။ အလွန်လျင်မြန်လှပစွာ
တကား။ ထိုဂန္ဓာန်နတ်ထက်စိတ်သည် ပို၍လျင်မြန်လှပ
၏။ စိတ်တရားသည်လည်း ထိုသင်ရန်းသွားတထောင်မှသင်း၊ ဂန္ဓာန်
အလှည့်နိုင်ရလျှင် သင်ရန်းသွားတထောင်မှသင်း၊ ဂန္ဓာန်
နတ်၏ ဂျမ်းအကနှင့်သင်း တာနှင့်မျှ မထိရအောင် ပြေးနိုင်
ရှောင်တိမ်းနိုင်သော အစွမ်းသတ္တိရှိပေသည်။

ဤမျှ တံခိုးကြီးလှသော အသင်ယောဂီ၏ စိတ်ဖြင့်
၂၀-အရထုတ်၍ထားသော လက်ညှိုးခန့်နိုင်ငံကလေးကို
ရာဝင်အိုးလုံးခန့် အကျယ်၌ လိုက်ရန်နှင့် နှိမိတ်စားရန်
ခဲခက်တော့မည် အမှန်မဟုတ်ချေ။ ဒီမျှလောက်တံခိုးသတ္တိ
ရှိသော သမ္မာသမာဓိစိတ် ရှိပါလျှင်နှင့်မှ လုပ်၍ မရဘူး
ဆိုလျှင် မြောက်လုံးမြူးကိုင့်၍ထားသူကို သားရေလေးခွနှင့်
လူက ဖတ်သတ်ထို သေရတဲ့ဥပမာလို၊ ထို ယောဂီထက်
ညံ့သောသူ ဘယ်မှာလျှင် ရှာ၍တွေ့ပါတော့အံ့နည်း။

ဤ ၂၉-၃၀-၃၁ ချပ်ပုံတို့သည်
၂၇-၂၈ တို့ က ထွက် လေးနှင့်
နှုတ်၍ ထုတ်ထား- ခွဲထား သော
တဘက်နား အပြင် တက်ရှိ အ
လင်း နှိမိတ်တုံး ကြီးကို ရှုလေ
ရှုတ်လေ တို့နှင့် ဆွဲယူ လိုက်ပြီး
ကျန်နား၏ တဘက်မှာ တည်လာ
နဲ့တော့သည်။

တဖန် ထုတ်သောလေးနှင့် ဟို
ဘက်နား ရှိကသော လေးနှင့် ဒီ
ဘက်နား အားဖြင့် ထုတ်ချည်-
နှုတ်ချည် မြန်မြန် ပြုလုပ် ပေးရပါ
သည်။ အလင်းနှိမိတ်တုံးကြီးသည်
လှေ များ ထွန်းထိုးသခဲ့ထို့ မြေး
ချည် ပြန်ချည် အရောင် တလက်

လက်-တပြင်-တဒ်ရိပ် . ဟိုဘက်-ဒီဘက် ကူးသန်း
ခါ နေပေလိမ့်မည်။

ဥပမာ-ပန်းက အထက်ကို မီးခဲနေသော သံတုံးကြီးနှင့်
ဆောင်နေ-ထိုက်နေသလိုရှိပေလိမ့်မည်။ တနည်းအားရောင်
လင်းသော တိမ်တိုက်ကြီး-တိမ်လုံးကြီး အုပ်ဖုံး၍-အုပ်ဖုံး၍
သွားရှာသော လဝန်း-နေဝန်းကြီးများပမာ၊ မိမိဥက္ကောင်း
ပေါ်သို့ အလင်းတုံးကြီး အုပ်ဖုံးခါ-အုပ်ဖုံးခါ ပျောက်၍-
ပျောက်၍ နေရှာပေလိမ့်မည်။ တနည်း၊ မီးစကို ကန်လန်
မြန်မြန်ယမ်းတော့ မီးတန်းကြီးတဆက်တည်း မြင်ရ-ထင်
ရသလို နှိမိတ်ကြီးဆက်၍ တည်လာပေလိမ့်မည်။

အကယ်၍ နှိမိတ်တုံးကြီး လိုသလောက် အလင်းကိုမရ
နိုင်ခဲ့သော် နေပူပူမှာ- မှန်တောင်ပြီး ကြည့်ပါ။ မကြည့်ဘဲ
လောက်အောင်သော အလင်းမျိုးကိုတွေ့ရလိမ့်မည်။ နောက်
မျက်စိကို မှိတ်၍ ခဲဒီ အလင်းမျိုး ငါ၏နှိမိတ် လင်းစေရ
မည်ဟု စိတ်ကမှန်း၍၊ ဝါ-ဖန်ဆင်း၍ မှတ်ချည် ရှိက်ချည်
လုပ်ပါလေ။ တချို့တွေ့ရဘူးသော ယောဂီများမှာ၊ မှိတ်၍
ထားသော မျက်စိမှ မျက်ရေတွေ- တွေးတွေ-တွေတွေနှင့်
အာသွယ်သွယ် ကျဆင်း၍ လာသည်ကို တွေးဘူး ပါသည်။
ဘာကြောင့် လဲ ဟု မေး၍ ကြည့်တော့- နှိမိတ်ရောင်က
မျက်စိစူးလို့ပါဟု ပြန်၍ပြောကြသည်။ ဤယောဂီများတို့၏
နှိမိတ်ကား- အတိုင်းထက်အထွန် လင်းလှပေသည်။ ခဲဒီလို
အလင်းမျိုးရအောင် အသင်လဲ အားထုတ်စမ်းပါ။ သူများ
ရလျှင် ငါကော-ဘာကြောင့် မရ-ရမှာလဲဟု စိတ် ဘင်းပါ။

(၃၂)

၂၆-၃၀-၃၁-ပုံ များ အ
တိုင်း ထုတ်လေ ရှုပ်လေတို့
ဖြင့် မြန်မြန်-သုတ်သုတ်-ဟို
ဘက်ဆွဲ-ဒီဘက်တွန်းသော
အားဖြင့် မှီလိုက်ဆွဲလိုက်ပြု
လုပ် ရှုမှတ်သောအခါ အလင်းနှိမိတ်တုံးကြီးဆက်လျက်၊
တဘက် ၆-တောင်မှ ၁၂-တောင်ရှေ့သော အလင်းနှိမိတ်
တုံးကြီး တတုံးထည်း ဖြစ်၍ သွားပေ လိမ့်မည်။ ပဌမတွင်
မိမိဥက္ကောင်းအလယ်၌ မွှေးမွှေးမြင်ရသော်လည်း၊ နောက်
ဆီနံပါတ် ၃၂-ပုံအတိုင်းဥက္ကောင်းပြတ်လျက်ပန်းနှစ်ဘက်
ပေါ်မှဖန်ကြည်မှန်ကြည်တုံးကြီးတိထားသန့်သို့ ထင်မြင်၍
လာပေလိမ့်မည်။

(၃၃)

နောက်တခါ အလင်းတုံး
ကြီးကို ခါးက အထက်ပိုင်း
တွဲတွဲချိန်လျက်၊ တဖန် ထုတ်
လေ- ရှုပ်လေတို့ နှင့် ဆွဲပြန်
တွန်းပြန်အထက်ကနည်းအတိုင်းဆက်မိသောအခါ၊ တပ်
ပဏ္ဍင်ခွေ အပြတ်ကြီးသာ ကျန်တော့လျက်၊ ထိုတပ်ပဏ္ဍင်
ခွေ၏ အထက် ဖန်တုံး မှန်တုံးကြီး မှီတင် ထားသလို ထင်
မြင်၍လာပေလိမ့်မည်။

(၃၄)

၎င်းနောက် ကျန်အပျက်ကြီး
နှင့် ချိန် ပြန်၍ အထက် နည်း
ထိုက်ပျက်ပြန်က ၃၄-ပုံအတိုင်းထက်ပိုက်လုံးပျောက်လျက်

အလင်းတိုးကြီးချဉ်သာ တဖြတ်ဖြတ် လှေလာ ခေါက်ပြန် ကျန်ရစ်ပေမည်။

ဤကား-ဗိပဿနာသို့အရောက်သွားလိုရှုမှတ်လိုသော ယောဂီများ လိုက်နာ ရှုမှတ်အပ်သော နိမိတ် စားခြင်းကို ပေတည်း။

ဤတတိယဖြစ်သော သဗ္ဗကာယ ပဋိသံဝေဒီ အဆင့် သည် အန္တက္ခန္ဓိသုံးချက်-ဗဟိဒ္ဓန္ဓိ သုံးချက်-သုံးချက်စီ ရှုရ သော ဒီတိဂျာန်အင်္ဂါပြဋ္ဌာန်းသော အဆင့် ဖြစ်၍ အန္တက္ခန္ဓိ ဗဟိဒ္ဓဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဟူ၍ ဟောတော် မူခဲ့ လေသည်။

အန္တက္ခန္ဓိသုံးချက်ရှုနည်းများမှာ-နာသိန္ဒရင်-ချက် ဟူ သော အစ-အလယ်-အဆုံး ရှုမှတ် ရသည်ကို ဆိုသည်။ နောက်တွင် ထင်ရှားစွာပြထားသည်ကို တွေ့ရမေလတုံး။

ဗဟိဒ္ဓသုံးချက် ရှုနည်းများကား- ယခု မိမိကိုယ်ကို နိမိတ်နှင့် တိုက်ဖျက်ရာတွင်၊ ထုတ်လေနှင့် ထုတ်စ-ထုတ် လယ်-ထုတ်ဆုံး၊ ရှိုက်လေနှင့် ဆွဲစ-ဆွဲလယ်-ဆွဲဆုံး အ ထက်သို့ တင်စ-တင်လယ်၊ တင်ဆုံး-ဆွဲချစ၊ ဆွဲချလယ်- ဆွဲချဆုံးများ၊ နောက်တွင်အနုန္တေ ဟူ၍ ရှုနည်းများဖြစ်သည်။

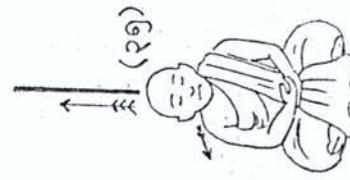
ဣတိအန္တက္ခန္ဓိ ဗဟိဒ္ဓဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ (ပဋိတော်)

အနက်ကား။ ။ ဣတိ-ဤသို့၊ အန္တက္ခန္ဓိ ဗဟိဒ္ဓဝါ၊ ရံခါ အတွင်းတလွှဲ-ရံခါ အပြင်တလွှဲအားဖြင့် မူလည်း။ ကာယေ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်အပေါင်း၌။ ဝါ၊ ထွက်လေ-ဝင်လေတို့၏ အပေါင်းအစု ဟူသော အဿာသ-ပဿာသ အာလောက ပဋိဘဝဂဋ္ဌိ။ ကာယာနုပဿိ၊ ကာယအနုပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း တရားကို အဖန်တလဲလဲ ပွားများ အားထုတ်လေ့ ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေရာ၏။

အဓိပ္ပါယ်မှာ-အပဗဟိဒ္ဓအားဖြင့် နိမိတ်စားခြင်းအာရုံ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ ထွတ်ရခြင်းဟူသော ဗဟိဒ္ဓ သုံး

ချက်များ ရှုမှတ်ခဲ့ကြရပြီ။ ယခု မူကား- အန္တက္ခန္ဓိအတွင်း သက်သက်အားဖြင့် သုံး ချက်ရပ် - ပဋိဘဝဂ နိမိတ် သွင်း ထုတ်ရပ် ထို့ကို ပြပေအံ့။

ဤနံပါတ် ၃၅-ခု ပုံသည် ယောဂီ ၏ နိမိတ်ကို အန္တက္ခန္ဓိ ဖြစ်သော မိမိ၏ဝမ်းခေါင်း ထဲသို့ သွင်းရန်။ တနည်း-ဗဟိဒ္ဓသို့ ထွက်၍ လာသောလေ ဝင်၍ သွားသော လေ ထို့ကို

အစ-အလယ်-အဆုံး ရှုမှတ်ပြီး၍ ဝမ်း မိတ် အတွင်း မှာ တက်ချဉ်-သက်ချဉ် နေသော လေတို့ကို တွေ့မြင်အောင် ရှုရပုံကို အစ ပြသထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အဓိပ္ပါယ်က- နောက်နံပါတ် ၁၇-အတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။

၏ ၃၅-၅ အာသုးမှာကား၊ မှတ်သောထွက်လေနှင့် မိမိ
ငယ်ဆိပ်မှ အတုတ်လက်ညှိုးခန့် အရှေ့ ၆-တောင်ခန့်မှတ်
ထုတ်ထားခါ အလွန်လင်း အောင် အာရုံ ပြုရ ပါသည်။
အကျယ်ချဲ့ရန်မလိုအပ်ပေ။ အတတ်ကြောင့်နည်းဟူ၍
ရှိက်သံသာလေနှင့်ဝမ်းစိုက်အတွင်းသို့သွင်းရှုရန်ဖြစ်သော
ကြောင့်ပေတည်း။

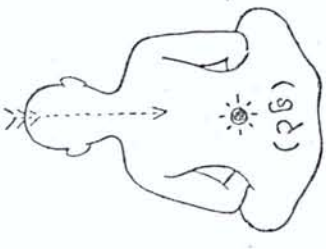
၏နံပါတ် ၃၆-ရုပ်ပုံကို အသေအချာ စဉ်းစဉ်းစားစား
သဘောပေါက်အောင် တရားထွက်ပိုင်နိုင်အောင် အထပ်
ထပ်စာတတ်ပါ-ကြိုစည်ပါ။ သို့မှသာတရားအားထုတ်ရာ
တွင် အခက်အခဲနှင့် မတွေ့ရရှိပေလိမ့်မည်။

အန္တက္က သုံးချက် ရှုမှတ် ရာ ဝယ် လည်း တမျှ မိမိ၏
မျက်စိကိုအသုံးပြုမိသဖြင့် အန္တက္ကမဖြစ်ဘဲ၊ မိမိ၏ရှေ့သို့
အာရုံကျနေခါ ဗဟိဒ္ဓဖြစ်မှန်းမထိ ဖြစ်၍နေတတ်ကြ ကုန်
သည်။ အာရုံမှန်နှင့် အတွင်းသက်သက်သာဖြစ်ရန်ကား
နောက်ကျောဘက်မှရှုကာ ထွယ်ကုစွာ အတွင်းမှန်ပေလိမ့်
မည်။ ထို့ကြောင့်ကျောဘက်မှရှုရုံကိုပြုသထားပေသည်။
ယောဂီ ရှုမှတ်တိုင်း-ရှုမှတ်တိုင်းလည်း နောက်ကျောဘက်
မှသာ စိတ်ထား၍ရှုတော်မူပေ။ (သတိအမြဲပြု)။

သွင်းရပုံကား။ ၃၅-တွင်ထုတ်လေနှင့်ထုတ်၍ထားခဲ့ပြီး
သော အလင်းနိမိတ်ကို ၃၆-ပုံတွင် ငယ်ဆိပ်မှ များလမ်း
အတိုင်း ရှိုက်သောလေနှင့်ရှိုက်၍ချလိုက်ရသည်။ ဝင်လေ

ဆုံးသောအခါ ချက်နှင့် တုံ့တွဲဖြစ်သော ဝမ်းခေါင်းကြီးထဲ
မှာ အရောင်တတွေတွေ-တလဲ့လဲ့ ဖြာလျက်၊ သတ္တရာလီး
လုံးခန့်-လိမ်မော်သီးလုံးခန့်-ပဋိတာဂ နိမိတ်လုံးကြီး ကွန့်
မြူး၍ စဗြယ် နေသည်ကို ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်ရ ပေလိမ့်
မည်။

ထိုကဲ့သို့ အန္တက္ကသို့ ရှိုက်၍ဆွဲချလိုက်ရာ၌ ၃၅-တွင်
ထုတ်၍ ထားသော အလင်း ချောင်း
သည်၊ ပုတိုလျက် ဝင်သွား သည်ကို
ပုလင်း ပြု ဖြူ ကြီး ထဲ ပြု ခါး ရေ တွေ
လောင်း၍ ချ လိုက် တဲ့ အခါမှာ မြင်
တွေ့ရသလိုမြင်တွေ့ရသခဲသို့ ဖြစ်သွား
ပေလိမ့်မည်။

ချက်အရပ်တည့်တည့်မှာ တာကြောင့်တည့်ရသနည်း
ဟူမှ၊ ဝင်လေသည် နှာထီးဝမှစပြီး ရင်လယ် တဖယ်ရှိ
ပြုခါ ချက်အရပ်မှာ လေ အဆုံးသတ်သော ကြောင့် ဖြစ်
လေသည်။ အလုံးဒိန်ဒိန်နှင့်ရှုသော်-စိတ်၏ကြည်လင်းမှုကို
မဖြစ်စေနိုင်ရကား၊ အလွန်လင်းလင်းထား၍ရှုပါ။

နေ-လ၊ ထိုထက်သာအောင် ဂရုပြုပေးပါ။ တချို့သော
ယောဂီများမှာ ချက်နှင့်တည့်တည့် အရပ်ဌာန တွေ့ရလျှင်
အရောင်တွေဖြာပြီး ကိုယ်ကိုတောင် ဖောက်ထွက်နေပါ
သည်ဟု အစစ်ခံကြလေသည်။ ထိုအတိုင်းရက အလွန်
ကောင်းလှ ပေစွတကား။

နောက်က ၃၆-ရုပ်ပုံတွင်ပြခဲ့ပြီးသောနိမိတ်သွင်းနည်းမျိုးဖြင့်ရှုလေနှင့် ရှိကံပြီးသွင်းလိုက်၊ ထိုလေနှင့်အတူပါ၍ သွားသော အလင်း နိမိတ် သည်လည်း လေဆုံးရာ ချက်၌ ထွန်းပတည်နေပုံကိုထိကြရပြီ။

ယခုအခါ ထုတ်လေနှင့် ပြန်၍ ထုတ်လာရ ပုံကို ပြလိုသောကြောင့် ဤ ၃၇-၃၈-ရုပ်ပုံများကို ဘော်ပြရ ပြန်ပါသည်။ အထူးမှတ်သားကြရန်ကား-ထွက်လေသည် ချက်စရင်အလယ်၊ နှာသီးဝတည့်တည့်မှာဆုံးရမည်၊ ထွက်လေသုံးချက်ကိုမှတ်ခဲ့ပြီး။ ထိုထွက်လေဆုံးသောအခါ-ဝင်လေစရတော့မည်။

ဝင်သောလေထို့၏အစကား-နှာသီးဝ-ရင်အလယ်-ချက်မှာ အဆုံး သုံးချက်ကိုလည်းမှတ်ခဲ့အုံး။ အထူးမှာ-အတွင်းအစွဲအစွဲသုံးချက်ရှုမှတ်ရာ၌ အတွင်းနိမိတ် လုံးကိုအပြင်သို့ မထွက်စေရအောင် သတိပြုပါ။ ထို့ကြောင့်- ဝင်လေဆုံးတိုင်း ချက်နှင့် တည့်တည့် အရပ်၊ ထွက်လေ ဆုံးတိုင်း နှာသီးဝနှင့် တည့်တည့် အရပ်မှာ တည့်ပါစေ- အဖြေထိပြုကြပါ။

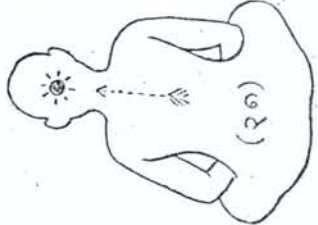
၃၇-ပုံသည် ထွက်လေ၏အလယ်ဖြစ်သော ရင်လယ်အရပ်၌ ထွန်းပသောနိမိတ်လုံးကို ထွေ့ဖြင့်ရပုံ ဖြစ်ပါသည်။ ၃၈-ပုံသည် ထွက်လေ၏ အဆုံး ဖြစ်သော နှာသီးဝတည့်တည့်လည်ချောင်းအခေါင်းထဲမှာ ရပ်တည်၍ ထွန်းပနေပုံကို ထွေ့ဖြင့်ရပုံ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဝင်လေနှင့် နိမိတ်အလင်းလုံးကို နှာသီးဝတည့်တည့်-ရင်လယ်-ချက်

ဟူပါ။ တခါထွက်လေနှင့်လဲ ချက်-ရင်လယ်-နှာသီးဝတည့်တည့်ဟူပါလေ။ ကိုင်း- စမ်း ကြည့်ကြ စမ်း၊ ကျောဘတ်က မိတ်ထားပြီး ရှုချ- နှာ သီးဝတည့်တည့် - ရင်လယ်ချက်၊ ပြန်ထုတ်-ချက်- ရင်လယ် - နှာသီးဝ တည့်တည့်။ နှာသီးဝ တည့်တည့်- ချက်၊ ချက်-ရင်လယ်- နှာသီးဝတည့်တည့်။ နှာသီးဝတည့်တည့်-ရင်လယ်ချက်၊ ချက်-ရင်လယ်- နှာသီးဝတည့်တည့်။ နှာသီးဝတည့်တည့်-ရင်လယ်ချက်-ချက်-ရင်လယ်-နှာသီးဝတည့်တည့်။

အထူးဘော်ပြချက်များ။

ဤသို့ အန္တရာအတွင်းသုံးချက်ရှုမှတ်ကြရာ၌ တချို့က ပကတိသောလေ၏ အစ-အလယ်-အဆုံးကို သုံးချက်မှတ်ရမည်ထင်၍-ဝင်လေစပြု၊ ဝင်လေအလယ်ရောက်ပြီ။ ဝင်လေဆုံးပြီ။ ထွက်လေ စပြီ။ ထွက်လေအလယ်ရောက်ပြီ။ ထွက်လေဆုံးပြီနှင့် ရှုကြ ကုန်၏ - အသိ လိုက်ကြ ကုန်၏။ တချို့စာအုပ်များ၌ ဤအတိုင်း-သိ-သိ။ သိ ဟု ရေးထားကြကုန်၏။

ဤ ပကတိလေ၏ အစ-အလယ်-အဆုံးကိုကား ရေလှိုင်း-ပြောလိုသလိုဖြစ်၏။ တယ်လောပီ ရှုလိုမရကူးဆိုဒါ မုက္ခယုံကြည်ပါ။ လေနှင့် တကွ လိုက်ပါ၍နေသော အလင်းပဋိဘာဂကိုသာသုံးချက် ရှုလိုဖြစ်နိုင်သည်ဟု မုက္ခယုံမှတ်ကုန်ရာသည်။

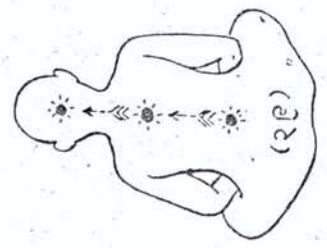
- ၁-အစ-အစ တချက်ကိုသာမြင်သော- အာဒိလ္လဂ္ဂ ပုဂ္ဂိုလ်တမျိုး။
- ၂-အလယ်-အလယ်တချက်ကိုသာမြင်သော-မဇ္ဈေ လ္လဂ္ဂပုဂ္ဂိုလ်တမျိုး။
- ၃-အဆုံး-အဆုံးတချက်ကိုသာမြင်သော-အန္တော လ္လဂ္ဂပုဂ္ဂိုလ်တမျိုး။

ဤသို့ သုံးမျိုးရှိတတ်ကြကုန်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သုံးမျိုး တိုင်းပင် အစ-အလယ်-အဆုံး-သုံးမျိုးလုံးထင်မြင်သော တယောလ္လဂ္ဂ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်အောင် ပွားများရမည်ဟု မိန့်ဆို ဖွင့်ပြတော်မူသည်ကိုထောက်၍ သိနိုင်လောက်ပေသည်။

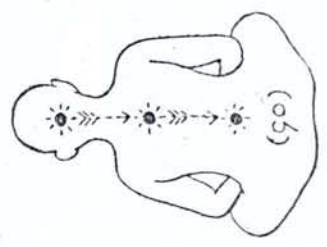
အထူးမှာ-အတွင်းနိဗိတ်လမ်း မကောက်စေ ရအောင် နှာထီးဝနှင့် တည့်တည့်မှာ- ရင်လယ်နှင့် တည့်တည့်မှာ- ချက်နှင့်တည့်တည့်မှာ-ချိန်ထီးကြိုးကိုရှေ့ချည်တင်းချည် ဆွဲသလို နိဗိတ်လုံးကြိုး သက်တို-တက်တို-သက်တို နေ သည်ကိုသာ သုံးချက် ရှုမှတ်ရမည်။ ရှုဖို့ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု မုဉ္ဇူမှတ်ပါကုန်။

အကျယ်ကား-ပါရဂူတို့မှာယူပါကုန်။

သဘောပိုင်ပိုင် သုံးချက် နိုင်အောင် ဥပမာဖြင့် ပြဋ္ဌိး မည်။ သံပြားတချင်းတွင် ယူရုပ်ပုံရေးထားပြီး၊ ချက်နေရာက ၃-လက်မခန့်အပေါက်ပိုင်းတခုကိုဖောက်ထား။ ရင်ဘတ် အလယ်ကလည်း တပေါက်၊ နှာခေါင်း၊ တည့်တည့်ကလည်း တပေါက်အား ဖြင့် အပေါက် သုံးပေါက် ဖောက်၍ ထားပြီးလျှင်ကြည့်ပါ။ ဟိုဘက်ကျော် ကတတ်မီးထီးတခုကိုကြိုးနှင့်ချည်ပြီး အပေါက် များ နှင့် တည့်တည့် နေ အောင်ဖြေးဖြေးလျှော့ချ။

နှာခေါင်းပေါက်တည့်တည့်ရောက်လျှင် မိမိကြည့်၍နေ သောဘက်က မြင်ရမည်။ ဘယ် အပေါက်လဲ မေးလျှင် နှာထီးတည့်တည့်က ဖြေပေးလိမ့်မည်။ ဆက်ပြီးလျှော့ချ။ တခါရင်ဘတ်အပေါက်တည့် တည့် ရောက်ကလင်ကနဲမြင်ရပြန်လိမ့်မည်။ ဆက်ပြီးလျှော့ချ။ တခါ ချက်ပေါက် တည့်တည့် ရောက်ပြန်က - လင်းကနဲ မြင်ရပြန်လိမ့်မည်။

ဤနည်းအတိုင်းဆွဲ၍တင်ပြန်ချက် ရင်လယ် - နှာထီးဝ တည့် တည့် အပေါက်များ ရောက်တိုင်းရောက်တိုင်း ထင်းကနဲ-လင်းကနဲ လာဒါကိုထွေ့လျှင် ဒီဘက်က မှတ်တဲ့လူက အလေးဂ္ဂ သုံး ချက်- အထက် သုံးချက် မြင်ရတိုင်း။ နှာထီးဝ တည့် တည့်

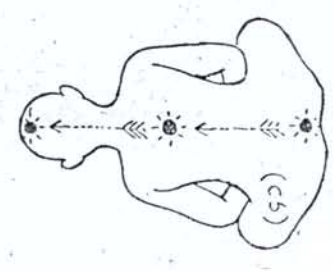
ရင်လယ်-ချက်-ချက်-ရင်လယ်-နာသီးဝ တည့် တည့် ဟု သုံးချက် သုံးချက်မှတ်နိုင်သလို မှတ်ရပေမည်။
တနည်း။ ၃၆-၄၀-ပုံများကို စုစုပေါင်း အပေါက်လယ် တပေါက်ကို ဝိုင်း ဝိုင်း ဖောက်ပြီးလျှင် အထက် အောက် ပြေးခြင်း အထက်တင်လိုက်၊ အောက် ဆွဲချလိုက် လုပ်ပါ။
အရှည်၏ အလယ်တွင်ပါသော နိမိတ်လုံးပေါ် သို့ တဲ့တိုင်း- တဲ့တိုင်း- ချက်လုံး- ရင်လယ်လုံး- နာသီးဝလုံးဟု အတင် သုံးချက်မှတ်။ ပြန်ဆွဲချပြန် နာသီးဝ တည့်တည့်လုံး- ရင် လယ်လုံး- ချက်တည့်တည့်လုံးဟု အချမှတ်လုံး သုံးချက်အား ပြင် သိနိုင်သလို ဤပုဒ်ထက် နိမိတ်လုံး ကိုလည်း ရှိတ် လေနှင့် တချက်တည်း နာသီးဝ တည့်တည့်- ရင်လယ်- ချက်။ ထုတ်လေနှင့် တချက်တည်းပင် ချက်-ရင်လယ်-နာ သီးဝတည့်တည့်ဟု စိတ်ဖြန်ဖြန်နှင့် အခွိလိုက်၍ ရှုပါ။

အရှုကျင်လည်၍ ထွားသောအခါ ထွယ်ထွယ်ကလေး ရှိနိုင်ပါလိမ့်မည်။

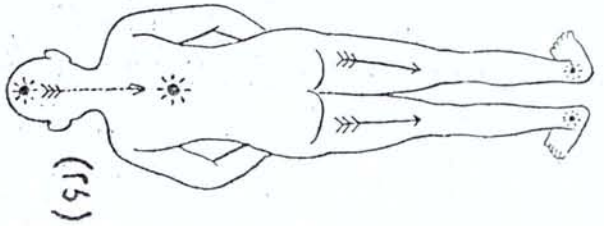
ပါရဂူကျမ်းများတွင် အကျယ်ယူပါ။

အတ္တတ္တသုံးချက် ရှုမှတ်ရော့ထယ်။ သံကျဉ်းရှုနည်း၊ သံ လပ်ရှုနည်း၊ သံကြယ်ရှုနည်းအားဖြင့် သုံးမျိုးခြားနားဖြန့် လည်တွင်၊ နာသီးဝတည့်တည့်-ရင်လယ်-ချက်-ချက်-ရင် လယ်-နာသီးဝ တည့်တည့် ဟု ရှု၍ ရသော နည်းသည် အကျဉ်း ရှုနည်းသားခြင်း၍ သံကျဉ်းမည်ပေ၏။

ဤ နံပါတ် ၄၁-ရုပ်ပုံသည် သံလပ် ရှုနည်းကို ပြသထားပေသည်။ ရှုရပုံ မှာ- ထိပ်-ရင်လယ်-ခွါရံ-ဟု ဝင်လေ သုံးချက်ငင်း။ ခွါရံ-ရင်လယ်-ထိပ် ဟု ပြန်၍ ထုတ်လေ။ သုံးချက်ငင်း ဤသို့ရှုရ ခြင်းကို သံလပ်ရှုနည်းဟုမှတ်။ အထူး မှာ၊ တံလင် ရှုရာ၌-ပကတိလေကိုယ် ထိပ်မှရှုသည်-လယ်ထိပ်မှ ထုတ်သည် ထွက်သည်ဟု မှတ် အပ်၏။ ထို့မှသာ နိမိတ် အတင်အဆင်း ဖြောင့်ပေလိမ့်မည်။

ဤ နံပါတ် ၄၂-ရုပ်ပုံ သည် ထည့်- ငင်းသံကျယ် ရှုနည်းကို ပြသထားပုံဖြစ် ပါသည်။ ရှုမှတ်သောအခါ မတ်ရပ်ထ၍ ငင်း၊ ပက်လက်လှန်အိတ်၍ ငင်း၊ ထိပ်-ရင် လယ်-ခြေဖျားဟု ဝင်လေ၌ သုံးချက်၊ ခြေဖျား-ရင်လယ်-ထိပ်ဟု ထွက်လေ၌ သုံးချက်၊ အထူးမှာ-မိမိစိတ်ကဖြန့်ပေး လေ တချက်ထည်းနှင့်ပင် ထိပ်မှ ခြေဖျား အထိ၊ ခြေဖျားမှထိပ်အထိ ရှုမှတ်ပါလေ။
အရေးကြီးသော အချက်ကား။ ဥပ မ္ဗာနာသုံးမျိုးကို ထိအပ်၏။ (၁) မဏ္ဍလ ပဋ္ဌာနတမျိုး။ (၂) ဥပဓမ္မ ပဋ္ဌာနတမျိုး။ (၃) သကလပဋ္ဌာန တမျိုး ထိုသုံးမျိုးတို့တွင် ဘာဝနာအာရုံလှန်လှ၍ သုံးချက်

ရွာတိုင်း မိမိ၏ ဝမ်းခေါင်းအတွင်း၌ မှန်တိုင်ကြီး စိုက်ထူ၍ ထားသလို ထင်လာမှုကား- မဏ္ဍလပဋ္ဌာန် တာဝန်မှာ ဟု ခေါ်ဆိုရပေသည်။

ကိုယ်တပိုင်းတခြမ်းသာဟု ထင်လာမှု- ပဉ္စမပဋ္ဌာန် မည်၏။ တကိုယ်လုံး တကောင်လုံး ထင်လာမှု- သကာလ ပဋ္ဌာန်ခေါ်ဆိုရပေသည်။

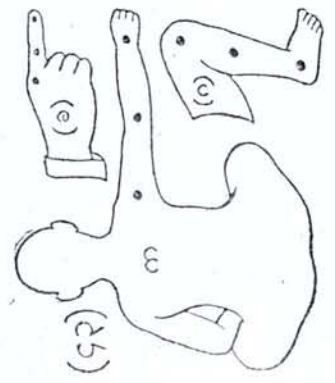
ဘုံကျယ်ရွာနည်းဆိုသည့် အတိုင်းမိမိကိုယ်ဟုဆိုလိုလုံး အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတိုင်း၌ သုံးချက်သုံးချက် ရှုနိုင်ပုံတို့ကို ချိန်ပါဘ် ၄၃-ရုပ်ပုံကိုကြည့်သောအားဖြင့် ဉာဏ်ရှင်းစရာ ရှိလောက်ပေပြီ။

ထို့ကြောင့် ဤအဆင့်၌ သဗ္ဗကာယပဒိုလံခဝါအလုံး စုံသော ခန္ဓာကိုယ် အတွင်း၌ အလိုလို လင်းစေ လျက်။ အသယံသာမိ၊ ထွက်လေကိုထုတ်အံ့။ ပဿာယိသာမိ၊ ဝင်လေကိုသွင်းအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဟူ၍ ဟောတော်မူခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ရွာပုံမှာ- (ပုံ-က)အတိုင်းရှုလိုလျှင် လက်ဖျား-လက် လယ်-လက်ရင်းဟု ဝင်လေသုံးချက်၊ လက်ရင်း-လက်လယ် လက်ဖျားဟု ထွက်လေသုံးချက်အပြန်ပြန်ထုတ်ချည်-ထွင်း ချည် ရှုမှတ်ပါလေ။

(ပုံ-ခ)အတိုင်းရှုလိုကာလည်း၎င်းနည်းရှုပါ။ (ပုံ-ဂ)အ တိုင်းရှုလိုပါလျှင်လည်း ခြေဖျား-ခြေလယ်-ခြေရင်းဟု ဝင် လေသုံးချက်၊ ခြေရင်း-ခြေလယ်-ခြေဖျားဟု ထုတ်လေ သုံး

စက်အားဖြင့်အာနိတလဲလဲ ရှုမှတ်ပါလေ။ ဤလိုရှုမှတ်နေ ရခြင်းကိုပင်ဆီကွတ်၊ ကျင့်၏ဟူ၍ဟောတော်မူလိုရင်းဖြစ် ပေတော့သည်။

အရေးကြီးသောအချက် ကား။ မဏ္ဍလသုံးမျိုး။ ဩဇာ သုံးမျိုး တို့ကို သိ အပ် ၏။ (၁) မဏ္ဍလတမျိုး။ (၂) အနု မဏ္ဍလတမျိုး။ (၃) မဟာ မဏ္ဍလ တမျိုးဟူ၍ မဏ္ဍလ သုံးမျိုး။

(၁) ဩဇာတမျိုး။ (၂) အနုမဏ္ဍလတမျိုး။ (၃) အနုန္ဓေသမိ တမျိုးဟူ၍ ဩဇာသုံးမျိုး။ ထိုသုံးမျိုးတို့တွင် နောက်က ပြည့် ပြီးသော ပဉ္စမာနု သုံးမျိုးလုံးထို့ ရောက်အောင်- ရအောင် ပွားများ အားထုတ်သော ယောဂီသည်။ မဏ္ဍလ-ဩဇာတ ဝန်ာရှင် ယောဂီမည်ပေသည်။ ကျန် မဏ္ဍလ ၂-မျိုး ဩဇာ ၂-မျိုးကို နောက်တွင် ပုံနှင့်တကွပြောတော့အံ့။

အနုမဏ္ဍလအန္တောမိ ရှုနည်းနှင့်မဟာမဏ္ဍလ-အနုန္ဓေ သိ ရှုနည်းတို့ကို အမျိုးတကျရှုမှတ်အားလျက် ပွားများအား မှတ် သော ယောဂီမှန်သမျှတို့သည် ဈာနလင်္ကာတို့ အရှင်မြတ်တို့ ဈာန်ဝင်စားလျက် အာကာသာဝဟင်္ဂယံမှ လေယဉ်ပျံ ဝိနု နေရာထုတို့နှင့်မခြား တရိဂင်္ဂိသွင်းပျံနေသလို၎င်း။ အလွန် မြင့်မား လှသော သင်္ဂဟင်္ဂါတို့၏ ခေါင်းပျားမှ တွဲလွှဲကျ၍

နေသော ခါးခြင်းကြီးကို တအား လွှဲပြီး စီးနေသလိုပိုင်း၊ ဘပြုနေပြန်တတ်သိရုံမျှ ရှုမှတ်၍ အသွန်ကောင်းလှပေအံ့။

ဤ ရှုနည်းများတွင်လည်း အလျားလိုက် ကန့်လန့် ရှုနည်း၊ ခေါင်လိုက် အထက်အောက် ရှုနည်းအားဖြင့် နှစ်မျိုး ရှိပေသည်။ ထိုနှစ်မျိုးသို့တွင် ဤနံပါတ် ၄၄-ရုပ်ပုံသည် နိမိတ်ကို အလျားလိုက်ကြီးဘန်းကြီးကဲ့သို့ထား၍ ရှုရုံကို ပြသထားပေသည်။

ထုတ်လေးနှင့် အနောက်ကြားရှိ နိမိတ် အလင်းတန်းကြီး

ရှုရပုံကား— ထုတ်လေးနှင့် နိမိတ်အလင်းတန်းဝါးလုံးခန့် လျက်စေလျက် ပခုံဘဘက်မှ အတောင်တရာ-တထောင်-နှစ်ထောင်-အရှေ့ဇွတ်လိုက်ပ။ နောက်ရှိုက်လေနှင့် ကျန် ပခုံဘဘက်၏ ဟိုဘက်သို့ အတောင်-တရာ-တထောင်-နှစ်ထောင်ရှေ့ဘက် ရှိုက်၍ ဇွတ်ပါ။ ထုတ်လေးရှိုက်လေတို့နှင့် ရှူးရှူးရှူးနှင့် မြန်မြန် လုပ်၍ ပေးလိုက် ဟိုဘက်သည် တက်နိမိတ်ကြောင်း ခြင်းဆက်လျက် ဟိုဘက် အလင်းတန်းတရာ-ဒီဘက်တရာ-မိမိကိုယ် အလယ်က နေပေမည်။

ရှိုက်လေနှင့် ရှိုက် နိမိတ်တန်းက အသေ လူက အရှင် ထား၍ ရှိုက်လျှင် များလှပေမိ ကြီးထိုက်လျက် ဟိုဘက် နိမိတ် တန်းအဆုံး ရောက်-ထုတ်လေးနှင့် ဒီဘက် နိမိတ် တန်းအဆုံး

ရောက် မြန်မြန်လုပ်ပါ။ ဥပမာ— အရုပ်ကလေးကို ဖေါက်၍ ကြိုးရှေ့တတ်-ကြိုးကို တင်းတင်းထားပြီး အရုပ်ကလေးကို တအားရိုက်လိုက် ဟိုဘက်ကြိုးဆုံးရောက်၊ ဟိုဘက်က နေရိုက်ပြန်ဒီဘက်ကြိုးဆုံးရောက်၍ လိုနေပေလိမ့်မည်။

ခေါင်လိုက် ရှုရပုံကား— ယခင် နိမိတ်မျိုး ငယ်ထိပ်မှ အတောင်တရာ-တထောင်-နှစ်ထောင်ရှေ့အောင် မှုတ်၍ ထုတ်လိုက်ပါ။ ရှိုက်လေနှင့် အောက်သို့ အတောင်တရာ-တထောင်-နှစ်ထောင် ရှိုက်၍ ပြန်၊ ယခင် နည်းအတိုင်း နိမိတ်အသေ လူအရှင်ထားပြီး ရှူးရှူးရှူးနှင့် မြန်မြန် လုပ်ပေးက အထက် တက်သွား အောက် ကျသွားနှင့် ဈာန်ပျက် စားသခဲ့သို့ နေပေလိမ့်မည်။ ဥပမာ— သစ်သားရုပ်တရုပ်ကို ထိပ်မှ ဖင်ပေါက် အောင် ဖောက်၊ ကြိုးတတ်-ကြိုးတင်းပြီး အောက်က ခုတ်နှင့် ရိုက် တင်လိုက် အထက် ကြိုးဆုံး အရောက်တက်သွား-ပြန် ကျပြန်နှင့် အရုပ် တက်ထိုသက်တုံ နေသလို၊ ထိုအနံ့မထူလ-အန္တောမိဘာဝနာရှင်သည် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ထုတ်လေးနှင့် အောက်ကြားရှိ နိမိတ်

ယခင်နည်းခေါင်လိုက်နှင့် အလျားလိုက် သာ ကွာခြားသည်။ မဟာမဏ္ဍလ-အနုနု နှစ်မျိုး ရှုနည်းတို့မှာလည်း ရှုမှတ်ရပုံ ဖြစ်ပျက်မှု၏ ထူးခြားကတော့ ၄၄-၄၅-ပုံများအတိုင်း ဟိုဘက် အပိုင်း အခြားမရှိ စကြာဝဠာ အဆုံး၊ ဒီဘက်လဲ

စကြာဝဠာအဆုံး။ တနည်း- အနန္တစကြာဝဠာ အဆုံးမရှိ ယွတ်၍ ရုပ်သာက္ခာခြားလေသည်။

ဒေါင် လိုက် မှာလည်း ဤနည်းအတိုင်းပင် အထက် ကောင်းကင်အစ-မိမိကိုယ်အလယ်-အောက်ကောင်းကင် အဆုံးသုံးချက်သုံးချက်စီ ရှိပါသည်။

ပဿန္တယံ ကာယသင်္ခါရံ အဿထိဿာမီတိ ဝိက္ခတိ။
ပဿန္တယံ ကာယသင်္ခါရံ ပဿထိဿာမီတိ ဝိက္ခတိ။

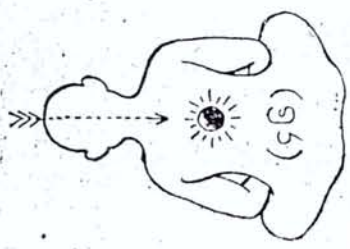
လေးမွှာ-ငြိမ်းစေဘိ

ဤသို့လေးဆင့်မြောက်၌ ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိ တော်ကြီး၏အဓိပ္ပါယ်ကား။ "ဤအာနာပါနသမထကမ္မ ဌာန်းကိုကြိုပမ်းအားထုတ်ခဲ့ရသော-သတော့ကာရီ-ဗုဒ္ဓ အဆင့်။ အတိုအရှေ့ အလိုရှိတိုင်းပြေးစေပြန်စေခဲ့ရသော- သတုပ္ပဋ္ဌာနကာရီ- ဒုတိယအဆင့်။ မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ် တ ကိုယ်လုံးကို ကောင်လုံးကျွတ်လောင်သော မီးတုံး-ဖုံးတုံး မှန်တုံးကြီးများပမာ အလင်းကလာပ်ရည်ဖြစ်စေရန်နိမိတ် စားခဲ့ရခြင်း။ သုံးချက်သုံးချက်စီဖြစ်ခြင်း-သတိရတော်ရ ကာရီ-တတိယအဆင့်။

ဤသုံးဆင့်ကား၊ ငါ့အား- အားထုတ်မှု ပြည့်ရခဲ့ပြီ။ ယခုအခါတွင်ကား-လေးဆင့်မြောက်၌ ဟောတော်မူအပ် သော အထက်ပါ ပါဠိ တော်ကြီးအရ - ရုံ့ရင်းခွဲ ကြမ်း

ထမ်းခဲ့သော ငါ၏ ထုတ်လေး-ရှုလေ။ ဝါ။ ထွက်သက် ဝင် သက်လေးထို့ကိုငြိမ်းပျောက်၍ သွားစေရန်။ ဝါ။ သုခုမ-သုခုမ တာရ-သုခုမတမ-ဝိစေတဗ္ဗထို့ ရောက်အောင် အားထုတ် ရပေတော့မည်။ အားထုတ်တော့အံ့ဟူလို။

ဤ ၎င်း ၄၆-ရုပ်ပုံနှင့်တကွပြုသ၍ ထားအပ်သော ငြိမ်းစေဘိ-ကို အား ထုတ်ရပုံကား။ နောက်နည်းတွင် သုံး ချက်ရှိခဲ့ရာ၌၊ ကောင်းစွာ တက်တို- သက်တိုနေသော အလင်းပဋိဘာဂ နှိမိတ် လုံး ကို ရင်လယ် အချိုင့် နှင့် တည့်တည့်ဖြစ်သော ဝမ်းတိုက်ခေါင်း

ကြီးတွင်ရင်စေ့လျက်၊ မရွှင်မရှက် ငြိမ်သက်အောင် သတိ ငြိမ် နိုင်နိုင်စိုက်ထားခါ သာသည်ထက်သာ-လင်းသည် ထက်လင်း-ကြည်သည်ထက် ကြည်၍ လာစေခြင်းငှါ ရှု မှတ်ပွါးများ အားထုတ်ပါစေတော့အံ့။

ထိုအလင်းလုံးကိုရင်ချိုင့်အတွင်းကရင်စေ့လျက် ရှုရာ တွင်လည်း အပြင် ဗဟိဒ္ဓမဟာက်-သက်သက် အန္တက္ကံဖြစ် စေရန်အလိုငှါ၊ နောက်ကျောဘက်ကသာ ဝိတ်ထားပြီးရှု မှတ်ရလေသည်။ သတိအမြဲပြုပါကုန်။ အတွင်းမှ အရောင် တဝင်းဝင်း ထွန်းလင်း တောက်ပ ကွန့်ကွန့် စမြှါယ်သော နိမိတ်အလင်းအကြည်ကို တွေ့မြင်ရပေလိမ့်မည်။ ဥပမာ- မိမိ၏ ရင်ခေါင်းအလယ်၌ ဓါတ်မီးသီးတပွင့် ထွန်းထား- တင်ဆင်ထားသလို လင်းထိန်၍နေပေလိမ့်မည်။

ပဿန္တယံ ကာယသင်္ခါရံ ဟူသော ပါဠိဘာဝသို့ ပဿန္တယဟူသည့် ဂူပပဿန္တယက တမျိုး၊ နာမပဿန္တယက တမျိုး နှစ်မျိုးရှိစေခဲ့ရာတွင် ထွက်သောလေ-ဝင်သောလေ ထို့နှင့် တကွ တနှိုင်းထိတပြစ်သော ကရုဏာယကြီးတရပ် လုံးပြင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သန္တိ-ဂုပဿန္တ သဘောတို့သည် ဂူပပဿန္တယမည် ဘုန်း၏ ချပ်ဥပစာ ဟူ၍ ၎င်းမိမိ၏ ဖန်သားမှန်သား-ပတ္တမြားဖြူ-မိန်တုံးကြီးများရဲ့အထွင်ထွင် မြင်ကြည့်လျက် ရှိ၍ နေသော ချပ်ကြီး၏ မဏ္ဍလ-လေး တောင် မျှလောက် တိုင်အောင် အလွန် အမင်း မိတ်တို့၏ ကြည်လင် သန်ရှင်း ဧပြိမ်းခြင်း ရမှု သဘောသည်၊ နာမပဿန္တယ မည်ကုန်၏၊ နာမ်ဥပစာ ဟူ၍ ၎င်း မှတ်အပ် လေသည်။

ထိုဥပစာသမာဟတ်ကို ဝင်စားနိုင်စေခြင်းငှါ ဤလေး ဆင့်မြောက် ပြင်းစေတိဘာဝနာကို ပွားများအားထုတ်ကြ ရာတွင်လည်း၊ ဘာဝနာပျက်ကြောင်း၊ ဝါ၊ ဘာဝနာပုဏ္ဏိလေသရှစ်ပါးဘာဝနာ အားရှိကြောင်း၊ ဝါ၊ ပဘာဝနာ တရားလေးပါးတို့ကို အထူးထိတို့လို၏။

အာနာမန-ဝိနမန-သန္တမန-ပနမန ဟူသော ယိမ်းယိုင်၍ သွားခြင်းကြောင့်လည်း ပြင်းစေတိမဖြစ်၊ ဣန္ဒန-ဗန္ဓန-စလန ကမ္မန ဟူသော ယှပ်ခြင်း ဆင်ခနဲလျှပ်ခြင်းကြောင့်လည်း ပြင်းစေတိမဖြစ်၊ တာဝနာပျက်လေတော့သည်၊ ထိုရှစ်မျိုး မဖြစ်စေရအောင် သတိပြု၍ ရှာသည်။

ဧဝံသန္တေ ဝါတပုလန္တိယာ ပဘာဝနာ ဟူသော အဠကထာအရ ပြတ်သားစွာ သိသေးမိတ်။ ပြတ်သားစွာ ထွက်

ဝင်သောလေ။ ပြတ်သားစွာ မှတ်ထိနိုင်သောသတိ၊ နိုင်မြဲသောသမာဓိ၊ ဤလေးပါးသောဘာဝနာပရိပုဏ္ဏေါပဘာဝနာတရားလေးပါးကို အားရှိစေရအောင် သတိကြပ်ကြပ် ပြုရာသည်။ ပါရဂူကျမ်းများတွင် အသေးစိတ်ရှင်းလင်း၍ ထားလေပြီ။ ပြင်းရာတွင်လည်း ထိုပဘာဝနာလေးပါး အားရှိသလောက် ထျင်မြန်စွာ ပြင်းသက်၍ သွားခြင်း-သန္တိ။ အထွန်ပြင်းသက်၍ သွားခြင်း-ဂုပဿန္တ။ နူးညံ့ခြင်း-သုခုမ။ အထွန် နူးညံ့ခြင်း-သုခုမတမ။ စသည်ဖြင့် ပြင်းချုပ်၍ သွားပုံများကို ကံသေအာကောဓိတေစသည်ဖြင့် အဋ္ဌကထာပြဆိုသခဲ့ဖူးကြောင်း ဖလား-ကြေးစည်း-ခေါင်းလောင်းတို့ မောင်းကြီးတို့ကို တီးခတ်လိုက်သောအခါက ထွက်ပေါ်၍ လာသော အသံကြမ်း တပြေးပြေး နူးနူး-နုနု သွားခါ ချုပ်ပျောက်သွားသော အသံနုအဆင့်ဆင့် တို့ကဲ့ကဲ့ ပြင်းချုပ်ရလေသည်။ မီးတောက်ပြင်းသလို-ဟုတ်ခနဲ ပြင်းသွားခါ မျိုးမဟုတ်ပေ-သတိပြု။

(၄၇)

ပဿန္တယံ ကာယသင်္ခါရံ ဟု ဟောတော် မူ ရာ တွင် ပဿန္တယံ ကား- သုခုမ- သိမ်မွေ့ သော လေ တို့ ၏ အဓိပ္ပာယ် အဓိပ္ပာယ်၊ သုခုမတရ- သိမ်မွေ့ သည့် ထက် နူးညံ့သောလေတို့၏ အဓိပ္ပာယ်။ သုခုမမ-အထွန်အလွန်လျှပ်ခါ မတ္တမျှသာ ထင်သောလေ

လေသည်။ အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းသည် ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်သောကြောင့်ရှေးဦးစွာရုပ်ဥပစာကစ၍တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

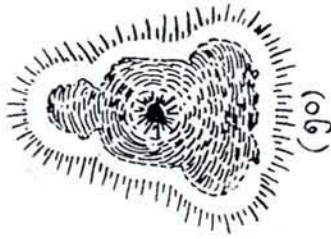
ထိုရုပ်ဥပစာဆိုက်လင်းဖြစ်သောယောဂီယူမြတ်အား အာရုံထောင့် လျက်၊ ဤနံ့ဂါတ် ၄၀-၄၉-ပုံများ အတိုင်းလည်းလမ်းချော်၍နေတတ်ကြကုန်သေးသည်။ ၄၀-ပုံကဲ့သို့လမ်းလွဲ၍နေပေလျှင် ကမ္မဋ္ဌာန်းပွားပွားတိုင်းရုပ်ကြည်နာမ်ကြည်မရနိုင်ဘဲ နိမြန်းသောဝိနိကတ္တိပါကမ္မဇာတစောင်ကြီးနှင့် အပ်ထားသည့်သို့၎င်း၊ မီးငြိုးအလယ်မှာထိုင်၍ ရှုမှတ်နေသည့်သို့၎င်း၊ မှန်အပ်ဆောင်း-မှန်အပ်ဆောင်းကြီးများ အပ်ဖုံးခံနေရသလို၎င်း ထင်မြင်၍ နေတတ်ကြ ကုန်သည်။ ထိုယောဂီများကား(ဝဏ္ဏ)အဆင်းထင်ခေါ်ရသည်မကောင်း။

၄၉-ပုံကဲ့သို့လည်းမသာလောင်း၊လူသေပုတ်၊ ပိုးလောက်အစရှိသောရုပ်အရိုးရုပ်အသုဘတို့ ထင်မြင်၍ နေတတ်ကြကုန်သေး၏။ ထိုယောဂီများကား (အသု) ထင်ခေါ်ရပေသည် နှစ်မျိုးစလုံးမကောင်း။

လေးမှာပြန်စေတီ ဟု ဆိုသည့် အတိုင်း ထွက်သက်ဝင်သက်တို့ကို တကယ်ပြင်းစေရအောင် အားထုတ်ရပေမည်။ ဝဏ္ဏထင်နှင့် အသုတထင်တို့ကား- ဘာကြောင့်မကောင်းသနည်းဟူ၍ ရှုမှတ်ရင်းစွဲသဘောကို ပြန်၍ကြည့်ရပေမည်။ ရှုမှတ်တဲ့ သဘောက-တလျှင်လျှင် တောင်ပထွန်းမြူးပြီး ရင်လယ်တွင် ရပ်တည်၍နေတဲ့ အလင်းပရှိ

ဘာဂနိမိတ်ကို သမာဓိစိတ်နိုင်ခြင်းအောင် စိုက်ရန်သာဖြစ်ပါလျက် ဘာဝနာဒေသ သင့်၍ ဝဏ္ဏ-အသုဘတို့သို့လမ်းလွဲပြီး အာရုံမှားကဲ့သောကြောင့်ပေတည်း။

လမ်းမှန်အောင်ကား။ ရှုရင်းစွဲပဋိဘာဂမှတစ်ပါးအာရုံရောက်၍ မသွားပါ။ ဘာဝနာ၏ ပတာဝနသတ္တိကြောင့်လင်းရာမှ တဖြည်းဖြည်း ဤသို့သာယာ၍ လာပေရမည်။ ထိုအခါပဋိဘာဂအလုံးသည်လည်း အလင်းလုံးကမှတဖြည်းဖြည်း ရောင်ခြည်များ ထိန်းသွားလျက်၊ ရေ နောက်မှ ကြာထောင့်- ရေကြည် ထွက်ပေါ်လာသလို၊ ရှုရင်း- ရှုရင်းနိမိတ်အကြည်လုံးသည်ဖန်ကြည်- မှန်ကြည်တို့ထက်ကေ ကြည်၍ ကြည်၍ လာရပေလိမ့်မည်။ ဤကား- ဘာဝနာလမ်းမှန်ပေတည်း။

ဥပမာ- ငမောက်ကျောက်ပတ္တမြားလုံးကို ဝါဂွမ်းအချိန်တစ်လအထိ ထုတ်ရာ၊ ငမောက်၏ အနီရောင်များ ဝါဂွမ်းပုံတစ်ခုလုံးကိုရုံတောက်သွားစေသည့်သို့၎င်း၊ ထိခါမြီးကောင်းတို့ကို ဝွမ်းနှင့် အင်ထားပါက၊ ဝါဂွမ်းဆိုက်ကြီးပါ ကမ္မဇာအစိမ်းပုံကြီး ဖြစ်သွားစေသည့်သို့၎င်း၊ အာဖွန်ကြည်လင်ဖြေ သာယာ လှသော ပဋိဘာဂ အကြည်လုံးသည် ခန္ဓာကိုယ်ဘုရားလုံးသို့ အကြည်တော်တွေ ပေးသည့်သို့။ ဝါ၊ ကူးသည့်သို့ အကြည်တုံးကြီး တကိုယ်လုံး တောင်လုံး ဖြစ်သွားရပေမည်။ ဤကား- ရုပ်ဥပစာစာရေးရောက်ပြီ။

တဖန်ဆက်လက်၍ ရှာဖွေမှုများလတ်သော်၊ မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်အပတ်အကြည်စာတော်တွေမြာလျက်၊ ဖတ်ဝန်းကျင်တလံနှစ်လံမျှလောက်ပင် အကြည်ဆိုင် အကြည်ခံကြီးဖြစ်ခါ မိတ်ဓာတ်တို့ပါ ကြည်လင်၍ လာတော့သည့်ကိုယ်နာခပ်ဥပစာဆိုင်ကနေသည်ဟူ၍ခေါ်ဆိုရလေသည်။

အထူးမှာထားချက်ကား။ "ဤလိုဥပစာဘာဝနာမျိုးအမျိုးတကျ ရှိလိုခါနီးတွင်၊ တချို့ယောဂီများမှာ သမာဓိပာရုးလွန်စွာ အားကြီးလှသောကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း ရှုရင်း ရှုရင်း မိမိကိုယ်ကြီး ရှာဖွေ ပျောက်ထွား တတ်သည်ဟုလည်းထင်ယတ်ကြကုန်၏။ တချို့မှာ တကိုယ်လုံးတောင့်တင်းပြီး ကျောက်ရုပ်ကြီး သဖွယ် ဖွဲ့၍ မရသာလိုလည်း ဖြစ်၍ နေတတ်ကြကုန်၏။ တချို့မှာ သံခဲကြီးရေထဲမြုပ်သွားသည့် အလား မိမိ၏ အကြည်ထုံးဟူသော အာရုံရှိ နှစ်မြုပ်သည့်သို့ ဖြစ်ခါ၊ ဘာဖြစ်မှန်းမသိ-ပျော့သွားဓါလား၊ အေးပျော့သွားဖြင့် ခက်မှတ်ဆိုပြီး ကြောက်၍ နောက်ဆုတ် တတ်ကြကုန်၏။

အဲဒါမျိုးတွေကြောင့် ဝိစေတမ္မသဘောသို့ ရောက်အောင် အားထုတ်မှတ်ဆိုပါ။ ပြောကြားပုံနှင့် ရှုကြီးအားထုတ်ပါ။ သုံးခဲ-ကော့တာဓာန်နှင့်နှစ်ပါး ပြုစွာနားရသောအဆင့်ဖြစ်ပါ၍၊ စိတ်အချမ်းသာဆုံး-အတည်ပြုခံဆုံးဖြစ်လာတတ်ကြပါသည်။ ကြာတော့ခါ မိမိကျော့နှင်ကြမ်းပြင်ထေတော့ဘဲ မြင်၍ မြင်၍ တက်နေတတ်ပါသည်။ တချို့တတောင် နှစ်တောင် မြင်မြင်မြင်ပြီး နေတတ်ကြပါကုန်သည်။ (ကောင်းလှပေ၏။)

အထွန်အရသာထူးသောအမြင် ဖြစ်ပါသည်
ခင်းကြည့်ပါ။

အဋ္ဌနာချာနီများ

တတောပရံ တမေဝ ပဋိဘာဂနိဗ္ဗိက္ခိ ဥပစာရ သမာဓိနာ၊ သမ္မာသေဝန္တဿ ရူပါဝစရ ပထမဈာနမပေတိ။

အဓိပ္ပာယ်ကား။

ထိုသို့ ရုပ်ဥပစာ အကြည်ဓာတ်များ ကူးစက် ရရှိပြီးနောက်၊ ထိုပဋိဘာဂ အကြည် နိမိတ်လုံးကိုပင် ဥပစာရ သမာဓိဖြင့်။ ဝါ၊ ဝိက္ခန္ဓာနုသတ္တိ ရှိသော သမာဓိ ကာမ

(၅၁)

ကုသိုလ်ဇောဖြင့် ကောင်းစွာ နှော့သွေး စုတ်သည့် အလား တွယ်ထား ကပ်ထား စွဲမြဲစွာ ဦး များ အား ထုတ်သော ယောဂီအား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောပထမဈာန်သည် မြေကြီး လက်ခတ် မလွှဲ ရရမိ ပေတည်းဟူလို။

ယခုကာလ ထိုပြင်းစေတီ ဘာဝနာကို ပြီးမျှားအားထုတ်နေကြသော ယောဂီများတိုင်း ဝိစေတမ္မသဘောသို့ ရောက်ခါ-ထိုင်သောနေရာ-အိပ်သောနေရာတို့နှင့် တထွားတတောင်-တလံ-အထက်သို့ မြင့်တက်နေကြသည်သာများ

လှပါသည်။ ကိုယ်တိုင်အားထုတ်၍ မကြည့်ပါဘူးတဲ့လျက် သူများဖြစ်တာကို အပြစ်မရှာသင့်ချေ။

ဤနံပါတ် ၅၁-ရုပ်ပုံသည်၊ ထိုပဋိဘာဂနိဗိက္ခံသည်ပင် ဖျဉ်-ငါကောင်-ငါကောင်သည်ပင် ဖျဉ်ပဋိဘာဂနိဗိက္ခံဟု ကိုယ်ကောင်နှင့်နိဗိက္ခံ ။-ချုပ် ဝဟောစပ်သကဲ့သို့ မကွဲ မပြား တသားတည်း တခုတည်းနေအောင်ဟု ပြီးများနှင့် သော ဈာနလတ်ယောစီမျှဖြစ်သည် ကောင်းကင်ခေါ် မြင့်ကြွမြန်းနေပုံဖြစ်ပါသည်။

ဤကား-လေးဆင့်အားထုတ်နည်း ပြီးပြီ။

(အမှတ်စကား) - အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်နည်း ကစား-ပထမတုက္ကန္တိ လေးနည်း၊ ဒုတိယတုက္ကန္တိ လေး နည်း၊ တတိယတုက္ကန္တိ လေးနည်း၊ စတုတ္ထတုက္ကန္တိ လေး နည်း၊ ပေါင်း ၁၆-နည်းရှိရာတွင် ဤအာနာပါန ရုပ်ပြုငိုကာ လာ-ရုပ်ပုံ များသည်။ ပထမ တုက္ကန္တိ လေးနည်း အရ လေး ကမ္မဋ္ဌာန်း ပြုသထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ကျန် စတုတ္ထ သုံးနည်းကို ကား-ကျေးဇူးရှင် လက်ဆရာတော် ဘုရား ကြီးရေးသားသော အာနာပါနနိပဒ်ကျမ်းတွင် အပြည့်အစုံ ပါလေပြီ။

ငါးဆင့်ပညာ-ဝိပဿနာ

သဒုဒယဓမ္မာနုပဿီဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟာရတိ၊
ဝယဓမ္မာနုပဿီဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟာရတိ၊
သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿီဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟာရတိ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။

ထွက်သက် ဝင်သက် ဟူသော ကာယ၊ ထိုကာယနှင့် သမ္ဘန္တိဘာဝ ဖြစ်သော ကရုဇကာယန္တိ ဖြစ်ခြင်း ဟူသော ဥဒယသဘောကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်သော အလေ့ ရှိ သည်ဖြစ်၍ ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်နေရာ၏။ မျက် ချုပ်ပျက်ချုပ်နေခါ ကုန်ဆုံးခြင်းဟူသော ဝယသဘောကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်သော အလေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍ ဝိပဿနာ တရားကို အားထုတ်နေရာ၏။

ထွက်သက် ဝင်သက် ဟူသော ကာယ၊ ထိုကာယနှင့် သမ္ဘန္တိဘာဝဖြစ်သော ကရုဇကာယန္တိ ဖြစ်ခြင်း မျက်ခြင်း ဥဒယဗ္ဗယသဘောကို အာနာတလဲလဲ ရှုမှတ်သော အလေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍ ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်နေရာ၏။ ။

(ဤကား-ဝိဇ္ဇာတ္ထအကျဉ်း။)

အကျယ်ကား။ ။ စိတ္တဇဝါယောဓာတ်ဖြစ်သော ထွက် သက်လေ-ဝင်သက်လေ ဟူသော ကာယန္တိ၎င်း။ ထိုထွက် လေ-ဝင်လေတို့၏ ခြေရာတည်ရာဖြစ်သော ရူပကာယ-နာမ ကာယအပေါင်းတို့၌ မိမိ၏ ဥပစာရတာဝန်အမာမိပိတ်၏

အာရုံဖြစ်သောအလင်းသဘောအကြည်သဘောဟူသော အာလောကသညာဖြင့်၊ ဝါ၊ သမာဓိမှန်ပြောင်းမှန်တိလျား ဖြင့်အရှိန်မစဲ-တသွယ်ဖြစ်လာကြကုန်သောဝတ္ထု၊ ရုပ်တို့ကို ၎င်းတစ်စီတစ်စီဖြတ်ဖြတ် ချုပ်ပျက်ကြကုန်သော ဝတ္ထု၊ ရုပ် တို့ကို၎င်း၊ ထိုဥဒယဝယအစွန်းနှစ်ပါးကို ကောင်းစွာထိမိ သိရှိနိုင်သော ဥဒယစွယ်ညဉ်၏ အခြေခံဖြစ်တဲ့ ဝိပဿနာ တရားကို ကိုယ်တွေ့ရှိမြင်နိုင်ဖို့အောင် အားထုတ်ကြ ကုန်ရာသည်ဟုလို၊

(အကျယ်ကိုလိုမူပါရဂူကျမ်းတို့မှာယူပါကုန်။)

ဝိပဿနာကိုဖြခြင်း

ဝိပဿနာဆိုသည်မှာ ဝိ-က-အထူး၊ ပဿနာ-က-အမြင် ဝိပဿနာ-အထူးဖြစ်ခြင်း အထူးထိခြင်းဖြစ်သည်။ တာကို အထူးမြင်-အထူးထိခါလဲဟူမူ၊ ပညတ်တရားတွေ အထပ် ထပ်ပျံ့အုပ်၍နေသော ပရမတ်သား-ပရမတ်ခဲ၊ ဓာတ်သား ဓာတ်ခဲ၊ ကလာပ်သား ကလာပ်ခဲတို့ အမြဲမတည် ဖြစ်ရည် ပျက်ချည်သာ ရှိကုန်ကြသဖြင့် အနိစ္စကန်အမှန်၊ ဆင်းရဲ ဒုက္ခကန်အမှန်၊ အနှစ်သာရတာတရုမုဒိဒါဒကန်အမှန် ဟုသစ္စဉ်ထာဖြင့် အမှန်ကိုအထူးမြင် အထူးထိခြင်းပင် ဖြစ် ပါတော့သည်။ (ဤကား-ဝိပဿနာ။)

ဝိပဿနာ၏အထူးမြင်အထူးထိကို ဥပမာဖြင့် ပြမိအံ့။ နွား၊ ကွဲ၊ မြင်းစသော မြက်သစ်ရွက်စား သတ္တဝါ တို့သည်။

အဆီ အနှစ်မရှိသည့် မြက်ခြောက်မြက်ကြမ်း ခုနစ်ဆွေး- ရှစ်ဆွေးတို့ကို အရသာမရှိဟု သိကြသောကြောင့် စားတို့ကို ဝေးစွာ နှမ်း၍ မှုလည်းမကြည့်လိုကြပေ။ သို့ရာတွင် အာပရိ ကစသော သဲကန္တာရတို့၏ အလယ်၌ နေကြရကုန်သော နွား၊ ကွဲ၊ မြင်းတို့သည် အိန္ဒိယစသော နိုင်ငံခြားမှ တင်ပို့ သမျှသော မြက်ဆွေး ကောင်းရိုးဆွေးတို့ကို မျက်မှန်မိမ်း တပ်ဆင်ပြီး ခေရိရိခြန်ချိုငြိလိုက်တော့၊ လေးလေး-လင် လင် မြက်မိမ်းတွေဟု အထင်မှတ်ခါသာ စားလိုပိတ်-ဝါး လိုပိတ်-သားရေတများများ ဖြစ်လာကြကုန်တော့သည်။

ဤ... ယုတ္တိစားချက် ကောင်းလှတဲ့ မျက်မှန်မိမ်း ကြောင့် အဆီခမ်း၍ နေတဲ့ မြက်ဆွေးတောင် မြက်မိမ်း- မြက်မိတ်ထင်ခါ သားရေတထွင်ထွင်ကျ၍ နေကြပါပြီ။ ဝါတို့ တတွေမှာလည်း တဏှာ-မာန-မိတ္တိနှင့် နိဗ္ဗ-သု-သု-တ- အတ္တတည်းဟုသော အဆီအနှစ်တွေတစ်ခုအစွဲလိုက်-အစွဲ လိုက် နေသည်ဟု ထင်ရလောက်အောင် ယုတ္တိများ ကာ ဆုံး၍ ပေးနေတဲ့ ဝိဗ္ဗတ္တသာ ၁၂-ပါး မျက်မှန်မိမ်းကြီး များ ကြောင့် အားကိုးရာ ၅၂-မျိုးပေမယ့် မြင်ပြီးပျက်-မြင်ပြီး ပျက်သာ ဒကန်ဟုတ်တဲ့ ပရမတ်ရုပ်-ပရမတ်ခဲ၊ ဓာတ်ရုပ်- ဓာတ်ခဲ၊ ကလာပ်ရုပ်-ကလာပ်ခဲတွေကို ဝါတ်ပျံ့တဲ့-အထပ် ထွဲ-အမြင်သွင်၍ သားရေကြွနေကုန်၏။

ဝိပဿနာညဉ်၏ အမြင်သန်တော့မှ မျက်မှန်မိမ်းဖြတ် မျက်မှန်မိမ်းဖြတ်ထားမှ တို့ထင်ခဲ့ မြင်ခဲ့ဒါတွေ မှားကုန် ကြပြီ မဟုတ်ဘူး- ဆိုထင်သလို မမြင်ဘူး-မခွင့်သဘော-

အလိုမလိုက်ပါဘူး- တင့်တယ်မှု မရှိဘူးဟု ဟုတ်တိုင်း မှန်ရာ ယထာဘူတဖြစ်၍လာကြခြင်းဖြင့် ထူးသောအမြင် ထူးသော အသိမျိုးကို ဝိပဿနာဉာဏ်ဟု ဆိုရ ပါတော့ သည်ဟူလို။

အိမ်သာပေါ်မှာကြာကြာကြီးထိုင်၍နေတော့အိမ်သာနဲ့ နံမှန်းတောင် မထိတော့ သလို၊ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိစွဲက ဖြပြီး ကြာရှည် နေမှုကြောင့် ထွဲဒါ မှားဒါကို မထိရှာတော့ပေ။ ကြာတော့ကာ အာရုံ ၆-ပါး၊ စွဲဒါ ၆-ပါး မှားချင်တိုင်း မှားကြပြီး အောက်လမ်းသံသရာမှာ လူးလာခေါက်ပြန်-ရံ ဆန်မြော့မေ့-ထွက်လမ်းမတွေ့ရှိကြ ကုန်စွဲတကား။

ထို့ကြောင့်-
အန္တောဇနာပဟိဇနာ၊ ဇနာယဇနိတာပဇာ။
တံတံဂေါတမပုစ္ဆိ၊ ဂေါကောဇုဓံဝိဇနုယေဇနံ။ ။

ဟူ၍သိကြားမင်းကမေးလျှောက်ရသတဲ့။ ဂေါတမဂေါ တမန္တယံဘွားဒေါ-ရှင်တော်မြတ်ဘုရား။ ပဇာ၊ သက္ကဝါအ ဝေါင်းတို့သည်။ အန္တောဇနာ၊ သပွတ်အူ-စာပေါင်းထိုက် ကဲ့သို့။ အတွင်း၌လည်းရှင်ပွေ့၍နေကြပါကုန်၏။ ပဟိဇနာ၊ ကြွက်ကိုက်တဲ့ချည်ထွေး၊ ကောက်ရိုးထွေးအတွင်ပမာလို၊ အပြင်မှာလဲ ရှင်ပွေ့၍နေကြပါကုန်၏။ ဇနာယ၊ တဏှာဖြင့် ပဇာ၊ သက္ကဝါအပေါင်းတို့သည်။ ဇနိတာ၊ ခေါင်းမြီးရစ်ခြံ မှေးယှက်၍နေကြပါကုန်၏။ ဂေါတမသာလီယတတ်-ရှင် တော်မြတ်။ တံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ၊ သိလိုတဲ့ အရေးကြောင့် မေးလျှောက် အပ်ပါ၏။ အရှင်မြတ် ဘုရား။

ကော အဘယ်အကျင့်ကို ကျင့်သောသက္ကဝါသည်။ ဣဓံ ဇနံ၊ ဤကိလေသာအရှင်အထွေးကို။ ဝိဇနုယေ၊ မြေရှင်းနိုင် ပါသနည်းအရှင်မြတ်ဘုရား။

စက္ကာ-သောတ- စသော အတွင်းခေတ် ၆-ပါး မှာလဲ မြေမရ ရှင်းမရနိုင်အောင် မျက်စိလယ်၍ နေကြပါ ကုန်ပြီ အရှင်ဘုရား။ ရူပါရုံ-သန္တရုံ၊ သောအပြင်ခေတ် ၆-ပါးမှာ လည်း စာပေါင်းထိုက်-ကလိမ်ခြံပမာ၊ အထွန်တခုအရှင်း ခက်အောင် ရှင်ပွေ့၍ နေ ကြပါ ကုန်ပြီ အရှင်ဘုရား။ အတွင်းအပ နှစ်ခုပေါင်းပြီး ရှင်ချက်ကောင်းလှတဲ့-ယက် ကန်းချည်ထွေး- သပွတ်အူ- ကောက်ရိုးပုံ ကဲ့သို့၊ အကုန် ယှက်မှေးပြီး မြေမရနိုင်တဲ့ အထွေးကြီး ဖြစ်၍နေကြပါပြီ အရှင်ဘုရား။ - သက္ကဝါတိုင်း- သက္ကဝါတိုင်း ဤမျှ ပွေလိမ် ရှင်ပွေ့ပြီးနေကြတဲ့အမှားတခုတွေကို ဘယ်ကဲ့သို့ရှင်းရ ပါမည်နည်း။ ဘယ်သို့သော အကျင့်ရှိသူသည်။ မြေရှင်း နေတဲ့သူဟူ၍ မှတ်ရပါမည်နည်း အရှင်မြတ်ဘုရားဟု မေး လျှောက်ထားတဲ့အတိုင်း ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ် ကြီး က(ထိလေပတ်ဋ္ဌာယနရောသပဿော) ဟူသောအဓိပ္ပါယ် အဓိပ္ပာယ်-အဓိပ္ပာယ်သိကွာသုံးပါး အကျင့်တရားဖြင့် မြေ ရှင်းရမယ်ဆို ဟောတော်မူလေသည်။

ထိုသိကွာ သုံးပါး အကျင့်တရားတို့တွင် အဓိပ္ပါယ် သိကွာနှင့်အဓိပ္ပာယ်သိကွာ ၂-မျိုးကိုတော်မူပါင်းပြီးချိန်မှ ပေါင်း ၄၀-ကျော်နှင့် ပြခဲ့ပေပြီ။ ယခု အခါ၌ အဓိပ္ပာယ် သိကွာ။ ဝါ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြီးပြီးမျှားအားထုတ်

ရပ်များကို ရုပ်ပုံတွေ အစုံအလင်နှင့် တစ်ဆင့်၍ ပြလိုက်ပေဦးအံ့။

ထိုအခါပညာသိက္ခာအကျင့်ဖြစ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ-မဂ္ဂင်နှစ်ပါးအားထုတ်အပ်သော ပိပဿနာ ဘာဝနာသည် ပရမတ်ရုပ်နာမ်တို့၏ဖြစ်ပေါ်ဆဲဥဒယ၊ ပျက်ဆဲဝယ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံတို့ကိုဉာဏ်အမြင်ရှင်းစေခြင်းငှါ ရှုမှတ်ရရာဝယ် ထွယ်ကုလှသောတရားကားဟုတ်ပေးသို့ရာတွင် ပိပဿနာ ဉာဏ်၏ အခြေခံဖြစ်သော သမာဓိ ကလည်း ဥပစာသမာဓိမျိုးအဖွဲ့နာသမာဓိမျိုးတို့ဖြစ်ခဲ့အံ့ မြန်မြန်ခရီးရောက်ထွယ်ပေသည်။

အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ၊ ပိပဿနာရှုရာ အစွန်းသုံးပါးတို့တွင် အန္တိဂုဏ်း။ ဝါ၊ အတွင်းကျကျ ရှုမှတ်နိုင်သော သမထ ယာနိကလင်း ဖြစ်သော ကြောင့် ပေ တည်း။ ထိုသမထယာနိယလင်းမှ စီးဖြန်းအားထုတ်သော ယောဂီ၏ ပိပဿနာဉာဏ်အားသာလျှင် အဓိစိတ္တသိက္ခာက- မဟာပုလ၊ မဟာနိသံသ အနေဖြင့် ထွန်စွာ ကျေးဇူး ပြုနိုင် သော ကြောင့်ပေတည်း။ နောက်တွင် ရုပ်ပုံနှင့်တကွ ထင်ရှားပေလတ္တံ့။

ပိပဿနာ ရူနည်းများ

ထိုပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်းသော အာနာပါန သမထယာနိက-အာရဒ္ဓပိပဿက-ယောဂီအပေါင်းတို့သည် မိမိရအပ်ဝင်စားအပ်ခဲ့လေသော- ငြိမ်းစေတီ။ ဝါ၊ ရုပ်ဥပစာ- နာမ်

ဥပစာတည်းဟူသောအကြည်တုံး-အကြည်ခဲ၊ မှန်ခဲ-ဖန်ခဲ၊ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော သမာပတ်မှ ထ၍၊ ဝါ၊ ပိစေတဋ္ဌလက္ခဏာရှိသော ဥပစာရချာန်သမာပတ်မှထလတ်သည် ဖြစ်၍။ ထိုအကြည်ခတ်တည်းဟူသော သမာဓိမှန်ပြောင်းနှင့် ရုပ်အပေါင်း နာမ်အပေါင်းတို့၏ သဘောလက္ခဏာတို့ကို ပိပဿနာဉာဏ်စိန်မှန်ပျဉ်အပေါ်မှ တင်၍ အချိုးကျကျ ရှုမှတ်ရသည်ရှိသော်၊ ထိုပဋိဘာဂ အာလောက သညာအောက်တွင် အရှိန်မစဲ၊ တစ်သဲ-တဖွဲ-ဖွဲ-ကန်မမြဲသော ဝတ္ထုရုပ်ကလာပ်တွေ တို့၏ တဋ္ဌါးဋ္ဌါး ပျက်ကုန် ဖြစ်ကုန်သည်တို့ကိုတွေ့ထင်ရပေလတ္တံ့။

၁-သဒ္ဓိရူနည်း။ ၂-ပုဗ္ဗရူနည်း။ ၃-တြိမိရူနည်းအားဖြင့် ပိပဿနာဉာဏ်အာရုံလိုက်ရာဌာန ၃-မျိုးရှိပေသည်။ ထိုသုံးမျိုးတို့ထွင် ပြဆိုခဲ့ပြီးသော အာလောကသမာဓိအလင်း သညာဖြင့်ခန္ဓာကိုယ်ကောင်ကြီး၏ခြေမြားအရပ်မှတဖြည်းဖြည်း ပရမတ်ရုပ်-ခတ်ရုပ်-ကလာပ်ရုပ် တို့၏ သဘောကို ငါ့သိရအောင်ကြည့်ရှုတော့အံ့ဟုလုံးလုံးလျက်၊ တကိုယ်လုံးစပ်မိအောင်သတိနှင့်အသိမလင်စေဘဲ ရုပ်ရုပ်-ရုပ်ရုပ်။ ရုပ်ရုပ်-ရုပ်ရုပ်ဟု ရှုမှတ်ပါ။

မိမိ၏ပိပဿနာဉာဏ်အာရုံ ရောက်ရာ ရောက်ရာ ဌာနတိုင်း-ဌာနတိုင်းမှ မီးသတ်ပိုက်လုံးကြီးများနှင့် တဲ့တဲ့ထိုးလိုက်တော့ ဋ္ဌါးကနဲ-ဋ္ဌါးကနဲ ထွင့်ပင် ကျော့စွ ပျက်စီးနေဒါကို ရပ်ပြီးကြည့်နေရသလိုလဲ ရုပ်ပျက်ပဲ့တွေကို တွေ့ဖြင့်

ရပေ၏။ တနည်း-ထုံးပုံကြီးလေဗွေရမ်းတော့ ဖွားဖွားဖွား ဖွား ဖြစ်နေဒါလို ရုပ်ပျက်နေပုံ တွေကိုလည်း ဝေ့ထွက်ရ ပေ၏။ ချိန်နည်း အားဖြင့် ခြေဖျားမှ ငယ်ထိပ် ငယ်ထိပ်မှ ခြေဖျား စပ်မိအောင် ရှုမှတ်သားရသောနည်းဖြစ်၍ သန္တိရနည်းဟု ခေါ်ဆိုရလေသည်။

၂-သို့မဟုတ် ခြေဖျားမှ ချက်အထိသော အောက်တ ပိုင်း၌သာ။ ဝါ၊ ဟောဗ္ဗမကာယ၌သာ အပြန်ပြန်၎င်း။ ချက်မှ လည်မျို တိုင်ထိသော အလယ်တပိုင်း၌သာ ဝါ၊ မန္တိမကာယ ၌သာ အပြန်ပြန်၎င်း။ လည်မျိုမှ ချက်အထိ ချက်မှ လည်မျို အထိ စပ်မိအောင်ရှု။ သို့မဟုတ်၊ လည်မျိုမှ ငယ်ထိပ်-ငယ် ထိပ်မှ လည်မျိုဟူသော အထက် ကိုယ်တပိုင်း၌သာ။ ဝါ၊ ဥပရိမကာယ တကိုယ်လုံး သတိမလုပ်- ရှုမှတ်ရခြင်းအား ဖြင့် သုံးပိုင်း ပိုင်းခါ ပိုင်းခါ ရှုမှတ်ရသောနည်းကို ပဉ္စရ နည်းဟု ခေါ်ဆိုရလေသည်။

၃-သို့မဟုတ် တတောင်ခန့်-တထွာခန့်-တဝါး၊ လေး သစ်ခန့်-ရင်ဝ၊ ငယ်ထိပ်စသော မိမိဉာဏ်သန်ရာ အာရုံကျ ရောက်ရာ ဌာန ဌာနတို့၌သာ စိုက်၍ ရှုမှတ်ရသောနည်းကို ဩဓိရနည်းဟု ခေါ်ဆိုရပေသည်။

ထိုပိပဿနာ ရှုနည်းသုံးမျိုးတိုင်း၌ပင်၊ ကလာပ-သမန အစွမ်းအားဖြင့် တဖွဲ့တဖွဲ့ တရိုက်ရိုက် ပျက်ကုန်ပျက်ကုန်သော ဝတ္ထု၊ ရုပ်ကလာပ်တို့ကို၎င်း၊ ထပ်ခါထပ်ခါ-အသစ်အသစ် ဖြစ်ပေါ် ဖြစ်ပေါ်၍ လာကြကုန်သော ဝတ္ထု၊ ရုပ် ကလာပ်

တို့ကို၎င်း။ တဖွားဖွားနေသည်ဟု ယောဂီ၏ဉာဏ်ဝဋ်ထင် လာမြင်လာသည်ကို တရားဝေ့ပြောရာ၌ မှတ်ကုန်ရာသည်။

ဝိပဿနာ ရှုရာ အစွန်း ၃-ပါး

၁-အန္တရစွန်းမှ ရှုနည်း။ ၂-ဗန္တရစွန်းမှ ရှုနည်း။ ၃-ဗဟန္တရ စွန်းမှ ရှုနည်းအားဖြင့် ဝိပဿနာအာရုံ ထားရာဌာန ၃-မျိုး ရှိလေသည်။ ထိုသုံးမျိုးတို့တွင် ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ဥပစာရ သ မာမိအကြည်အလင်းအာလောကသညာဖြင့် မန္တိမဏ္ဍလ ဟဒယသွေးပျဉ်ခေါ် တကိုယ်လုံး တကောင်လုံး၏ ဗဟိုရှိ ချက်မပိပဿနာ ရှုသောမနေအကြည်တို့၏ တည်ရာဗိရာ အတွင်းဌာနစွန်းမှ စတိန်ပြတ်ဒလစပ်ပေါက်ပြန်၍ နေသော ရုပ်တို့၏ တဖွားဖွားချင်ပျက်မှုများ တွားခနဲ-တွားခနဲပေါ် လာမှုများကို မပျောက်ဒိမပျက်ဒိတသဘောမှ တာသဘော သို့ ပြောင်းရွှေ့၍ မသွားဒိ အဒ္ဓိလိုက်ခါ ပျက်ပြီ-ဖြစ်ပြီနှင့် သတိမလုပ်စေဘဲ အထပ်ထပ် အဖန်ဖန် ရှုမှတ်၍ နေခြင်း သည် အန္တရစွန်းမှ ရှုမှတ်နေသည်ဟု ဆိုရပေ၏။

၂-သို့မဟုတ် ခန္ဓာကိုယ်တနေရာရာ၊ ဥပမာ-ရင်ဝ၊ ငယ်ထိပ်၊ ခြေ၊ လက်၊ စသော အတွင်းလဲမကျ အပြင်အပ အာရုံလဲ မဟုတ်သော ဌာနစွန်းမှ တစီစီ အမြတ်ဖြုတ်၊ တသုတ်သုတ်ကြွေပျက်စီးပေါက်ပြန်ပြီးလျှင် နေခဲ-ယား ခနဲ၊ ရွှေခါ-ရွှေခါ စစ်စစ်-စစ်စစ်၊ ပျက်ပျက်၊ ဖြိုဖျက်-ဖြိုဖျက်၊ ရုပ်စာတ် လေးပါးတို့ ပျက်သွားလိုက်-ပေါ်လာလိုက် နှင့် နေမှုများကို အသိမလုပ်စေဘဲ အထပ်ထပ် အကြိမ်ကြိမ်

ညွှန်ချိန်ရှုမှတ်၍ နေခြင်းသည် - ဗန္ဓရစွန်းမှ ရှုမှတ်နေ သည်ဟု ဆိုရပေသည်။

၃-သို့မဟုတ် ဗဟိဒ္ဓဖြစ်သောရုပ်ကိုမြင်ရာ၌မြင်တယ် အသံကိုကြားရာ၌ ကြားတယ်၊ အနံ့နံ့ရာ၌နံ့တယ်၊ စားရာ- ဝါးရာ-သောက်ရာ-လျက်ရာ၌လည်းစားတယ်စသည်၊ အပူအအေး တို့နှင့်၎င်း၊ အကြမ်းအနူး တို့နှင့်၎င်း ယွေထိရာ၌ ပူတယ်- ဇတယ်၊ ကြမ်းတယ်- ချောတယ်၊ ကြိတ်တယ်-သိ တယ်စသည်ဖြင့် ယွေထိနေမှု များကို အသိ မလပ် စေဘဲ၊ အထပ်ထပ် အခါခါ ပိပဿနာ ရှုမှတ်၍ နေခြင်းသည် ဗဟိဒ္ဓ အပြင်အပ ကျလွန်းသည့်အတွက် ဗဟန္ဓရစွန်းမှ ရှု မှတ်နေသည်ဟု ဆိုရပေသည်။

(အကျယ်သိလိုမှု ယောဂီပါရဂူ-သစ္စပါရဂူ-ဝဋ္ဋပါရဂူ- အာနာပါနပါရဂူ-ယောဂီပါရဂူကျင့်စဉ်တို့မှယူပါကုန်။)

အကောင်းဆုံးသော ရှုနည်း

ဥပစာရသမာဓိဒ္ဓိယေဝဋ္ဋတ္တာ၊ ပိပဿနာကမ္မံ ကရောဇန္တိ၊ ဘိစိစိသံသာရက္ခိယသမာဓိ။
(မဟာနိကာ)

အနက်။ "ဥပစာရသမာဓိဒ္ဓိယေဝဋ္ဋတ္တာ၊ ဥပစာရတာဝနာ ရုပ်ကြည်နာမ်ကြည်ကို ရှုမှတ်နိုင်သော သမာဓိဋ္ဌိသာယျင်။ ဋ္ဌတ္တာရပ်တည်၍။ ဝါ၊ ထိုဥပစာရအကြည်တောဝနာသမာ ပတ်မှတစ်ဆင့်၊ ပိပဿနာကမ္မံ၊ ရုပ် နာမ် နှစ်ခု ဖြစ်ပျက်မှုကို ရှုမှတ်သော အလုပ်ကို။ ကရောဇန္တိ၊ ပြု သော လျက်။"

သိင်္ခံ၊ လျင်လျင်မြန်မြန်။ သံသာရဒက္ခံ၊ သံသာရဝန်ဆင်းရဲ အပေါင်းမှ၊ အတိတ္တဋီကာ၊ ကျော်လွန်၍ မဂ်မိုလ်သို့ရောက် စေတော့နဲ့။ (အဓိပ္ပါယ်လွယ်ပြီ။)

ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ပိပဿနာအာရုံပိုက်ရာ ဌာနအပေါင်း တို့တွင် အကောင်းဆုံး- အထင်အမြင် လွယ်ဆုံးဖြစ်သော သမထ ယာနိက တို့သာ ကောင်းစွာ ဥပစာရ တာဝနာ သမာဓိ အာလောက အလင်းဖြင့် ထိုးထွင်း၍ မေးမြန်း လျက် ကြည့်နိုင် မြင်နိုင်သော ဗဟိဒ္ဓိချက်မ-မဇ္ဈိ၊ မဇ္ဈလ- ဟဒယ သွေးပျဉ်သည်လည်း-ရုပ် မိမိဋ္ဌိသာ လေး၍ မြစ်ဒွိ ရတဲ့ ပိပဿနာရူပိတ်နှင့် ဆိုလျှင်အတိသန္ဓ- အထွန်းနိုးကပ် ပြု သောကြောင့် မြန်မြန် ယွေထွယ် ထင်မြင် လွယ်လှ ပေ တော့သည်။

ဤအချက်ကို အဋ္ဌကထာဆရာကြီး ကလည်း၊ ထော ပတ်ကို စားလိုသောသူသည် ကိုက်ခန်း အတွင်းသို့ ဝင်၍ ထောပတ်ကိုရှာ၏။ ထောပတ် ယွေမြင်သော အခါ ထော ပတ်၏တည်ရာဖြစ်သောစွက်ကိုမ၏။ စွက်ကိုမခါမျှဖြင့်ပင် အလိုရှိသောထောပတ်ကို လွယ်လွယ်နှင့်ရလေသခဲ့သို့ ရုပ် ပျက် နာမ်ပျက်ကို ယွေလိုသော ယောဂီသည် ထိုရုပ်နာမ် တို့၏ တည်ရာမှီရာ ဖြစ်သော အနီးကပ်ဆုံးသော ဟဒယ ဝတ္ထု၊ ကိုစွဲကိုင်၍ရှုက လွယ်လွယ်မျှနှင့် မဂ်မိုလ်ကိုရနိုင် လေသည်ဟု မိန့်တော်မူခဲ့လေသည်။

ရလွယ်ကြောင်း နှိုင်းချိန်နိုင်ရန် ဥပမာဖြင့် ပြရမည်ဆို လျှင်၊ မြို့၏အလယ်၌ တည်ရှိသောမီးမျှောင်စင်သည် တဖြည်းဖြည်း

ထက်မြင့်၍ မြင်ထွယ်သလို၎င်း။ တနည်း- အထီးမှည့်သဲ
 သော လယ်ခင်းယာခင်း၌ မြင့်လှသည့်သစ်ပင်၊ သို့မဟုတ်
 လင့်စင်ပေါ်ကနေ၍ ကြည့်လျှင် သားငှက်တို့ ဖျက်ဆီးမည်
 ကို ထွယ်ထွယ်နှင့် မြင်ရသလို၎င်း။ လှည်းတီး- ရထားတီး
 ထို့၌ ပုံတောင်းကာသာချုပ်နေသလို၎င်း။ ကျယ်လှတဲ့ ထီး
 ရွက်ကြီး တယ်လိုပင်ပြန်နေသော်ငြားလည်း၊ ခရိုင်ကဆွဲ
 လိုက်လျှင်တည့်တညွတ်တည်း ကုတ်၍ပါလာသခဲ့သို့၎င်း။
 ထို့အတူ မန္တရမဏ္ဍလပိပဿနာ စိတ်တို့၏ အချက် အချာ
 ကျလှသော ထိုဟဒယသွေးပျဉ်ကနေ၍ ကြည့်ရှုလိုက်လျှင်
 ပိပဿနာဉာဏ်ဆယ်တန်လုံးထွင်းပေါက်၍မဂ်သို့ရောက်
 ကြရ သည်သာများလေသည်။ ဤနည်းအားဖြင့်- အရိယာ
 မြောက်များစွာ ရှိ၍ နေကြောင်း ကိုယ်တွေ့ ဒိဋ္ဌပင် ဖြစ်ပါ
 တော့သည်။

အန္တရစ္စိတိက ရူနည်း

ရုပ်ပုံနံပါတ် ၅၂-ဖြင့် အန္တရစ္စိတိက ရူနည်းကို မပြုဒီ
 အသကာသပဿာသဘာဝနာဖြင့် ပိပဿနာ ရှုရုံရုပ်နာမ်
 ပိုင်းခြားရုံတို့ကိုပြုတော်မူလိုသောကြောင့်-
 တတော အသကာသ ပဿာသေ ကာယ၌ ရူပန္တိ၊
 ဝိတ္တန္တိ တံသမ္ပယုတ္တိဓမ္မေစ အရူပန္တိဝဏ္ဏပေန္တိ။
 အနက်။ "တတော၊ ထိုဥပစာရတာဝနာသမာပတ်ကို
 ဝင်စားပြီးမှ၊ အသကာသပဿာသေ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်
 အပေါင်း၌။ ကာယ၌၊ ကရုဇကာယ သမ္ပန္နိကာဝဖြစ်သော
 ရူပကာယကိုလည်း။ ရူပန္တိ၊ ရုပ်ရုပ်-ရုပ်ရုပ်ဟူ၍။ ဝဏ္ဏော

ပေန္တိ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏။ စိတ္တန္တိ၊ နာမကာယဖြစ်သော
 ဝိညာဏ်ကို၎င်း၊ တံသမ္ပယုတ္တိဓမ္မေစ၊ ထိုဝိညာဏ်နှင့်တကွ
 ယှဉ်တော် ယှဉ်တက် ဖြစ်သော စေတသိကာ နာမကာယ
 တို့ကို၎င်း။ အရူပန္တိ၊ နာမ်နာမ်-နာမ်နာမ်ဟူ၍၊ ဝဏ္ဏပေန္တိ၊
 ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏။

အသကာသ-ထွက်သက်၊ ပဿာသ-ဝင်သက် ဟူသော
 ပဋိဘာဂ အာလောကသညာ၌ ကောင်းစွာ ထင်မြင်၍ လာ

(၅၂)

အသ ရူပက္ခန္ဓာကို ရုပ်ရုပ်-ရုပ်ရုပ်ဟု
 ခေါ်၎င်း။ နာမက္ခန္ဓာလေးပါးကို နာမ်နာမ်
 ဟုခေါ်၎င်း။ ပိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ဝေဘန်
 ပိုင်းခြား၍ ပွားများ အား ထုတ် ပါ
 ဟူလို။

ထို့ကြောင့် ဤနံပါတ် ၅၂-ရုပ်ပုံတွင်
 များပြီထားသော ဟဒယဝတ္ထု၊ အ
 ထွင်း တလက်ဆွန်းရှိသော သွေးပျဉ်
 ကလေးကို မမြင်-မြင်အောင် နောက်ကျောမှ ကြည့်ပါ။ အ
 ကြည့်ကိုရခဲ့ပါလျှင်။ ဝါ၊ ရုပ်ဥပစာပိုင်ပိုင် ဆိုက်ခဲ့ပါလျှင်
 အောက်လင်းမာတ်မီး၏အရောင်အောက်မှာ ပြောင်ပြောင်
 တောက်ပသော သွေးပျဉ်ကလေး မျက်နှာ ပျဉ်သည် ဖန်
 ခွက်၌ တည်သော ဆေးနီအဆင်းကဲ့သို့ လင်းကန်မြင်လာ
 ပေလိမ့်မည်။

ထိုအသကာသပဿာသဟုဆိုအပ်သော အလင်း၌ ထွင်း
 မောက်ခါမြင်လာတဲ့ သွေးပျဉ်ကလေးလည်း ရုပ်ကာယပင်

ပြန်လေသောကြောင့် ထိုသွေးပျဉ်ဟူသော ရုပ်ကစ၍ ရူပ ပရိဂ္ဂဟကို ရှုမှတ်ကြရမည်ဖြစ်၏ အလယ်ဗဟိုရှိ၌ ဝိပဿ နာစိတ်စိုက်ခါ နိုင်နင်မြဲမြဲ စွဲယူ ရှုမှတ်၊ ရုပ်ရုပ်-ရုပ်ရုပ်ဟု သိမ်းအပ်လေသည်။

ထိုအစီအရင်အတိုင်း ရှုလတ်မှ ဘယ်ကဲ့သို့ ပေါ်မည် နည်းဟုဆိုသော်၊ ဝိပဿနာ၏ ဥပမာ- ငါးချက်တို့တွင် တချက်ချက် အာရုံ၌ထင်မြင်လာပါ လိမ့်မည်။ ထိုဥပမာ ငါးချက်တို့တွင် အကြင်ယောဂီအား စိတ်စိုက်လိုက်သော ခဏ၌ ဆီးနှင်းတွေ သစ်ရွက်ပျားမှ တဖွားဖွား တဖြောက် ဖြောက်-အပေါက်ပေါက်တွေကျေ၍ ဆင်းနေသခဲ့သို့ ရှုပ် ယှက်ခတ်မြင်ထင်လာမှု၊ (၁) ထိမိန်၌ ပမာဖြစ်၍ ဝိပဿ နာအာရုံစစ် အမှန်ဖြစ်ပါတော့သည်။ မဇ္ဈိတ်ဘဝုတ္တိဖြစ် ရှုလေတော့။

အကြင်ယောဂီအား စိတ်စိုက်သောခဏ၌၊ ရေပျဉ်ကို ထုတ်နှင့် တအားရိုက်လိုက်တော့ ရေပန်းတွေ ဖြာသွား သလိုမြင်ထင်၍လာမှု၊ (၂) ဒဏ္ဍရာဇုပမာဖြစ်၏။ ထိုသို့ထင် မြင်လာခြင်းမှာလည်း ဝိပဿနာ၏အာရုံစစ်အမှန်ကော် ဟုတ်ပေတော့သည်။

အကြင် ယောဂီအား သွေးပျဉ်ကို စိတ်တင်၍ ရှုမှတ် လိုက်သော ခဏ၌ ရေမြုပ်ဆိုကြီး- ရေမြုပ်ခဲကြီး စုပုံ လျှက် တစ်စီ တဖြုတ်ဖြုတ် ပေါက်ကွဲ ကြွ၍ နေသခဲ့သို့ ထင်မြင်၍လာမှု၊ (၃) ဥဒကပုဖျါပမာဆိုရပေသည်။ အာရုံ အထင်မှန်လှပေသည်။

အကြင် ယောဂီအားလည်း လောလောပူလောင် တ ပြောင်ပြောင်မီးဝင်လျက်ရှိသော သံဒယံဒိန်းကြီးထည်းသို့ နှမ်း-ဝဲ-စပါး-သစ်ရွက် နွဲ့နွဲ့ကလေး များကို ချ လိုက် သော ခဏ၌ပင် တဖြောက်ဖြောက် တဖြုတ်ဖြုတ် အော်ဟစ် ခုန် ပေါက်၍နေကြ ဂုန်သကဲ့သို့ ထင်မြင်၍လာမှုသာသယုပမာ ခေါ်ဆိုရ၏။

အကြင် ယောဂီ အား လည်း လက္ခယိသန်းခေါင် မိုးမှောင်ကြီး အကျထွင်ထပ်ချိုးခါ အာကာသာ မှ တဖြုတ်ဖြုတ်ထလင်းလင်းလျှင် ပန်းတွေ ဆင်း ချည် တက် ချည် ပျက်ချည် နှင့် ထူး လစပြန် ထပ်၊ ရှုတ်ယှက်ခတ်နေသခဲ့သို့ ထင်မြင်၍လာမှု၊ ဝိဇ္ဇာပမာဟုခေါ် ဆိုရလေသည်။ ဝိပဿနာ ဥပမာ ၅-ပါး ဤအထင်မျိုးသာ အာရုံမှန်ဖြစ်ပေသည်။

ထိုမှဘပါးသော ထူးထူးဆန်းဆန်း အမြင်များပညတ် အမြင်၊ အတွင် သဏ္ဍာန် စသော အမြင်ဆန်းများ၊ အသုဘ အရိုးစု-မိုးလောက်အစု-အလင်း-အဆင်း ဤအမြင်မျိုးတို့ ကား-ဝိပဿနာအာရုံ မဟုတ် ဥပမာ ၅-ချက်နှင့်မသက် ဆိုင်သဖြင့်ပယ်အပ်ကုန်သည်။

ဤသို့လျှင်အာနာပါနသမထယာနိကယောဂီ-ဥပစာရ သမာဓိရှင်သည် သွေးပျဉ်၏ အလယ်ဗဟိုရှိ၌ ထိုထိုဥပမာ

၅-ချက်တို့နှင့်ကိုက်ညီသဖြင့် မေ့ပျောက်တန်းအကျိတ်အခဲ
 နှစ်ရှုမှတ်ဖန်များလတ်သော် တံလျှပ်တွေ တပျံ့ပျံ့ တ
 လိပ်လိပ်ထနေဒါကိုကြည့်ရှုနေရသခဲ့သို့၎င်း၊ မဖေါက်ထုံး
 အပုံကြီး၏ အထက်တွင် လေးမွှေး-လေကြမ်းကြီး မွှေးရမ်း
 ထိုက်ခတ်သဖြင့် တထောင်းထောင်း ထနေသခဲ့သို့၎င်း။
 သဲတန်းကြီးကျနေသလို၎င်း၊ ရေပွတ်တွေပေါက်ကွဲပျက်စီး
 ဖြစ်လည်းဖြစ်ပေါ်၍လာကြပြန်ကုန်သလို၎င်း၊ အရှေ့တဆင့်
 ထက်တဆင့်၊ ရင်ရင့်မြင့်မြင့်လှသောအခါ၊ ထွန်းစွာထွန်းစွာ
 အပျက်ကသာသို၍ထင်မြင်လာတော့၏။

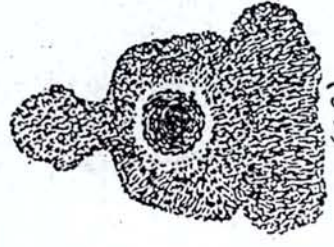
ထိုသို့ ရှုမှတ်၍ နေခြင်းပင် တခါတခါ အထွန်းကြမ်း
 ကြမ်းပျက်ကုန်လျက်၊ တခါတခါ နှစ်မွှေးမှူးရှိလိုက်၊ တခါ
 တခါ နံပါတ်(၅၃)ပုံကဲ့သို့ ကိုယ်တပိုင်ကစ ပျောက်ဆွေး
 လိုက်နှင့်ပင် ကြားတော့ခါ ဆနဟူသော ရုပ်ဆိုင်ရုပ်ခဲကြီး
 အဖြစ်မှ တဖွားဖွား အမှတ်လောင်တွေ ကွဲပြီး ဖရိုဖရဲ နေ
 လိုက်၊ တခါတခါ-သဏ္ဍာန်ဆီဒါမရှိ၊ ပရမတ်ရုပ်-ဓာတ်ရုပ်
 ကလောင်ရုပ် ထိုသော အမှန်ရှိပါတကား ဘယ်မှာ မြို့လုံလဲ
 ဟူ၍လည်း အထူးထိ၍သိ၍ လာတတ်ကြပါကုန်သည်။

တခါ တခါ တကိုယ်လုံး မီးလောင်နေသလို ပူလိုက်-ဖ
 လိုက်၎င်း။ တခါတခါ အလွန်နာကျင်ဆင်းရဲကိုခဲလျက်
 ၎င်း။ တခါတခါ-ဒါးလွှဲသံညှို့တို့နှင့် ရက်ရက်စက်စက် လှီး
 မြတ်ထိုးဆွ နေဘိသကဲ့သို့၎င်း၊ မလျှပ်သောမရှက်သာ ဘာ
 တွေနှင့်တုတ်ချည်ထားသခဲ့သို့၎င်း။ တခါတခါ ကြီးလေး
 လှသောဝန်ထုပ်ကြီးကိုထမ်းပိုးထားရသခဲ့သို့၎င်း။ လက္ခ

ဏာရေး သုံးပါးတို့ နှလုံးသွင်းမှုအားလျော်စွာ ပေါ်လာ
 တတ်ကုန်သည်များကား-ရေးသား၍ မျက်နှာဆုံးနိုင်စရာမရှိ
 ဖြစ်ပါတော့သည်။

အနောက်နိုင်ငံ လောကဓာတ်ဆရာကြီးတို့ ပြုလုပ်ကြ
 သောလျှော်စစ်မှန်ပြောင်းမှန်ဘိလူးများဖြင့်ပါးလွှာလှသော
 စက္ကူ၏ထုကလေးကိုပင် အပြန် ၁၅၀-ခန့် တလက်မခန့်

ခွဲ၍ သဘာဝပစ္စည်းတို့ ပုံသဏ္ဍာန်ပြ
 နိုင်ကြကုန်သေး၏။ အရာဝတ္ထု တခုခု
 ကိုကြည့်လိုက်လျှင်ပျက်ပျက်ပျက်ပြီးထွက်
 နေတဲ့ တဖွားဖွားကို မြင်နိုင်ကြ ကုန်
 သေး၏။ ခွဲခွဲခွဲခွဲနှင့် ဓာတ်ကလောင်တွေ
 ထထပြီး ဖြစ်ကုန်သည် တို့ကို မြင်နိုင်
 ကုန်သေးပေ၏။

(၅၄)

သတ္တဝါတလောက်၏ကိုယ်တွင်း၌
 အထွေးအသားအရိုးအကြောစသောထိုထိုကောဋ္ဌာသက
 ဖြစ်ကုန် ပျက်ကုန်ကြသော တစိစိ တမှုမှု တရွရွ ဓာတ်က
 လောင်တွေကို တလျှပ်လျှပ် မြင်ကုန်သဖြင့် ပိုးကောင်တွေ
 ခန္ဓာကိုယ် အတွင်း ဒင်းကြမ်းပြည့် ရှိကုန်သည်ဟု အယူ
 ရှိကြကုန်တော့၏။

အမှန်မှာပိုးကောင်တွေလည်း ရှိသင့်သလောက်တော့
 ရှိပေသည်။ သို့သော် လျှပ်ဒင်းရွာကိုင် ပိုးချည်သာမဟုတ်
 သဲ ဖြစ်ချစ်ဖြစ်ချစ်ပေါ်နေကြကုန်သော ဆီချက်အိုးကြီး
 ရေခွေးအိုးကြီးတို့အပြင်တစိစိတရွရွ ပေါ်ကြွပျောက်ကြ

နေကုန်သကဲ့သို့သောရုပ်ကလောင်တို့၏တိုးမြှင့်ခြင်းဖြင့် တစ်
သုတ်သုတ်တသက်သက်နှင့်အဟောင်းအဟောင်းတွေပျက်
အသစ် အသစ် တွေ ထွက် ပြီး သန္တတိ ဆက်၍သာ
မကုန်မခမ်းနိုင်ရှိရှာကြလေကုန်တော့သည်များကို ပိပဿ
နာပေသာဂီများကိုယ်ပွေ့ဒိန္နုရှိကြလေကုန်ပြီ။

ပိပဿနာဉာဏ်အားကြီး၍ လာသောအခါ၊ ဤနိပါတ်
၅၄-ရုပ်ပုံအတိုင်း ဗန္ဓုသမ္မဟာသဏ္ဍာနသန္တတိ ဥပါဒါ
ဟူသောပညတ်တွေ့၍ သွေးကြဲကုန်သဖြင့် ပပေသာဂထွက်
တော့-လူကောင်းသက်သက်ဖြစ်လာသလို၊ အမူးပျောက်
အရူးပျောက်အမှန်သို့ရောက်ခါ အပျက်မှအပျက်ပုံမှတစ်ပါး
ငါမရှိသူမရှိ၊ ယောက်ျားမိန်းမ၊ ဗြဟ္မာလူနတ်သတ္တဝါမရှိ၊
နိသတ္တ နိဇီဝ ပရမတ္ထဓမ္မသဘောသက်သက်အပျက်- အ
ဆင်းရဲ-အနှစ်သာရမရှိဟုထိမြင်၍ လာကုန်သည်။ ထင်မြင်၍
လာသောအတိုင်း ရုပ်ပျက်က တခြား- ထိဒါက တမျိုးဟု
ရုပ်နာမ်ကွဲလေတော့သတည်း။

ပိပဿနာဉာဏ် အရင့်သန်ဆုံးသို့ ရောက်သောအခါ
သင်္ခါရပေက္ခာ အမည်ရလျက် ပိပဿနာဘာဝနာသည်
ထိခါပတ္တအထွန်သို့ရောက်ပြီး-အထိပ်သို့ရောက်ပြီ နောက်
ထွန်စွာဆင်းရပ်ပန်းတုံ့ သဘောတွေနှင့် တကွ ရုပ်ပါ နာမ်
ပါ သတိ မရတော့ဘဲ၊ သေရှာ မြောမေ့ သလို စွါ ၆-ပါး။
အာရုံ ၆-ပါး။ ရုပ်နာမ်တရားတို့ပျောက်ကွယ်ကုန်ဆုံးလျက်
အထွန်ကြည်လင် ဖြစ်သော အမတန္တရသို့သို့ ယုံမိယူတွေ
များလှပါပြီ-အားထုတ်ကြသူတော်ကောင်းတို့။
(အကျယ်ကိုလိုမူပါရဂူကျမ်းတို့မှာယူပါကုန်။)

တရုဏပိပဿနာ နှင့် ဗလဝဝပိပဿနာ

ရုပ်ပုံနိပါတ် ၅၄-ဦးပြခဲ့သောတကိုယ်လုံးတကောင်လုံး
အပျက်ချည်သာ အပျက်မှတစ်ပါးဘာမျှအကောင်အထည်
ရှာ၍မတွေ့၊ ဘာပုံသဏ္ဍာန်မျိုးကိုမှလဲ မြင် အာရုံမမြင်
သုဒ္ဓိသင်္ခါရပုဂ္ဂိုလ် သက်သက်အမှန် ဖောက် ဉာဏ်အာရုံ
တက်ခဲ့ပါလျှင်ကား ဗလဝဝပိပဿနာ၊ အားရှိသောပညာ
စခန်းသို့ရောက်၍နေသောယောဂီဟု အမှန်မှတ်အပ်၏။

ဤမဏ္ဍလဦးသာအပျက်ထင်၍ ဗန္ဓုသဏ္ဍာနတို့ ပြော
မပျက်သေး။ တနည်း- ပိပဿနာဉာဏ်အားရုံရောက်ရာတို့၌
သာ အပျက် ထင်ပြီး- ကိုယ်ကောင်ရှိသေး၏ ဟု သော
သညာကား ကျန်၍ နေသေးလျှင် နှ-သာ ပိပဿနာဉာဏ်
အားရုံသာရှိပေးသေးသောကြောင့် တရုဏပိပဿနာ၊ အား
မရှိသေးသည့် ပညာစခန်းသို့ရောက်ခါ စယောဂီဟု အမှန်
မှတ်အပ်၏။

ပိပဿနာ အားထုတ်သည့် နေရာမှာလည်း၊ ယောဂီ
အလုပ်များရဲ့အကိုင်းပင်၊ လုပ်စ-အားထုတ်စ၊ ဉာဏ်အရှိန်
မရခင်ကား၊ ယောင်တောင်တောင် ကြောင်တက်တက် ရှိ
တတ်ကြပါသည်။ တာရှည်၍ အလုပ်သက်ရခါ အလုပ်ပါး
ဝလာတဲ့အခါ၊ မုဆိုးစိုင့်သင် ဆိုသုံးသို့ အလုပ်က ပြန်၍
သင်ပေးလေ့ ရှိသောကြောင့် အလုပ်လာဘ်တွေ ပိုပြီးဖြင့်
လာတတ်လာတတ်ကြပါကုန်သည်။

ဆိုလိုရင်းကတော့- ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်ကို ရှုမှတ်ရသော
ဥပယုတ္တယစခန်းကို အားထုတ်ရာတွင်လည်း၊ ရှုစမှာတော့

မမြင်သလိုလို- ထင်သလိုလို၊ မထင်တသို့- ထင်တသို့ နှင့် တကယ့်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန်ကြိုးစားနိုင်မှသာ ကြံ့ခိုင်ထင်မြင်၏။ ထင်စအခါ၌မူကား- အားမလိုအားမရ ရှိပေ၏။ တရုဏသဘောမှ- ဗလဝသဘောသို့ တက်ရောက်၍ လာသောအခါတို့တွင် မူကား၊ အားထုတ်၍ ကောင်းရှုမှတ်၍ ကောင်းဉာဏ်မျက်စောင်းနှင့် အနိစ္စဟုမိတ်ကအောက်မေ့သောစကားပင်လျှင် သင်္ခါရပဏ္ဍနိမိတ်သဏ္ဍာန်မခုခံတော့ဘဲ- သုညတ ဆိုက်ခါ ဆိုက်ခါ ဘာမျှအာမေဋ္ဌ တထဲထဲ တပိုင်ရီ၁ မိနစ်၁၅ သုံးယိုးပေါ်ပျောက်ပေါ်ပျောက်ထင်၍ လာတတ်ချေသည်။

တခါတရံ နုနုသာ ထင်လိုက်။ တခါ တခါ မူးနောက် ကြောက်စမ်းလိမိ ထင်လိုက် နှင့် နုတခါ ကြမ်းလလွဲ တကယ့် ရုပ်နာမ် တို့၏ သင်္ခါရအဖြစ်ကို ထင်၍ နေဆဲသော ယောဂီအား တဖြေးဖြေး ဉာဏ်အမြင်၏ စင်ကြယ်ကြယ်လင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့။ သာသနာတော်ကို စောင့်ကုန်သော သိကြားဗြဟ္မသမာဒေဝနတ်တို့သည် မိမိ၏အနီးသို့ ရောက်လာလျက် အားတက်တွယ်စကားဖြင့် ပြောကြားအားပေးလာတတ်ကြကုန်၏။ ဝိရိယမေဇျ ချေအောင်အားပေးတိုက်တွန်း၏။ နားနားမှကောင်၍လည်း ပြောသံကြားလိုက်ခတတ်ကုန်၏။ ထိုချိုသောသောင့်တို့မှာ အင်္ဂါတော်သဖြင့် မသို့ရောက်တော့မည် အကြီးတွင်ကား အနားမှဆရာအဖွဲ့ ဆောင်၍ ၎င်းတို့ကုန်ရာ နှုတ်ပေးပါး၏။ အချွန်တို့ဖြင့် မိမိ ဆောင်ရှောက်အားပေးလာတတ်ကုန်သည် မိုးပြီဟုလို။

ဝိပဿနာဉာဏ် ၁၀-ပါးနှင့်ယောဂီ

အန္တရအတွင်းမဏ္ဍိုင်မဏ္ဍိုင်သ- နိယကန္တုတ္တယိုကောင်းစွာ ဝင်သောဝိပဿနာအာရုံ၏ အတွင်း၌ သမာဓိအလင်းဖြင့် ကြည်လင်ပြတ်သားစွာ ပေါ်လာမြင်ထင်၍ လာကြကုန်သော ကလာပ်မှန်း- ဓာတ်မှန်း- ပရမတ်ရုပ်- ပရမတ် နာမ်တို့၏ ထိန်းသိမ်းကုန် မရေတွက်နိုင်သည့် ရာပေါင်းများစွာ တထဲထဲ တစွဲစွဲ- တပွယ်ပွယ်- တရွာရွာ- မြို့မှိုလုံးကြီးတွေ ကြွကြွပြီး လေမွေ့ကြီးနှင့် အကူထလာဒါလို၊ တနှိုးမွှီးနှင့်ပျက်၊ တရှပ်ရှပ်ဖြစ်၊ ဤလိုဖြစ်ပေါ်ပျက်ဆုံး- ဖြစ်ပေါ်ပျက်ဆုံးနှင့်နေခါကို သေအချာတွေမြင်ကြရပေလိမ့်မည်။

ဤကဲ့သို့ တစွဲစွဲ တထဲထဲ အမြဲပျက်၍သာ နေရရှာတဲ့ ပရမတ်ရုပ်- ဓာတ်ရုပ်- ကလာပ်ရုပ် တို့ကို စိတ်က ရူးရူးစိုက်စိုက် အာရုံလိုက်လျက်၊ မဖြား၊ ပျက်လှချည့်- ပျက်လှချည့်၊ အနိစ္စ အနိစ္စဟု နာနာရူပါ။ ရုတန်များသော အခါ၊ ဝသီတာဝ၏ အစွမ်းအားကြောင့် ဝိပဿဉာဏ်အားရှိပြီး၊ မိမိနောက်နောင်က မြဲတယ်၊ ငါ့ကိုယ်- ငါ့ဟာ- ငါ့ခန္ဓာဟု ယူမှား စွဲမှား အထင်မှားခဲ့တဲ့ ဗန- သဏ္ဍာန်- သန္တတိ- ပညတ် သုံးပါးတို့ ကွယ်ချင်ခဲ့ လေရကား သမ္မာဒိဗ္ဗမဂ္ဂင် အစစ် ဖြစ်ကြီးမြင်ခါ လေလာလာမှာ ပျံမှန်တွေအမြင့်မှ ကြံချနေသည့် သို့မ္ဂး မွှားမြင်းအစဉ်မပြတ် ဒလပပနေသလို လည်း မြင်ထင်၍ လာတတ်ကြပါကုန်သည်။

တချို့ ယောဂီ များမှာ မိနစ်ကြီး သဲသဲပြီး ချေမြင်ကြီး ထဲကို ရွာချနေသလို ၎င်းကွင်းပြင်ကွင်းကွင်း မှာ နှင်းကင်းကြီး

ပိတ်မှောင် နေသလို၎င်း၊ ဝဋ်လောပေါက်မှ အကြောက်
 အကန်တိုးတိုးပြီး အနိုးတွေပန်းထနေသလို၎င်း၊ စာရေး၍မျှ
 ကုန်နိုင်သွယ်ရာမရှိ အလွန်များပြား လှတဲ့ ရုပ်ကလာပ်စု
 တွေသည် တဖွားဖွား ပျက်နေ ကြသည် ထို့ကို၎င်း။ ဉာဏ်
 အာရုံအတွင်းဝယ် ထင်လင်းစွာ ပေါ်လာကြပေကုန်လတ္တံ့။
 (ဤလို ထင်ဒါကောင်းသည်- ဝိပဿနာအာရုံမှန်သည်-
 ယောဂီ၏ဉာဏ်အလိုက်မှန်သည်။)

ပယ်အပ်သော အာရုံများမှာ၊ ဝိပဿနာ ရှုဆဲသော
 ယောဂီသည်၊ ရုပ်-နာမ် ထို့၏ ပရမတ္ထသဘာဝ သဏ္ဍာန်၊
 သန္တတိပြတ်ခါ ဉာဏ်ဝမှာအရှိန်နန်း၊ တဖွားဖွားချုပ်ကုန်
 ပျောက်ကုန်ပျက်ကုန်ကြသည်ထို့မှတစ်ပါး၊ မသောအလောင်း
 အပျိုးစု- အသားအကြောစု- အသုတ အာရုံများ၊ ထို့ပြင်
 ရုပ်ပွားဆင်းတုထော်-စေတီကြီး၊ ဘုရား ရဟန္တာ၊ မင်း၊
 နတ် သိကြား ပိဇ္ဇာ- ဗြဟ္မာ စသော သတ္တဝါ အသားထူး၊
 ဥပျာဉ်၊ ရေကန်၊ ပန်းမယ်၊ တောတောင် မော်ပြု၍ မကုန်နှင့်
 အောင်သော ပညတ်နိဗ္ဗိတ်တွေပေါ်လာတတ်ကြကုန်သည်။
 မကောင်း မြင်တယ်လို့သာ မှတ်ပြီး ပယ်အပ် ကုန်သည်
 လက်မခံပါလေနှင့်။

မိမိကလက်ခံ၍ သိမ်းပိုက်နေသမျှ အမှား အာရုံတွေ
 ဘိုင်းစကုတ် ရုပ်ရှင်ပမာ ထူးဆန်းစွာ ပေါ်လာကြ ပေလိမ့်
 မည်။ တချို့ ကစွဲလေလေ - ပေါ်လေလေ၊ ပေါ်လေလေ-
 စွဲလေလေ။ ကြာတော့ခါ ပရမတ် ရုပ် နာမ်တွေ ငုတ်ပြီး
 ပညတ်ရုပ်နာမ်တွေနှင့်သာ အချိန်ကုန်၍ နေတတ်ကြ ကုန်

တွေနှင့်သာအချိန်ကုန်၍နေတတ်ကြကုန်သည်။ အမြဲသတိ
 ပြုရန်ကတော့-ပညတ်ပေါ်လျှင် ပရမတ်ပျောက်ပြီ။ ပရမတ်
 ပေါ်လျှင် - ပညတ်ပျောက်ပြီ။ ပညတ်ပျောက်မှ - ပရမတ်
 ရောက်မည်။ ပရမတ်ရောက်မှ-ချုပ်ပျောက်တွေမည်။ ချုပ်
 ပျောက်တွေမှပင်ဝဿနာအာရုံမှန်သည်။ ထိုဉာဏ်ရင့်သန်မှ
 မှတ်သို့ရောက်မည်ဟုမှတ်။

အနိစ္စ သည်နော မေဃိယ၊ အနတ္တသညာပိ သံဗ္ဗာတိ။
 မေဃိယ၊ ချစ်သားမေဃိယ။ အနိစ္စသည်နော၊ ရုပ် နာမ် တ
 ခွဲ ဖွဲ မမြဲဟုရှုထင်၍နေသောယောဂီအား။ အနတ္တသညာ
 ပိ၊ ဒုက္ခဆင်းခဲ့စွ။ အနတ္တ၊ အစိုးမရအနှစ်သာရမရှိဟူသော
 သညာနှစ်ပါးသည်လည်း။ သံဗ္ဗာတိ၊ ကောင်းစွာတတ်လာ
 ထင်မြင်ရှာလေတော့သည်ဟူသော မေဃိယ မထေရ်
 အားဟောတော်မူသည့်အတိုင်းပင်ယောဂီတိုင်းထင်မြင်၍
 လာတတ်ကြပါကုန်တော့သည်။ (ဤကား-ပဋိပတ္တိက္ကမဒေ
 သနာတော်အစစ်ဖြစ်ပါသည်။)

ဒေသနတ္တမဒေလိုတော်အားဖြင့်ကား။ ဝိပဿနာဉာဏ်
 ၁၀-ပါးထို့တွင် ရှုမှတ်ပွားများ သုံးသတ်၍နေဒါက သမ
 သနာ၊ သိဒါက ဉာဏ်၊ ရုပ်နာမ်တဖွားဖွား ဖြစ်ပျက်နေဒါက
 ဥဒယဗ္ဗယ၊ သိဒါက ဉာဏ်၊ ရုပ်နာမ်အဖြစ်အပေါ်မတက်
 သက်သက်ပျက်နေဒါက ဘဂ္ဂံ၊ သိဒါက ဉာဏ်၊ ပျက်ဘော့
 ဘေးထင်၊ ထွန်စွာ ထွန်စွာ ပျက်တော့ တိုင်းပြည်ပျက်ကြီး
 ထဲမှာ နေရသလိုကြောက်လာဒါက ဘယ၊ ကြောက်စရာ
 တွေသာပါလားလို့ သိလာဒါက ဉာဏ်။ တိုင်းပြည်ပျက်ထဲ

မှာနေရဒါကြားတော့ အပြစ်အနာအဆာ မနှစ်သက်စရာ တွေနှင့် နေ့စဉ်ရင်ဆိုင် နေရတော့သလို တေးတွေရန်တွေ သာဟု သိ၍ လာသောအခါ ရုပ်နာမ်တွေကို သိမ်းပိုက်၍ နေရခြင်း၏အပြစ်ကိုမြင်အပြစ်ဖြစ်တော့ အာနိဓာအပြစ် အတိသာရှိ၏ဟု သိလာဒါက ဉာဏ်။ ကြာတော့ ပြီးငွေ့ စက်ဆုတ်ပြင်းများလာတော့၏။ ပြင်းများပြီးငွေ့၍လာဒါက နိဗ္ဗိဒါ။ ပျော်စရာ စုံမက်တွယ်တာစရာရှာမတွေ့ဟု သိလာ ဒါက ဉာဏ်။ မပျော်မမွေ့ ပြီးငွေ့လာတော့ လွတ်ချင်၏။ လွတ်ချင်ဒါ မိစ္ဆေကမျှတာ။ လွတ်မှသာ ဖောက် ချမ်းသာ တော့မှဟု သိ၍လာဒါက ဉာဏ်။ တကယ်ထိတော့- မလျော့လိုကျင့်၏။ မလျော့ဘဲစွဲနှင့်ပေါက်၍ဂုဒါက ပဋိပဒါ။ ဗွဲရှိမှဟုသိ၍လာဒါက ဉာဏ်။ စွဲနှင့်ပေးပြီး ရှုတော့ သင်္ခါရ လက္ခဏာတွေ အမျိုးမျိုးနှင့်တိုး- မခံသာအောင်ဖြစ်။ ဖြစ် ချင်ဖြစ်လျစ်လျူ ရှုဒါက သင်္ခါရပေက္ခာ။ သီးခံပြီး ပေမှ ရှုမှဟု သိဒါက ဉာဏ်။ နောက် ပရိကံ-ဥပစာ-အနုလုံ- ဂေါတြာဂု-မင်-မိလ-ပစ္စဝေက္ခဏာ။ သိလာဒါတွေကဉာဏ်။

ဤလိုအစဉ်ကား ဒေသာနာတော်၏ အစဉ်ဒေသာနတ္တမ နည်းသာ ဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် ဝိပဿနာဉာဏ်အာရုံ သက်၍ တဖွားဖွား တပိုင်ပိုင် မီးလျှံပမာ- ရေယဉ် တဖျာ သီးချောင်းကြီးကျနေဒါလို တဖွားဖွား ပျက်ပြုန်း ဖြစ်ပေါ်၍ သာ အမှန်ဟုတ်၍နေတဲ့ ရုပ် နာမ်သင်္ခါရ သဘာဝ သက် သက်ကိုပင် ဉာဏ်အာရုံပတ်၍ မထွတ်တန်း ရှုမှတ်ရပေ လိမ့်မည်။

ဤနည်းမှလွဲ၍ မဂ်တည်ဖိုလ်ဘည် နှိုင့်သော အကျင့် ကားမရှိ။ နောက်ဆုံးမဂ်မရမခြင်း တဖွားဖွားတဖြုတ်ဖြုတ် ချုပ်ပျက်အာရုံမှတပါး ရှာကြံ၍ ရှုမှတ်ရန်မလိုပါ။ သောတာပတ္တိ မဂ်ဖိုလ်ရပြီ ထားဦးတော့ သကဒါဂါမိမဂ်ဖိုလ် လေအောင်ကား၊ ရုပ်နာမ်တဖွားဖွား သာ၊ အနာဂါမိမဂ်ဖိုလ် အရဟတ္တဖိုလ်အထိ အာသဝေါကုန်ခမ်းသည့်ရဟန္တာကြီး အပြစ်အထိ ရုပ်နာမ်တဖွားဖွားနှင့်သာ ရှုမှတ်ပွားများအသေး ထုတ်ရပေလိမ့်မည်။

တဘဝနှင့်ပင်ဖြစ်စေ၊ တကမ္ဘာနှင့်ပင်ဖြစ်စေ၊ ကမ္ဘာ ရာထောင် တသင်္ချေ နှစ်သင်္ချေ ၁၆-သင်္ချေ - သင်္ချေရာ တောင်နှင့်ပင်ဖြစ်စေ၊ နောက်ဆုံး အရဟတ္တမဂ်ကိုရသည် အထိ ရုပ်နာမ် သင်္ခါရ ဖြစ်ပျက် ရှုရခြင်းမှကင်း၍ တခြား အကျင့်မရှိတော့ပြီ။ အတိချိုးလိုက်လျှင် ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်ကို မြင်ထင်၍နေတဲ့ ဉာဏ်ရဲ့ အဆုံးနားမှာ မဂ်ရှိသည် ဗိုလ်ရှိ သည်။ နိရောဓသတ္တ အမှန်ရှိပေသည်။ ဖြစ်ပျက်၏ အဆုံး ရောက်အောင် ဝါ။ ဖြစ်ပျက်အာရုံမှကျော်ထွန်းသွားအောင် မူးဖူးစိုက်စိုက် အားထုတ်ဘို့သာလျှင် ဖောက်ယောဂီတို့၏ အလုပ်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင်- လုဇ္ဈတိ ပလုဇ္ဈတိတိ လောကော။ လောကတော ဥတ္တရံ လောကုတ္တရံ- ဟူ၍ ဖွင့်ပြတော်မူကြ ကုန်သည်။ ဘုရားရှင် ကိုယ် တော် ဖြတ်ကြီး ကတော့ - ဒေသင် ငှက်ကွယ်အန္တော ဗုက္ခဿ အတိထံ အစ္စန္တံ ဟူ၍ ဟောတော်မူခြင်းဖြစ်ပါသည်။

လုတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်ပျက်တတ်၏။ ပလုတ္တတိ၊ အဖန်ဖန်ဖြစ်
 တတ်အဖန်ဖန်ပျက်ချုပ်တတ်၏။ ဣဘိ၊ ထိုသို့ဖြစ်တတ်ပျက်
 တတ်သောသဘောကြောင့်။ လောကော၊ လောကမည်၏။
 လောကခေါ်၏။ အဓိပ္ပါယ်- ရုပ်နာမ်အဖန်ကို ဉာဏ်ဝမှာ
 ထင်သဖြင့် ထွင်ထွင်ဖွါးဖွါးပျက်- ထွင်ထွင်တက်သုတ်သုတ်
 ဖြစ်ပေါ်၍သာ ဤကုန်တဲ့ အနိစ္စလက္ခဏာရှိသော ရုပ်နာမ်
 နှစ်ပါးသည် လောကမည်တယ်- ဖြစ်တတ် ပျက်တတ် ထို
 လောကခေါ်တယ်။

လောကတော၊ ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်အာရုံမှ။ ဥတ္တံ၊ ထွန်
 မြောက်၍ဖြတ်ခနဲဆို နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုလိုက်ခြင်း
 သည်ဟေ။ ဝါ၊ ရုပ်နာမ်အာရုံပျောက်ပြီး- ကုန်ဆုံးသွားပြီး- မေ့
 ကနဲ ဖြစ်သွားခြင်းသည်ပင်။ လောကုတ္တံ၊ လောကုတ္တရာ
 မည်၏။ ဝါ၊ မဂ်စိတ်မိလိတ်ကျသည်မည်၏။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
 အာရုံပြု၍သွားသည်မည်၏။ ဧ၊ ယောဂီထို အားဖြစ်ဘတ်
 သော ဝိနိပုတ္တိက္ကမပေတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဒေသံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်း
 ပျက်ခြင်းမှ ထွန်မြောက်၍သွားခြင်းသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ
 အပေါင်း၏။ အန္တော၊ ပြီးဆုံးခြင်းပေတည်း။ ဒုက္ခဿ၊ ရုပ်
 နာမ်တို့၏သင်္ခါရဒုက္ခကို။ အတိတံ၊ ထွန်၍။ ဝါ၊ ကျော်၍သွား
 ခြင်းသည်။ အစ္စန္တံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရ
 သည်သောတာပန်စသော အရိယာသူဖြစ်ခြင်းသည်ဟူလို။
 ဤပိပဿနာဂျဗ္ဗိ တဗျာဒိ စရာတို့က ဉာဏ်စဉ် မနုန်
 မကျော်ရ၊ ဉာဏ်စဉ် ဉာဏ်မှန် ရယူရေး စသည်ဖြင့် ၎င်း။

ပိပဿနာဉာဏ် ၁၀-ပါးကိုဖန် တထိးတန်းကြီး ခွဲခွဲပြီး
 ရေးထားကြလေတော့၊ ဉာဏ်ထွေစဉ်နေအောင် ဉာဏ်စဉ်
 အကိုင်း ရှုကတ်- ပွါးတတ်- သိတတ်မှသာ မဂ်ရောက်နိုင်
 တယ်လို့ ထင်နေကြပြီးအဖွန်ဝန်လေး၍ နေကြကုန်တော့၏။
 အထူးကတော့ ဉာဏ်စဉ် ၁၀-ပါးကို လှေခါးဆယ်
 ထပ်- တထပ်ပြီးမှ တထပ်နင်းတက်ရသလို၊ ဉာဏ် ၁၀-ပါး
 တပါးထင်ပြီးမှ တပါး ထင်နေရတယ်။ ဒါမှ ဉာဏ်မှန် ရ
 တယ်လို့ ထင်၍ နေကြကုန်၏။

ဉာဏ်စဉ်ဆယ်ပါးကိုလိုက်ပြီး အားထုတ်နေရန် မလို
 ပါ။ ဉာဏ်စဉ်ဆိုပါ- ပိပဿနာဂျဗ္ဗိဖြစ်နေသော ယောဂီ၏
 အဘိစိတ်ကလေးအာဠာအလိုလို သူ့ ကာသာသနာဖြစ်လာပုံ
 ကိုသာ ပြသ ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ စိတ် အစဉ်-
 ဉာဏ်သိအစဉ်ကဲ့သို့ သိမှ မဂ်မဂ်ရခါ- နိဗ္ဗာန်ဝင်ပါမဟုတ်
 ဉာဏ်စဉ် ဆယ်ပါးကို မသိငြားသော်လည်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 နည်းအားဖြင့် ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်တာ၊ သူ့တာသူဖြစ်၍ ဖြစ်
 ပျက်အဆုံးမှာ မဂ်ဝင်ပါတော့သည်။

ဥပမာ- ပုဂ္ဂိုလ်တို့မဆိုပါ ရူပါရုံတခုကို စိတ်ကမြင်သိ
 အံ့။ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်သော ဖဿ-ဝေဒနာ-သညာ-စေတ
 နာ-ဧကဂ္ဂတာ-ဇိဝိတိန္ဒြေ၊ မနုဿိကာရဟူသော စေတသိက်
 ရန်မျိုးစလုံး ပါရသည်ကို- ဘယ်ဟာက ဝေဒနာ-သညာ
 ဘယ်ဟာက ဇိဝိတိန္ဒြေ-မနုဿိကာရဟု ခွဲ၍သိမှသာ မြင်
 တယ်ခေါ်ရတယ်။ မသိလျှင် ခွဲ၍မပြုဘတ်လျှင် မြင်တယ်
 ဆိုပါမဟုတ်နိုင်ဘူးလို့ ကောက်ချက်မထုတ်အပ်သလို သိ

ချင်သိ-မသိချင်နေ- ရှုပါရုံမြင်လျှင် မြင်ဒါဘဲ- လူဆိုလဲပါ သင့်ကြလို့ ပါကြဒါဘဲ။

တနည်း- ရှုပါရုံနှင့်စက္ခုပသာဒနှစ်ပါး ဆုံကြတဲ့အခါ မှာ ရီထိစိတ်အစဉ် ၁၇-ချက် သူဟားသူ ပဝတ္တိက္ကမ ဖြစ် သွားကြဒါပါဘဲ။ တယ်ဟာက အတိတ-စလန-၄၉၅-၁- ဇော-တစ်ဖော-နှစ်ဖော၊ မါရုံတယ်မှာ အကုန်နဲ့ပြီး ခရား စေတွင်းချ-သိနိုင်ပမလဲ။ အဲဒါလို-အဲဒါလို-ကိုယ်ထင်မြင်၍ လာတဲ့ နိယကဏ္ဍရုပ်နာမ်တဖွားဖွါးကိုသာ မြဲဖြေဖက်ခါ အားထုတ်ရပါသည် သူတော်ကောင်းထို့။

- ချီဆိုဖြစ်လျှင် ဉာဏ်စဉ်ဆယ်ပါးကို တာကြောင့်ထား ကြရသနည်း ဟူမူ၊ ဝိပဿနာကို အားမထုတ်ဘူးကြ ကုန် သေးသော ဝေနေယျ ထို့အား ပိုင်းခြား ဝေတာန် ပြီးလျှင် ဝိပဿနာဉာဏ်ရုံ သဘောကို ပြောနိုင်အောင် ဆွဲဆောင် နိုင်အောင် အတ္တယိတကုမုတ်ယူနိုင်ကြရအောင်သာထား တော်မူကြသည်။ ဝိပဿနာဉာဏ်။ ဝါ၊ ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်ကို သိမှတ်၍ နေသော ဉာဏ်တခုထဲကို စည်း ၁၀-ချက် ပိုင်း ခြား၍ အကန်အကန့် တတန်စီ တတန်စီ သိရုံမျှနှင့်လည်း မဂ်မတည် ခိုလိမဆိုက်နိုင်။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုရသော်၊ ပရိယတ္တိနည်း၊ သုတမယ-စိန္တာမယာဒိနှင့်သာ သေချာ သိနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဝိပဿနာကို အားထုတ်လျက်ရှိသော အာရဒ္ဓဝိပဿ ကယောဂီမှာကား-တာဝနာယေ ခါအစွမ်းမြင့်ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏ်နှင့် ဘက်ဉာဏ် နှစ်ပါးသား ထင်ရှား သိပြီးနောက်

ဘယစသောဉာဏ်တို့ကား ထင်ရှားသူ-ထင်ရှားပေမည်၊ မထင်ရှားသူ များမှာ မထင်ရှားတတ်ကြပေ၊ ထင်ရှားဒါ မထင်ရှားဒါဟာ ယောဂီရုံ အလုပ် မဟုတ်။ အဟောင်း အဟောင်းအာရုံတွေ အာရုံလိကတွေချုပ်ပျောက်-အသစ် အသစ် အာရုံတွေ အာရုံဗျာဏ်ကတွေ ထပ်ခါ ထပ်ခါဖြစ်၍ ဖြစ်ချည်-ပျက်ချည်ညီသာ စူးစိုက်၍ ရှုမှတ် လိုက်နေရခြင်း သည်ပင်လျှင် ယောဂီ၏အလုပ်ဖြစ်ပါသည်။

ဝိပဿနာဉာဏ် ၁၀-ပါးနှင့် ယောဂီဟာ သယ်လိုပါ ထုံးဆိုလျှင် ရန်ကုန်မှ မန္တလေးထွက်တဲ့ စာဒို့ရထားကြီး ဟာ အချိန်ကျတော့ စက်နှိုးပြီးခေါင်းထွဲကြီးကဆွဲတော့ သွဲအသီးသီး ရထားကြီးတစ်လုံးမှာရှိတဲ့ဘီးတွေလည်း လိုက်သွားကြဒါဘဲ။ ယခုလိုသံလမ်းပေါ်မှာ ဘီးတွေလည်း သွားဒါဟာ ပဲခူးရောက်တော့- ပဲခူးရောက်ပြီ၊ တောင်ငူ ရောက်တော့- တောင်ငူရောက်ပြီ။ ထိုအတူ- ပျဉ်းမနား ရောက်ပြီ၊ တပ်ကုန်းရောက်ပြီ၊ ရမည်းသင်းရောက်ပြီ၊ ပျော် သွယ်ရောက်ပြီနှင့် ရောက်ရောက်ရာ ဌာနတွေကို မှတ် မှတ်ပြီး ပြောရပေမည် သံလမ်းပေါ်မှာ ဘီးလှည့်ရုံမှတစ်ပါး ဘာမျှ ပဲခူးရောက်အောင်-ဘာရောက်အောင်-ညွှားရောက် အောင် ကြောင့်ကြ မပြုရသလို ယောဂီမှာလဲ ဘာညွှတ် ရစေ-ဘယ်ညွှတ် ရောက်စေဟု လုတ္တမပြုရပါ။ ဖြစ်ပျက် ကိုသာ မြဲမြဲစွဲ တွင်တွင် ရှုမှတ်တည်း ဘာကိုမျှ မျှပါရ မပြုရပါ။ ရထားစီးတဲ့လူတွေကလဲ ပဲခူးရောက်တာ သိချင် သိ-မသိချင်နေတောင်ပူပျဉ်းမနားတို့ရောက်တာလဲသိချင်

သိ-မထိချင်နေ၊ နောက်ဆုံးကြတော့-သိတဲ့ သူရောမထိခဲ့တဲ့ လူရော-မန္တလေးရောက်တာတော့ ဘာတူတည်း။ (ဤအတိုင်း ပင်တည်း)။

သူပဋိပဒါနိပ္ပာဒါနိညမဂ်ဝင်ပု

ရုပ်နာမ်သို့၏ တသံသတရိပ်ရိပ် တဖွားဖွား ပျက်နေပုံ တွေကို သန္တတိမစပ်၊ တဖြတ်ဖြတ် ချုပ်ပျောက်နေတော့ သည်သာဟု ထင်လာမှုကား။ ထိုဟဒ္ဒါးဒွါး အံပျက်ကိုပင် အနိစ္စ-အနိစ္စ-မမြဲပါဘကားဟု အောက်မေ့တန်ရှာတန်များ လတ်သော်၊ ရှုရင်း-ရှုရင်း-ဦးရင်း-ဦးရင်း၊ ရထားနံဘေး ကားနံဘေးမှ မြေကြီးကိုစိုက်ပြီး ကြည့်၍နေရသည့်ပမာ ရိပ်ရိပ်ချင်းထပ်ခါ လဟာမရှိ-အပြတ်မရှိ-အလပ်မရှိ၊ မူး နောက်မတတ် မြန်မြန်ဆန်ဆန်ကြီးထင်၍လာတော့၏။

ထိုသို့ မြန်သည်ထက် ကြမ်းခါ ကြမ်းခါ မြန်၍လာသော အခါ၊ လောကီ၏စိတ်တွေဟာ ဘာကိုမှသတိမရ၊ ထိုအချိန်မှ တပါး တွေးခြင်း-တောခြင်း-ကြံစည်ခြင်းမရှိ၊ ရေစုံမျှော၍ နေသည့်ပမာ အာရုံပေါ်မှာသာ အလိုက်သင့်ကလေး မှေး နေသလိုထင်လိမ့်မည်။ ဒါဟာကိုပင် သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ် မှတ်လေ။

ဤနည်း အားဖြင့် ရှုမှတ်၍ အလိုက်သင့်စွာ ကောင်း သလိုလိုထင်လိုက်။ ကြံမြိန်လျက် မငြိမ်သောက် ကသိ က အောက် ပျောက်လျေတတ်နေလိုက်နှင့်ဖြစ်၍နေခြင်းကိုပင် ဒါသာကာက နည်းဟု ဆိုရ ပေ၏။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ် တက်လိုက်ကျလိုက်နေသည်ဟူ၍လည်းဆိုရပေ၏။ သိခါ

ပတ္တသို့- ဝုဋ္ဌာနဂါဒိနိသို့ မြန်မြန်ရောက်ရ အောင် အားမ ဖျော့လေနှင့် တသက်လုံး-တသံသရာလုံး မြင်ဘူးထွေးဘူး တဲ့ အာရုံမဟုတ်၊ ဒီကကြိမ်မှ လွတ်သွားပြန်လျှင် နောက် တသံသရာလုံးထွေးလိုမှလည်း ထွေးတော့မည်။

ထို့ကြောင့် လသာတုံးခိုင်းငွေ့ ဆိုတဲ့စကားလို မလွတ် တန်းအရိုးကြေကြေ အရေခမ်းခမ်း အရအခမ်း ဖမ်းယူရှုမှတ် ပါလေ။ တချို့ကဤသို့ထင်မြင်၍နေရခါ တာမှအကောင်းပါ ဘူး။ ကိုယ့်ဒုက္ခကိုယ်ပြန်ပြီး ဝယ်သလို နေပါကလားဟု အောက်မေ့၍ အားပျော့ဟတ်ကြ ကုန်သေး၏။ တချို့က ရူးမှာကြောက်ပါကယ်ပြောပြီး ပျော့လိုက် ကုန်၏။

တကယ်တမ်းကြီးစားကြတဲ့ ပါရမီရှင်ယောဏီများမှာ တော့ စာရေး၍ ပြဒါကတောင် ကြာပါသေးတယ်။ ရှုရင်း ရှုရင်း ဖွေးကနဲ-လင်းကနဲ-ဝင်းကနဲ ဖြစ်လာပြီး တခါထဲ ရှုမှတ်တဲ့စိတ်ပျောက်သွားခါပါတဲ့။ သေသလိုဖြစ်သွားခါ ပါတဲ့။ သစ်ပင်ခေါင်များမှထွန်းချလိုက်သလို မွေကနဲ-ဘာ ဖြစ်၍ သွားတယ် မသိရရှာ လေတော့သည်ကိုပင်- မဂ်ဝင် တယ်ထို့ခေါ်ရပါတော့သည်။ (ငိုက်ပြီး မေ့ထွားခါကိုမဆို လိုပါ။) အာရုံ ဖြေ-ပါးနှင့် ဖြေ-တံခါး ပိတ်သွားခါ သတိပြတ် သွားခါကိုသာဆိုလိုပါသည်။

အဲဒါကို ဗဟိဒ္ဓသင်္ခါရကိုဖွမ်းဖျားဖွားမြှောက်၍ နိဗ္ဗာန် အာရုံတော်ကြီးထို့ ပြေးဝင် သွားသည်ဟု ဆိုရ ပါတော့ သည်။ ဗဟိဒ္ဓသင်္ခါရ်အတိတုယျံ တွာပာက္ခန္ဓန္တိဟိ ခေါ်ကြား။

လှိုဟောတော်မူဒါ ဒီအာရုံကိုဘဲဟောသည်ဟုမှတ်ပါ။ သုခ ပဋိပဒါဒိပ္ပါဘိညမဂ်ဝင်ပုံဘည်း။

ဒုက္ခပဋိပဒါ ဝန္တာဘိညမဂ်ဝင်ပုံ

ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်၍ နေရင်းပင်လျှင်၊ တခါတခါ အရှိန်ပြင်းထန်လှ သော ဗုံးကြီးပေါက်ကွဲသွားမိကို မြင်နေဒါလိုင်း။ တခါခါ မဇ္ဈိမယုတ် စင်းစင်းနေသလိုင်း။ တလွဲစိတပြန်စီ အာရုံ ဖြစ်ပျက် ထင်တိုးမှပင် မိမိခန္ဓာကိုယ် အတွင်းမှ ပွက်၍ ပွက်၍ မခံသာအောင်လည်း ဖြစ်နေသည်ဟု ထင်လာတတ် တော့၏။

တခါတခါ အရေကိုခွါပြီး ဆူးခက်တွေနှင့် ချစ်နေကြ သလို မနေသာမထင်သာ တွန့်လိင်၍ လာသည် ခဲ့သို့င်း။ တခါတခါ မီးတောက်တွေနှင့် ရှိရှိကံ နေသလို ပြင်းစွာ ပူလောင်၍လည်း လာသခွဲသို့ ငင်း။ တခါတခါ အနာကို ဆားပက်ထားသလို-စပ်ခြင်းဖြင်း-ဘာလိုလို-ဘယ်လိုလို ငင်း။ တခါတခါ ဆန်အိတ် ကျောက်ခဲကြီးတွေနှင့် မိပြီးရင်း မိရင်း၊ မိပြီးရင်း-မိရင်းနှင့် ဝန်လေးလေးပြီးလည်း မခံသာ အောင် တအင်အင် ဖြစ်၍ လာသခွဲသို့င်း။

တခါတခါ ကြီးတွေနှင့် အထပ်ထပ်ပတ်ပြီး ဆွဲချည် တုတ်နှောင် ထားသခွဲသို့ မဇ္ဈိမသာ မယုတ်သာ ကြပ် တည်း ကျဉ်းမြောင်းပြီး၊ အပေါက်ငယ်တခုမှ ဆင်ပြောင် ကြီးကို ဆွဲ၍ ထုတ်နေသခွဲသို့င်း။ အပ်ချောင်းကို အပြန်ပြန် နန်းဆွဲခဲ၍ နေသခွဲသို့င်း။ တခါတခါ- ခြေတဖဝါးစာခန့်

သာရှိသော တောင်ထိပ် ချောက်ကန္တာမှ မနီဉ် တမိုင် ထမ်းပိုးပြီး လမ်းသွားနေရသလိုင်း။ တခါတခါ အုံးပင် ခေါင်ပျားမှ ဖျော့ပြီး ကျလျကျ လှဲတဲတဲကလေးတွေ ယ်ကပ် နေရသလိုင်း။ အဆဲတမိမိ-ခင်တမိမိ-ဒိရာတည်ရာ-ကိုင်း တွယ်စရာမရတဲ့ လဟာပြင်ကြီးထဲ နေရသလိုင်း။

ဤကဲ့သို့ သင်္ခါရဒုက္ခတွေ အရှိန်မပြတ် ဒလစင်ခံစား နေရသည်ကိုပင် ကြောက်ရွံ့၍ လာတော့သဖြင့် မရှုရဲဘူး အာရုံကို ပျက်ထိမ်းပစ်လိုက်သူ၊ ထပြီးပြန်လာခဲ့ကြသူတွေ ကိုလဲ များစွာတွေ့ဘူး၏။ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်၍ လာဒါဟာ မဂ်ကျ မယ်လို ဒုက္ခပဋိပဒါ ဖြစ်၍ လာဒါ ကောင်း လှ ပေသည်။ ကောင်းဒါဘဲ၊ တအောင်ကလေး အောင်လိုက်လျှင် မဂ် ရောက်မှာ ကောင်းဘဲ။ အပါယ်လေးပါးနှင့် အမွေဖြစ် မယ်လိုဘဲ၊ အယုတ်ခါးပိတ်ချင်လို့ ဘဲဟုမှတ်ပါ။

မထပါနှင့် မဇ္ဈိမပူပါနှင့် ဘူတော်ကောင်းတို့-မကောင်း တဲ့ ဘဝငရဲမှာခံရဒါ ဒီဒုက္ခထက် ကြောက်စရာ ကောင်း သေးတယ်အောင်ခံ-အောင်ခံ၊ ကော်ခါဘဲဆိုပြီး တိုး၍ ထိုး၍ ရှုပေး ပွားပေး-အားထုတ်ပေးပါလေ။ ဤနေရာတွင်လည်း မဂ်သိရှိနိဗ္ဗာန်သို့ မဝင်နိုင်သေးကဒိသာကာကပမာပင်-ဒုက္ခ မီးတွေတိုးပြီး ပြင်းထန်လာလိုက်- ရေ၇ပြီး သွားလိုက်နှင့် အာရုံအတက်အကျ ဖြစ်၍ နေတတ်ကုန်သေးသည်။

ထိုသို့ ရှုမှတ်ပွားများ နေရင်းပင် ဝင်းကနဲ ဩက္ခမဇာတ် တော်ကြီး သက်လိုက်သည်နှင့် တပျဉ်နက်၊ စိတ်ပျောက် သွားတော့ဒါပါဘဲ။ ခံနေရတဲ့ အဆင်းရဲတွေ ပြီးဆုံးသွားပြီး

သိထိသာသာကြီး ချမ်းသာပေါ့ချေတဲ့ သွားတော့ဒါ ပါဘဲ။ အဲဒါကိုပင် ဒုက္ခဿ အန္တော ကိရိယာ ဟု ဆိုပါသည်။ ဒုက္ခဿအန္တံ၊ အန္တံပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ ထေမင်းပိုင်နယ်ကြီးထဲက လွတ်ပြေးဖမ်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။
ဤကား- ဒုက္ခပဋိပဒါ ဧန္တာဘိညု ဖြင့် မဂ်ဝင်ပုံဖြစ်ပါ တော့သည်။ မဂ်ကျသည်မှလ်ဖြစ်သည်။ နိဗ္ဗာန်ချက်မှောက် ပြုသည်ဟူ၍လည်းမှတ်ပါကုန်။

မဂ်မသိလျှင် ဖိုလ်နှင့်မေး

စက္ကာရောပန မဂ္ဂုပ္ပါဒါ ဧကမိတ္တက္ခဏိကာ ဟူသော အဋ္ဌကထာအရ မဂ်စိတ်ကျသော ကာလကို ပြောရလျှင် မျက်တောင်တခတ် ကာလကလေးကို အပုံကုသေတသိန်း ပုံလိုက်စမ်းပါ။ ကာလ ဟာပြော၍မျှ မဖြစ်အောင် နှလွန်းအားမကြီးပေဘူးလား။ အနုလောမ ဉာဏ်ရဲ့ အဆုံးဖြစ်၍ ယောစိတယောက် မဂ်ကျခါ နှလွန်းတဲ့ ကာလကလေးခန့် သာ ကြာတယ်ဆိုတော့ ဘယ်လိုမဂ်ဟုတ်မဟုတ်သိနိုင်ပါ အံ့နည်း။ မဂ်ကျတဲ့ကာလကလေးက မိနစ်စက္ကန့်နှင့်ကျနေ ခါမဟုတ်၊ စက္ကန့်ကလေးတခုမှာ အပိုင်းကုသေတသိန်း ပိုင်းပြီးမှ တပိုင်းခန့်သာဆိုရပေမည်။ (ဪ ခက်ခက်နက်နက် ပပစ္စတကကား)။

ဧညိဏ်မလစိတ္တံ နိဗ္ဗုဒ္ဓန္တံ ဟူသော အဋ္ဌကထာအရ မဂ်ကုသိုလ်၏အကျိုး-ငါ့မဂ်ဖြစ်သော မိုလ်ကလည်းမဂ်၏ နောက်မှ တဆက်ထဲပင် နဲ့ သော မန္တပုဂ္ဂိုလ်မှာ နှစ်ကြိမ်၊ ထက်သောထိက္ခန္ဓာပင်မှ သုံးကြိမ်စောပြီးချုပ်ရပြန်သတဲ့

ယခင်တစက္ကန့်အချိန်၏ အပိုင်းကုသေတသိန်းထဲမှာ နှစ်ချိန် ခန့်သာ၎င်း သုံးကြိမ်ခန့်သာ၎င်းကြားပြီးပျက်ရှာလေတော့ သဖြင့် သူ့ထဲအတတ်သိဖို့ မလွယ်ဘူးဟုမှတ်ပါ။ (ဪ- သုဒန္တဿ၊ သုဂန္တိရဟုတ်ပပစ္စတကကား)။

နိဗ္ဗာန်ပဋိပဇာနာမာရမ္ပဏာ ဟူတောအသင်္ခါဘမဗ္ဗောဟူ သော အဋ္ဌကထာအရ ပျက်၍ ပျက်၍ နေကြကုန်သော ရုပ် နာမ်ဘို့၏ ဒုက္ခစီး ပြင်းချုပ်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သန္တိ သုခ တရားသည်။ လင်္ခါတ၊ သင်္ခါတ၊ ပုဗ္ဗိ၊ မှအပဉ္စတည်ရှိသော ပမုတ္တသဘာဝအစစ်၊ အသင်္ခါတသာကောန်ဖြစ်လေတော့ သည်။ မဂ်စိတ်ဖြစ်ပျက်-မဂ်စိတ်ဖြစ်ပျက်တို့ရှိသော ယောစိ တို့ မျက်မှောက် ပြုနိုင်လေသည်။ တပါးသော စိတ်ဘို့ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုတွေ့အောင် အာရုံမပြုနိုင်ရှာချေ။

မိုလ်စိတ်ဘို့၏ သဘောသည်- အနန္တဂိကသဘော၊ ဝလဇ္ဇ နုသဘောအားဖြင့် နှစ်မျိုးပြားပုံကို မှတ်သိအပ်၏။ အနန္တ ဂိကမိုလ်သည် မဂ်၏ နောက်မှ ဆက်ပြီး ဖြစ်ရ လေသော ကြောင့် နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်ထက်ပို သွန်၍ဖြစ်စရာနေရာမှာ နှစ်ကြိမ်ရကား။ နှစ်ကြိမ်သော်၎င်း- သုံးကြိမ်သော်၎င်း ဖြစ်၍ ချုပ်ရရှာလေတော့၏။

ဝလဇ္ဇနုမိုလ်စိတ်မှာကား ထပ်ခါထပ်ခါ ပွားများအား ထုတ်ဖန်များလတ်က ဘာစိက-ဗဟုလိကတဖြစ်က၊ ဝလိ ဘာဝ-အနုယုဇ္ဇန္တ အားကြီးက စက္ကန့်မိနစ်နာရီရက်ပေါင်း မြောက်များစွာ ကြာအောင်ပင် ဝင်စားနိုင်၏။ မဂ်မသိက မိုလ်နှင့်မေးဆိုသည့်အတိုင်း မဂ်စိတ်နှင့်အာရုံဟု မဂ်စိတ်

ဖြစ်ခိုက် ပြုသော အာရုံအတိုင်း မဂ်ကျခါနီးတွင် ထင်မြင် ခဲ့သည့်အာရုံအတိုင်း သင်္ခါရကို ရှုရာ ရှုရာမှ ယောကျာ်း ရာ ဗိုလ်စိတ် ဖြစ်ဖြစ်ပြီး ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စား နေနိုင်ပါ သည်။ မဂ်စိတ်အခိုက်က အာရုံမျိုး မဟုတ်တော့ဘဲ တလွဲ တထွဲ ထင် ထင် လာလျှင် ကေန်မဂ်မမှန် သေးဘူးဟု မှတ် အပ်၏။ မဂ်တည်ပြီး ဗိုလ်တည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း ရုပ်နာမ် ချုပ်ပုံခြင်း အာရုံထုကို ရရမည်ဟု မှတ်လေ။

တဏှါ ယောဂီ များမှာ လက် တဘက်ကို အထက် သို့ ထောင်ထားပြီးလျှင် ညှစ်ဆယ်နာရီမှ စ၍၊ လေးနာရီ ထိုး ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ခေါင်းလောင်းသံ ကြားရသည် အထိ ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားကြ ကုန်၏။ လက် လည်း မလဲ- ညောင်းလည်း မညောင်း ၄-နာရီတိတိမှတိုင်း ရုပ်နာမ်ချုပ် ပုံခြင်းအထိပေါ်လာကြကုန်၏။

ဖလသမာပတ် ဆို၍

သမာပန္နောနာမ အန္တော သမာပတ္တိယံ ကဏ္ဍိ မူလေဓမ္မာနဿ သင်္ခယု ဂဠုဿပိ အနိသန္ဓိပါ တဿပိသဒ္ဓံနုဿုဏာတိ။ ။

(သက္ကပဋ္ဌာသုတ် အဋ္ဌကထာ)

အနက်။ ။ နေမိသန္ဓေ။ လွှဲတီးတကူသံကို၊ တိဋ္ဌဇျ၊ ထားတိဋ္ဌိ။ သမာပန္နောနာမ၊ ဖလသမာပတ် မည်သည် ကား။ အန္တောသမာပတ္တိယံ၊ ဖလသမာပတ်ဝင်စားနေဆဲ အတွင်း၌။ ဝါ၊ ဗိုလ်စောင့်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ နေသော

အတွင်း၌။ ကဏ္ဍိ မူလေ၊ နားရင်း၌- နားဝ၌။ ဓမ္မမာနဿ၊ မှတ်အပ်သော။ သင်္ခယုဂဠုဿပိ၊ ခရောင်းနှစ်ခု ချီလည်း။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ နုဿုဏာတိ၊ မကြားရ။ အသနိသန္ဓိပါတဿ ပိ၊ ထုံထက်ပြင်းထန်သော မိုးကြိုးပစ်သော အသံကိုလည်း။ နုဿုဏာတိ၊ မကြားရ။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ် ဣန္ဒသာလ လိုဏ်ဂူတွင် ဖလသမာပတ် ဝင်စားနေကြောင်း ပဉ္စသိခနတ်သားက သိကြားမင်း အားပြောကြား၏။ သိကြားမင်းက ဖလသမာပတ်ကိုနားမ လည်ရှာ၊ နတ်ကုရိယာတွေ ဆူညံစွာတီးလျှင် မနိုးဘူးလား ဟု မေး၏။ မသိနိုင်ကြောင်းကို လျှောက်ထားရာ သိကြား မင်းက မယုံသဖြင့် အဘင်းသွား၍ ဆူညံစွာ အသံပြုသော် လည်း ဘာတခုမှ မသိရှာပေ။

တဏှါယောဂီ များမှာ ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စား၍ နေ စဉ်- ကင်းကိုက်၍ သွား၏။ ဝင်စားလူကား- မသိရှာပေ။ တနာရီခန့် ကြာပြီး ဝိထိစိတ် ဖြစ်၍ လာမှ- ဘာဖြစ်ထာပါ လိမ့်ဟုပြော၍ ဝတ်နေသည်ကို တွေ့ရဘူး၏။

အပ္ပနာ ဇဝနဉ္စိ ဣဂိယာပထ သန္ဓာမေတိ။ ဟု သော အဋ္ဌကထာအရ အပ္ပနာဇောတရာရ စောနေတဲ့ အနိတ်မှာ ထားအပ်သော ဣဂိယာပထကို နိုင်မာစေ၏။ ရပ်လျှင် ရပ် လျက်- ထိုင်လျှင်လည်း ထိုင်လျက် အတိုင်းပင် မလဲ မပြု။ တပါးသူတို့ပျက်ဆီးလို့မရ ခိုင်မာလှ၏။ ကျောက်ရုပ်ကဲ့သို့ တောင့်တင်း၏။ မီးရှို့သော်လည်း မလောင်ဟု ကျမ်းဂန်ထို၌ ဆိုသည်။ ကြားလည်း ကြားဘူး၏။

မလလမဟုတ်သည့်လည်း နိဗ္ဗာန်အာရုံပြု၍ နေသည် ဖြစ်သောကြောင့် ထိုနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ နေ့နက်သော ယောဂီအား ဧါရ ၆-ပါးလည်း ချုပ်၊ အာရုံ ၆-ပါးလည်း ချုပ်၊ ဧါရအာရုံတို့၏အကြားဖြစ်သော ဝိထိစိတ်တို့လည်း မဖြစ်ရကား မကြားဘူး- မထိဘူး ဆိုဒါ အဆန်း မဟုတ် တော့ပေ၊ မစဉ်းစားရဘဲနှင့် သိနိုင်စရာရှိပေပြီ။

(ဤအရာ၌ - ကတ္တ၊ မြစ် အနီးတွင် ပတ္တ၊ သင်း သားက လျှောက်ထား ဘူးသော စကားမှာ - တပည့် တော် လှဲလမ်းနဲ့ဘေး-ပြည်ညောင်ယံ အောက်၌ ယွှေ ဘူးသောဒိဋ္ဌိတက္ကန္တန်းတယောက်သည် သူ၏ဦးခေါင်း အနီး လှဲအစီးငါးရာ မောင်း၍သွားဒါ ဆုလှိုညံ့လှို-သူ ဘာသံမှမကြားဘူးပြောပါသည်တုရားဟုလျှောက်၏။ မှန်ပေ၏ဟုဘုရားဝန်ခံတော်မူ၏။ ဒါဒါ-မလလမဟုတ် မဟုတ်သေး။ သမာဓိ သမာဟတ်မျှသာ ရှိပေသေး သည့်-မလလမဟုတ်ဆိုလျှင် သာ၍မသိချေ။)

(အကျယ်ကိုလိုမူ ပါရဂူကျမ်းတို့မှာယူမပါကုန်။)

ကျမ်းပြီးနိဂုံး

- ၁-သမ္မာကမရယျသမ္ပန္နိ၊ တေသံတေသံ သုလဒ္ဓသော။
တံပဿန္တိ၊ စရန္တိ၊ စ၊ တရံသံသာရဒက္ခတော။ ။
- ၂-ဝိဇ္ဇာညာဏေနသောဓေဇန္တော အန္ဓကာရုံမဟာဝနံ၊
သုဝိသုဒ္ဓံသုဒေသိတံ၊ ဇောတေမိသတ္တိ၊ သာသနံ။ ။

အနက်ကား။ ။ သမ္မာ၊ မချွတ်မချော်၊ သင့်လျော် မှန် ကန်၊ မေါက်ပြန်ခြင်းသဘောမရှိသော၊ လံမြ၊ နန္တ၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ အလိုတော်ကျ၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံ သောအနက်အဓိပ္ပါယ်ရှိသော။ အယံ၊ ဤသမထယာနိကာ ပိပဿနာဖြတ်လမ်းအာနာပါန ရုပ်ပြုငြိကာလက်စွဲကျမ်းကို တေသံတေသံ (အာစရိယာနံ) ထိုထိုဗုဒ္ဓ၊ သာဝက၊ တပည့် စဉ်လာ၊ ဦးမာဃိန္ဒ အဆုံးရှိသော၊ ပြသပုံပြင်၊ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်တို့၏၊ သဒ္ဓိကေတိ၊ အထံတို့မှ။ သုလဒ္ဓသော၊ ကိုယ်ထွေဒိဋ္ဌကောင်းမွန်စွာရအပ်သည့်အတိုင်း။ ကရေယျ၊ ပါရမီတူသူ-လှရှင်အများ ရစေသားဟု၊ စိတ်ထားကြည် လင်း၊ ပြဆိုစိရင်အပ်ခဲ့လေပြီ။ တံ၊ အာနာပါန ရုပ်ပြုငြိကာ၊ မည်သာတင်ဆန်း၊ ထိုသည့်ကျမ်းကို။ သာဓု၊ မဂ်မိလ်လို လား၊ အမျိုးကောင်းသား-အမျိုးကောင်းထွီး၊ အာဇာနည် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တို့သည်။ ပထတာကာရံ၊ ကဏ္ဍငါးစုံ-ရုပ်ပုံငါး ဆယ်ကျော် တို့ဖြင့်၊ ရဲရဲဝံ့ဘော်၍ ပြုပြီးသည့် အတိုင်း။ ပဿန္တိ၊ စ၊ သေချာစေ့ငု၊ ဤသို့ရှုတော်မူနိုင်ကြပါစေကုန် သတည်း။ စရန္တိ၊ စ၊ မဖြစ်မနေ၊ သေပေစေစွစိတ်နှင့်၊ ၃၃ ကျိတ်ကျိတ်အား ထုတ်တော်မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၄၆

ကျမ်းပြုနိဂုံး

သံသာရဒက္ခတော၊ ဒိဋ္ဌိယိုလဲမပြီး၊ နှာယိုလဲမပြီး၊ သေ
ယိုလဲမပြီး၊ ခရီးကရှေ့ဝန်ခံဟူသံသာရာဗွေမှ၊ တာရီတရန္တ၊
ထွယ်ကုစွာ ပြီးမြောက်၍၊ သေငင်နိဗ္ဗူ၊ ခရီးပေါက်အောင်၊
ကျားရောက်တော်မူနိုင်ကြပါစေကျန်သတည်း။

၂- ဆိုမိနာပုညကဗွေ၊ ဤကောင်းမှုကြောင့်။ အန္တကာ
ရံ၊ သူကန်းထွေပမာ၊ ယွန်စွာမှောင်မဲ့၊ အဓိကတိုက်အဓိက
ခဲကြီးအတိတ်အုပ်၍နေသော။ မဟာဝန်၊ စာပေါင်းထိုက်၊
ကင်မိုဂျီ-အမြဲကြီးအရံကြီး၊ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ၊ မြေပြေ၍
မရနိုင်အောင်၊ ပွေလီယုစွာ၊ ရှုပ်ချင်တိုင်း၊ ရှုပ်၍ နေသော
ကိလေသာ တောနက်ကြီးကို။ ဝိဇ္ဇာဉာဏေ၊ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်
အစစ်အမှန်ဖြစ်သော။ မပ္ပစရေက္ခ၊ မဂ်ဟုဆိုအပ်သော-ဒါး
သန်လျက်ဖြင့်။ သောဂေဇန္တော၊ အပင်ကိုခုတ်-အခုတ်မကျန်၊
အဖြစ်ပါ ကော်လျှန်၍သာလျှင်။ မုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးရပ်၊
တရားမြတ်ကို၊ အတတ်သိမြင်- ဘုရားရှင်၏။ သုဝိသုဋ္ဌံ၊
သဿတနှင့်ဥစ္ဆေဒစင်၊ အထွန်လျှင် စင်ကြယ်တောက်ပ
လျက်ရှိသော။ သတ္တု၊ သာသနံ၊ ပရိယတ်၊ ပရိယတ်၊ ပရိယတ်၊
သုံးဝသာသနာ၊ မြတ်လည်းမြတ်- မှန်လည်းမှန်ကန်လှတဲ့
တရားရတနာကြီးကို။ ဇောတေမိ၊ နဂါးမျက်စောင်း- အ
ကြောင်းပုံတူ၊ ထွယ်ကုပြည့်ဝ၊ တောက်ပစေနိုင်တဲ့ သာသ
နာပြုယောကျ်ားဖြစ်ရပါလို၏အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား။

အာနာပါနပဒဿ ဝဏ္ဏနာယံနိဗ္ဗိတံ
၂၅၀၀-သာသနာ